

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΣΜΑΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΕΓΚΩΜΙΟΥ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

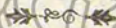
ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

ΕΞ ΩΝ ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΤΟΤΕΡΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ ΣΗΜΕΙΟΥΝΤΑΙ

Ἡ

ΝΕΟΝ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΨΥΧΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ

ΤΟΥ ΕΚ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΤΟΥ

«Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολόγησιν ἐν
ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὁμολόγησιν καὶ ἐν αὐτῷ ἐμπρο-
σθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται
με ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπρο-
σθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς.

(Ματθ. κςφ. Ι'. 32-34)

«Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς
τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν,
παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ
φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασι-
λεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀ-
νόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑ-
μῖν εἰς μαρτύριον.

(Λουκ. κα'. 12-13)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Χ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ

36 - ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ - 36

1897

Δρ. Α.

1. Ἀκολουθία Μυριδιωτίσεως καὶ ἁγίου Βλασίου πλήρης	50
2. Ἀκολουθία τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων μετὰ ἐγκωμίου	1.—
3. Ἀμέθυστος ἡ Δωδεκάβιβλος, ἦτοι οἱ βίαι τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου	3.—
4. Βίος καὶ Ἀκολουθία Ἡλίου τοῦ νέου καὶ βίος τῶν 3 Ἱεραρχῶν	60
5. Βήρυλλος ἦτοι πάντες οἱ βίαι τῶν ἁγίων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου	3.00
6. Ἡλίας ἡ Μαργαρίται Συναξαρίου καὶ Λόγοι τοῦ Τριφύδιου δεδ. 3 ἀδ.	2.—
7. Θησαυρὸς προσευχῶν ἦτοι Ἐγκόλπιον	1.—
8. Ἰστορία ἀκριβὴς περὶ τῶν τριῶν κατὰ τὴν Σταύρ. καὶ Ἀνάστ. Χριστοῦ	0.80
9. Ἱερὰ Ἀνθολογία ὑπὸ Δανιὴλ Γεωργοπούλου ἱεροκήρυκος	1.80
10. Ἰασις ἦτοι ἅπαντες οἱ βίαι τῶν ἁγ. τοῦ μηνὸς Ἰαν. καλ. δεδ. 5.50 ἀπλ. 4.25	3
11. Κυριακοδρόμιον Θεοτόκῃ τέμ. 4 Ἐδαγγ. καὶ Ἀποστόλων	12.—
12. Κρητὶς μουσικῆς Θεοδώρου Φωκαέως θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς	2.—
13. Λόγοι ἐν Λίθοις καὶ Λόγοι τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς	1.50
14. Λόγος κατὰ βλασφημίας 10 καὶ Λόγος τοῦ ἁγ. Ἐπιφανίου Μ. Σαββάτου	10
15. Μέγας Συναξαριστὴς τέμ. 14 καὶ 2 παραρτήματα 8 λα. ἑμοῦ	37.—
16. Νέον Ἐκλόγιον Νικοδήμου Ἀγιορείτου τύπος Κων. πόλεως δεδεμ.	20.—
17. Ὀκτώηχος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ	40
18. Ὁδηγὸς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν	50
19. Πεντηκοστάριον χαρμῶσεων ἄδεται δρ. 2 χρυσόδετον	3.—
20. Περὶ Συνεχοῦς Μεταλήψεως βιβλίον ψυχωφελέστατον	1.—
21. Πνευματικὸς Καθρέπτης	30
22. Παράρτημα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου καὶ βίαι Ἀγίων	50
23. Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου Ὁρους	50
24. Σελήνη, ἦτοι Συναξάρια Πεντηκοσταρίου, δραχ. 2 δεδεμένη	3.—
25. Συμπεῶν Θεσσαλονίκης τὰ ἅπαντα ἄδεται δρ. 7, δεδεμ. καλῶς	10.—
26. Σάπφειρος ἦτοι βίαι ἁγίων μην. Φεβρ. δεμ. καλῶς 5.50, ἀπλὸδ. 4.25	3.—
27. Σμάρραδες » » » » Ἀπρ. » » 5.50 » 4 » 3.—	
28. Σαρδάνυξ » » » » Μαΐου » » 5.50 » 4 » 3.—	
29. Σάρδιος » » » » Ἰουνίου » » 5.50 » 4 » 3.—	
30. Τοπάκιον ἦτοι βίαι ἁγ. μην. Σεπτ. δεδ. καλῶς 5.50 ἀπλὸδ. 4 ἀδ.	3.—
31. Ταμείον Ὁρθοδοξίας	1.50
32. Τριφύδιον ἔμοιον Βενετίας κόκκινα γράμ. σχῆμα μέγα ἄδεται 8, δεμ. 10.—	
33. Ὑάκινθος ἦτοι βίαι ἁγ. μην. Νοεμβρ. δεμ. καλῶς 5.50 ἀπλὸδ. 4 ἀδ.	3.—
34. Χαλκηδὼν ἦτοι βίαι ἁγ. μην. Μαρτίου δεμ. καλῶς 5.50 ἀπλὸδ. 4 ἀδ.	3.—
35. Χρυσόλιθος » » » Ἰουλίου » » 5.50 » 4 » 3.—	
36. Χρυσόπρασος » » » Ὀκτωβρ. » » 5.50 » 4 » 3.—	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΣΜΑΤΙΚΗ

(1) ΜΕΤΑ ΕΓΚΟΜΙΟΥ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΛΕΙΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

ΣΕΞΙΣ ΕΞ ΟΝΩΝ ΟΝΟΜΑΣΤΟΤΕΡΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ ΣΗΜΕΙΟΥΝΤΑΙ

Ψαλλομένη δὲ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τοῦ Μαθαίου.

δηλονότι τῇ 8^ῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων.

ΝΕΟΝ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΨΥΧΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ ΠΡΟΣΚΕΤΗΤΟΥ

«Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσῃ καὶ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου ἐν ὁ-
ρανοῖς ὅστις, δι' αὐτὴν ἀρνήσεται
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσεται αὐτὸν καὶ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου ἐν ὁ-
ρανοῖς.»

(Ματθ. κεφ. Γ'. 32-34.)

«Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπιβαλοῦσι χάρι ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδίδόντες εἰς συνέγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγόμενοι ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.»

(Λουκ. κα'. 12-13.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΛΑΡΑΚΗ

Κατὰ τοῦ Δημαρχείου

1897

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

Τῇ ΑΓΝΗ· ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΑ· ΨΥΧΗ·
ΤΟΥ ΝΕΑΡΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΑΝΕΨΙΟΥ ΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (1)

ΕΙΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΟΡΓΗΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΒΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

(1) Οδός δ' ἀνεψιός μου Κωνσταντῖνος υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Σπυρίδωνος, ἐφέτου, φοιτητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐγεννήθη τὴν 21 'Ιουλίου 1881 καὶ ἐτελεύτησε τὴν 2 Μαρτίου 1897, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας, θλιβερώτατον καταλιπὼν ἄλλος εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ οἰκίους.
Κ. Χ. Δ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΙΑΜΒΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ.

«Χριστοῦ μαθηταῖς, πᾶσιν ἀπλῶς συμφέρι,
»Μᾶλλον δὲ ἡμῖν, τοῖς ὑπὸ ζυγῷ Ἄγαρ,
»Ἡ Βίβλος αὕτη τῶν νεωστὶ Μαρτύρων.
»Καὶ γὰρ τὸν ἀστήρικτον, ἐμπεδοὶ λίαν.
»Πιστὸν συνωθεῖ, εἰς μίμησιν Μαρτύρων,
»Καὶ τὸν πεισόντα, ἐξανίστησι πάλιν.
»Πείθει δὲ πάντας, εὐχαρίστω καρδίᾳ,
»Φέρειν τὰ δεινὰ, τῶν τυράννων τῆς Ἄγαρ.

ΕΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

»Ὅσοι ἰστέ ὑπὸ ζυγόν, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας.
»Ὅσοι θέλετε κτήσασθαι, πίστιν πληροφορίας.
»Ὅσοι στερρὰν ὑπομονήν, ἔχειν ἐπιθυμεῖτε.
»Ὅσοι στέφος μαρτυρικόν, λαβεῖν ἐπιπεθεῖτε.
»Τὴν Βίβλον ταύτην συνεχῶς, ἀπαντὲς καὶ ἐκ πόθου, γένησθε.
»Ἀνάγνωτε, καὶ τεύξεσθε, πάντως τοῦ ποθομένου.
»Τούτου δ' ἐπιτυχάνοντες, εὐχεσθε ἀνευδρότως,
»Ἵπὲρ τοῦ τύποις τὴν αὐτὴν Βίβλον ἐκδιδωκότος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΙΑΜΒΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

»Αἶνους καὶ ὥδας, αἰ φίλαθλοι σὺν πόθῳ,
»Ἄδωμιν αἶι, τοῖς νέοις τῶν Μαρτύρων.
»Ὁ γὰρ γεραίρων Μάρτυρας, Χριστοῦ φίλους,
»Χριστὸν γεραίρει, τὸν φίλον τῶν Μαρτύρων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῶν δεκατεσσάρων τόμων καὶ δύο παραρτημάτων τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ, ἐκ 450 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ ἐκ σελίδων 7,170, καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἁσματικῆς Ἀκολουθίας μετὰ ἐγκωμίου τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων τῶν ἱορταζομένων εἰς τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν τῶν ἁγίων Πάντων. συμφώνως τῇ ἐκδοθείσῃ Ἀγγελίᾳ μου ἐρχεται εἰς φῶς καὶ ἡ Ἀκολουθία μετ' ἐγκωμίου πάντων τῶν νεοφανῶν μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἔλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀθλησάντων, ἐξ ὧν πάντες σχεδὸν συνοπτικῶς καὶ βιογραφικῶς σημαιοῦνται, ψαλλομένη δὲ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου δηλονότι τῇ β' Κυριακῇ μετὰ τὴν τῶν Ἀγίων Πάντων, καὶ ΝΕΟΝ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ λεγόμενον ΔΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῶν Νεοφανῶν Μαρτύρων

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ὡς εἶσαι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ μαρτυρήσας ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν (ἀ. Τιμ. ε'. 13) καὶ διὰ τοῦτο πρωτομάρτυς ἀληθῶς, καὶ τῶν ἀθλητῶν ἀπάντων πρωταθλητής, καὶ ὢν, καὶ ὀνομαζόμενος· διότι καὶ εἰς τοὺς ὑστέρους τούτους καιροὺς εὐδόκησας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός σου νὰ γίνωνται νέοι μάρτυρες.

Ταύτην τὴν εὐχαριστήριον δοξολογίαν χρεωστὲ νὰ ἀναπέμψῃ ἀπὸ καρδίας, ὁποῖος λάβῃ εἰς χεῖράς του διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ παρὸν νεοτύπωτον βιβλίον, καὶ νὰ τὴν ἀναπέμψῃ, οὐχὶ ἁπλῶς ἢ δις, ἢ τρίς, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα περιεχομένων Μαρτύρων.

Ποῖαν δὲ ἀμοιβὴν ἀντὶ τούτων ἀπάντων ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ὑμᾶς; τὸ νὰ μεσιτεύητε ὁλοψύχως πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόν, διὰ νὰ γένῃ ἡμεῖς εἰς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἐξαιρέτως δὲ καὶ μάλιστα τῶν ἀναγνωσκόντων εὐλαβῶς τε καὶ συνεχῶς τὰ νέα σας ταῦτα Μαρτύρια, τὰ εἰς τὴν βίβλον ταύτην περιεχόμενα καὶ νὰ παύσῃ τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν του ἀγανάκτησιν, παρορῶν ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματά μας· ἐνθυμίζετε του τὰ μαρτύρια ὅπου διὰ τὸ ὄνομά του ἐλάβετε, καὶ οὕτω ἐξιλεώσετε τὸν θυμὸν του, διότι ἀληθῶς ὀλιγώθημεν καὶ ἐκακώθημεν σφόδρα, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κάτωθεν εἰς τὴν πολυχρόνιον ταύτην αἰχμαλωσίαν, καὶ εἰς μὲν τὴν παρούσαν ζωὴν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ παντὸς κακοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ, νὰ μᾶς ἐνδυναμώσῃ νὰ φυλάξωμεν στερεά, καὶ ὅλα ὅσα ἐκ μέρους σας μᾶς ἐδιδάξατε, εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν ἀξιώσατέ μας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1897.

Κωνστ. Χρ. Δουκάκης

Πολὺ ἰσχύει θεήσις δικαίου ενεργουμένη

(Γάλατος ε. 16.)

ΑΚΟΛΟΤΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τῶν μετὰ τὴν θάλασσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυροσάντων, ὧν τινες οἱ ὀνομαστέτεροι ἐνταῦθα περιέχονται, ὑαλλομένην ἐν τῇ β' Κυριακῇ μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἐν τῇ μικρῇ Ἑσπερινῇ ἱστῶμεν σὺν δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσομοία. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἐφ' ἧς φαινοτάτα, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πᾶσαν ἐπεσκίασε, τῶν Νεομαρτύρων νῦν, καὶ ἐφαιδρυνεν, ἀρετῶν χάριφ, καὶ ταῖς τῆς ἀθλήσεως, καλλοναῖς λίαν ἐκάλυψε, καὶ κατελάμπρυνε, ταῖς ἐκ τῶν ἀγῶνων λαμπρότησι, βασιάνων δὲ τοῖς στίγμασι, νοητῶς αὐτὴν κατεκόσμησε ταῖς δὲ τῶν θαυμάτων, ἀκτίσι τε καὶ αἰγλαῖς νοητόν, τῇ αἰκουμένη ἀνέδειξε, οὐρανὸν πολὺφωτον.

Ἰχνησιν ἐπόμενοι, τοῖς τῶν ἀρχαίων οἱ νέοι, ἀθλήται ἐνήθλησαν, καὶ λαμπρῶς ἠρίστευσαν, οἱ ἀήττητοι, ἐκ παντὸς τάγματος, καὶ Χριστὸν ἐκήρυξαν, καὶ τοῦ πάθους ἐκοινώνησαν, αὐτοῦ οἱ ἐνδοξοὶ, καὶ βραβεῖα νίκης ἀπέλαβον, καὶ δόξης ἡξιώθησαν, καὶ στεφανήφοροι παρίστανται, τῷ ἀστέκτῳ θρόνῳ, σὺν δήμοις τῶν Ἀγγέλων καὶ χοροῖς, τῶν συμμαρτύρων καὶ ἁπασι, τοῖς δικαίῳν τάγμασιν.

Καλλινικοὶ μάρτυρες, τῆς Ἐκκλησίας ἡ νέα, βασίς καὶ ἀσφαλεια, τοῦ Εὐαγγελίου τε, ἡ ἐκπλήρωσις, τῶν πιστῶν καύχημα, ἀσεβούντων ὄνειδος, τοῦ Σωτῆρος οἱ τὰ ρήματα, ἐργῶ τέλεσαντες, καὶ τὰ θεῖα τούτου παθήματα, τρανῶς ἐξεκονίσαντες, διὰ πολυτρόπων κολάσεων, καὶ παθῶν παντοίων, μαστίγων καὶ ἀγχόνης καὶ πυρός, ξεσμών, καὶ ξίφους δεδήθηκα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ γῆ οὐ κατέκρυφεν, ἀλλ' οὐρανὸς ἐπαύτως, ὑμᾶς ὑπεδέξατο, καὶ λαμπρῶς ἐδόξασε Νεομάρτυρες, καὶ τερπνῶς ἤνωσε, τοῖς Ἀγγέλων τάγμασιν. Ἀποστόλων προφητῶν ὁμιλίαι, καὶ τῶν σοφῶν τε, καὶ τῶν ἀθλησάντων, τὸ πρότερον, μεθ' ὧν οὖν ἀγαλλόμενοι, καὶ φωτὸς ἀρρήτου πληροῦμενοι, μέμνησθε ἀπαύστως, ἡμῶν νυνὲς ἐθισίως ἐν ψδαῖς, ἡμῶν τιμῶν τὴν σὺναξιν, τὴν θευμακάριστον.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ὁσίων νοῦτοι, ἐξανέτειλαν ἡμῖν, οἱ θεοὶ τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρες, ἀπλανῶς ὁδηγοῦντες πρὸς τὰς εὐθείας τριβόδας.

τῶν σωτηρίων αὐτοῦ ἐντολῶν· τῷ γὰρ τῆς αὐτῶν ἀληθοῦς μετανοίας φωτί, καὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν θείων νόμων τηρήσεως φωτιζόμενοι, τῆς τε πρὸς τὸν Χριστὸν ὑπερεξόχου ἀγάπης τὴν θείαν χάριν ἐν ἑαυτοῖς εἰσικιζόμεν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος κομιζόμεθα παρὰ Θεοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Εἰς τὸν Στίχ. ἤχος, πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

Ολη παμφανής, τῶν μαρτύρων ἡ χορεία, τῶν Νεοφανῶν, δίκην ἄστρον σελασφόρων, λαμπρὰ ὑπάρχει ὅλη, ταῖς τῶν ἁθλῶν λαμπρότησιν, ὅλη τῶν ἀγώνων ταῖς ἀκτίσι, φαιδρὰ ὑπὲρ ἥλιον τυγχάνει, ὅλη πέφυκεν, ἀστραπηβόλος τοῖς πιστοῖς, ἐνθέως φωτίζουσα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ρώμη θαυμαστῇ, καὶ ἀνδρείᾳ ἀηττήτῃ, στίφη τῶν ἐχθρῶν, κατετρόπωσε γενναίως, μαρτύρων νέα φάλαγξ, τροπαιοῦχος παράταξις, τάγμα ἱερώτατον καὶ θείον, δῆμος θεοσύλλεκτος ἁγίων, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ, καὶ πίστεως φύλακας.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Οντως ἀθληταί, τὴν ἀσύγκριτον ἀγάπην, πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἐπέδειξασθε προθύμως, δι' ἃ ἡμᾶς οὐ θλίψεις, οὐ λιμοὶ οὐδὲ κίνδυνοι, ταύτης ἐκχωρίσαι κατὰ Παῦλον· οὐ πῦρ οὐδὲ ξίφος οὐδὲ βρόχοι, ἠδυνήθησαν, οὐδὲ ἐξώσεις ὀφθαλμῶν, οὐ τέλος ὁ θάνατος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Υψιστε Θεέ, Πάτερ Δόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, οἴκτειρον ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις· τῆς θείας νεολαίας, τῶν Μαρτύρων φιλόνητοισι, τῶν ἐν τῷ σταδίῳ παρρησίᾳ, μόνον ἀληθῆ Θεὸν τῶν ὅλων, κηρυξάντων σε, καὶ τὴν ἀρρήτως ἐκ μητρός, τοῦ υἱοῦ ἐνσάρκωσιν.

Ἀπολυτίκιον ἤχος γ'. Θεῆς πίστεως.

Νέαι μάρτυρες, παλαιὰν πλάνην. Ζήτηί ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιανδὸν φάλλομεν τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχ. η'. καὶ φάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, Νικοδήμου Μοναχοῦ. ἤχος α'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ὑστέροις καιροῖς, ἐκλάμπουσι Μάρτυρες, καὶ πλάνης τὸν σκοτασμὸν ἀποδιώκουσιν· ἡ πίστις Χριστιανῶν, νῦν ἀνυψοῦται· καὶ πίπτει ἀσέβεια· ἀγάλλονται οἱ πιστοί, καὶ ἐορτὴν συγκροτοῦσι παγκόσμιον, τῶν Νεοφανῶν βοῶντες, Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ βραβεῖον καὶ νίκη, Σὺ ὑπάρχεις Παντοδύναμε, Δέξαι.

Βαβαὶ τῶν σὼν θαυμασίων Χριστέ! ὦν παρὶ τὸν Κλήρον, τὸν σὸν ἄρτι ἐδειξας! τὸ γένος τὸ ἀσθενὲς νῦν ἐθριάμβευσε τῶν δυνατῶν τὰς ἀρχάς, καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους ὡς γέγραπται· Νεοφανεῖς ἀθληταί, τοῖς παλαιοῖς παραβάλλονται Μάρτυσιν, ἐν τε τῇ ὁμολογίᾳ, τῇ στερεᾷ τῆς πίστεως, ἐν βασάνων ἰδέαις, ἐν σημεῖοις τε καὶ θαύμασιν.

Υμῶν τιμῶσι τὴν ἄλυσιν, Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ ἁγίων σύλλογοι, καὶ πάντων φιλομαρτύρων τὰ συστήματα· δοξάζεται ὁ Χριστός, καὶ οἱ τῆς πλάνης προστάται αἰσχύνονται· Ἀσπάζεται ἡ Τριάς, τοὺς ἑαυτῆς ἱεροῦς Νεομάρτυρας, καὶ κατακοσμεῖ στεφάνοις, καὶ συνάπτει Μάρτυσι, παλαιοῖς καὶ δοξάζει, Οἰκουμένης εἰς τὰ πέριτα.

Ἔτερα προσόμοια, ἤχος δ'. Ὡς Γενναῖον ἐν μάρτυσιν Φιλεόρτων συστήματα, πανταχόθεν συνδράμετε, καὶ κοινὴν πανηγυρίν συγκροτήσατε· ἰδοὺ γὰρ νέοι ἐφάνησαν, Μάρτυρες ἐν πέριτι, γενναῖς τῆς καθ' ἡμᾶς προμηθείᾳ τοῦ κρείττονος· οἱ κηρύξαντες, τὴν ὁρθόδοξον πίστιν ἐν σταδίῳ, καὶ τοὺς ἁγὰρ ἀπογόνους, κακῶς φρονούντας ἐλέγξαντες.

Τοὺς τῆς πίστεως φύλακας, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας, τοὺς Χριστὸν δοξάσαντας ἐν τοῖς μέλεσι, ταῖς ἑαυτῶν καὶ βασιτάσαντας, αὐτοῦ σεπτὰ στίγματα, καὶ ἀγγέλοις, καὶ βροτοῖς, χρηματίσαντας θέατρον, εὐφημήσωμεν τοὺς στερροὺς Νεομάρτυρας Κυρίου ἱεραῖς ἐν ὑμνῳδαῖς, τῶν ὁρθοδόξων τὸ πλήρωμα.

Τῷ πυρὶ ἐκκαίμενοι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς τρυφᾶς τὰ βάσανα ἐλογίσασθε, ὡς ἀπαλὰ ρόδα μᾶστιγας· πῦρ ὡς αὔραν ἐνδρῶσιν, ὡς Παράδεισον εἰρκτὴν· τὰ δὲ ξίφη ὡς στέφανον, καὶ τὸν θάνατον, ὡς ζωὴν κατησπάσαθε γλυκεῖαν Νεομάρτυρες Κυρίου· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Νεοφανεῖς ἀστέρες σήμερον, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἀνέτειλαν στερεώματι, οὐκ ἀποτροπαίους ἐκβάσεις, ἀλλ' ἀγαθὸν ἐπιρροᾶς τῇ οἰκουμένῃ μηνύοντες, ἅπαντες οἱ μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς βασιλίδος, πολλαχοῦ γενόμενοι Χριστομάρτυρες, δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, χρεωστικῶς αὐτοῖς προσεῖπωμεν λέγοντες· χαίρετε, τῆς ὁρθοδόξου πίστεως οἱ χρηματίσαντες ἀνακαίνισις, καὶ τῆς ἀσεβείας τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ κατάργησις· χαίρετε τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ ἑτεροδόξων ἡ ἀναφαίρετος καταισχύνῃ· χαίρετε, οἱ τύποι γενόμενοι ὑπομονῆς τοῖς πιστοῖς, καὶ τοῦ διὰ Χριστὸν ἀθλεῖν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι· πάριτε μέσον ἡμῶν νοερῶς, τῶν δεινῶν ἐκλυτρουμένοι, καὶ πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος. Τό, Φῶς Ἰλαρόν.

Τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων πάντων. Εἰς τὴν λιτὴν, ἤχος α'.

Ευφραίνου ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, εὐφροσύνην τὴν ἐν Θεῷ. Ἀγάλλου καὶ χόρουε, ἡ ἐκλεκτὴ νύμφη τοῦ Χριστοῦ· καὶ οἱ φιλόποις μήτηρ, ὡς δύο φιλάτους υἱούς, τοὺς παλαιούς καὶ τοὺς νέους σου. Μάρτυρας, ἐν ἀμφοτέροις ταῖς ἀγκάλαις βασιλεύουσα, προφητικῶς τῷ νύμφῳ σου Χριστῷ ἀναβόησον· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκας, Κύριε, ἃ διὰ τῆς χάριτός σου πνευματικῶς γεννήσασα, καὶ γάλακτι εὐσεβείας ἐκτρέψασα, τελείους ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός σου ἀνέδειξα Μάρτυρας· πρόσδεξαι ὅθιν τὰ αἵματα αὐτῶν, ὡς θυσίαν εὐάρεστον, καὶ ὡς ἐπ' ἔμοι γεγονώς, τῆς κατεχούσης με δουλείας, καὶ πάσης ἀφροσύνης ἐλευθέρωσον. ἦν τῷ τιμῷ σου ἐξηγόρασας αἷματι.

Ἦχος β'.

Τῷ Χριστῷ δι' ἀγάπης συγκεκράμενοι, καλλίνικοι Νεομάρτυρες, καὶ τοῦτον ἐνοίκον διὰ τῆς πίστεως φέροντες, καὶ ὑμεῖς ἐν Χριστῷ ἐνηθλήσατε, καὶ ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, καὶ δι' ὑμῶν ἠθλήσεν, ὡς κεφαλὴ τὰ τῶν μελῶν, οἰκετὰ τὰ ὑμέτερα πάθη, καὶ τὸν θάνατον λογιζόμενος· ὑμεῖς γὰρ τὰ ὑστερήματα τῶν παθῶν τοῦτου ἀνεπληρώσατε· ὅθεν τὰ λείψανα ὑμῶν, Δαιμόνων φυγαδευτήρια, καὶ πάντοτε ὑδίου λυτήρια γίνονται, ὡς ἐν τῇ ἐνώσει τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τετιμημένα· ἃ πιστῶς προδουλοῦντες, δεόμεθα πρεσβεῦειν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Εἰ τις εὐφημία καὶ ἐπαινός· εἰ τινες ἐγκωμίων τρόποι, καὶ τέχνη καὶ μέθοδοι, ὑμῖν δικαιοτάτα πρόπονσι, στερρότατοι Νεομάρτυρες ὑπὸ τὸν ζυγὸν γὰρ τῆς δουλείας στενάζοντες, ἐλεύθεροι τῇ πίστει ἐδείχθητε· καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ὁρθόδοξου λατρείας, πείραν πολλῶν υποστάντες βασάνων, κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους· ὁ μὲν διὰ ξίφους· ὁ δὲ δι' ἀγχόνης· ὁ δὲ διὰ πυρός, καὶ ἄλλος δι' ἄλλου, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξασθε. Καὶ νῦν, ἐν οὐρανοῖς τοῖς παλαίοις συγχορεύετε Μάρτυροι, καὶ οὖν αὐτοῖς πρεσβεύετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐχρημάτισατε, ἱεροὶ Νεομάρτυρες, διὰ τῆς στερρότατης ἡμῶν ἀθλήσεως βασιλεῖς μὲν, ὡς κατὰ τῶν παθῶν τῆς σαρκός, καὶ κόσμου, καὶ κοσμοκράτορας βασιλεύσαντες. Ἱερεῖς δὲ ὡς αὐτοὺς τῷ Θεῷ, ἱερεῖα καθαρὰ προσαγαγόντες καὶ σφάγια. Καὶ νῦν τῷ βασιλεὶ καὶ ἱεράρχῃ Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς παριστάμενοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εἴχει μὲν ἐν οὐρανοῖς, τῶν μακάριων ἡ πληθὺς, προσθήκην χάρας, τὰ ἄλλα ὑμῶν πνεύματα, μεγάλαθλοι Νεομάρτυρες· ἔχοντες δὲ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ γῆς, οἱ τῆς σαρκὸς δέσμοι, τὰ ὀκτικά ὑμῶν λείψανα πνευματικῆς εὐφροσύνης πληροῦμεθα τὸν ἁγίασμόν ψυ-

χῶν καὶ σωμάτων, καὶ τὴν θεραπείαν τῶν παθῶν, ἐξ αὐτῶν ἀρῶμενοι· καὶ εὐχαρίστως τῷ Χριστῷ ἀνακράζομεν· δόξα σοι, Κύριε, τῷ καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς αἰχμαλώτῳ γεννῶν, νέους ἀναδείξαντι μάρτυρας, εἰς στηριγμὸν τῆς πίστεως· εἰς παραμυθίαν τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στίχ. ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Νεομαρτύρων πληθὺς, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἡ γενναία παράταξις, ἡ πλάνην καταβαλοῦσα, Ἀγαρηνῶν ἀνδρικῶς, καὶ Χριστοῦ τὴν πίστιν ἀνυψώσασα· τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, εὐωδίαν τὴν ἀρρητον· νέοι κομῆται, Ἐκκλησίας στερέωμα· οἱ αὐγάζαντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, αὖραι αἱ ζωηρόταται, πιστοὺς ἀναψύχουσαι, λειποθυμοῦντας καθ' ὅραν, ὑπὸ ζυγὸν τῆς ἀλώσεως· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις Νεομαρτύρων πληθὺς τῆς Ἐκκλησίας τὰ νεόδμητα φρούρια· οἱ κύκλοι πασῶν χαρίτων, αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἡμῶν γεννῆς, καὶ χίδρα τὰ νεόδρεπτα. Θεῷ προσαγόμενα, τῷ Δεσπότη τῆς φύσεως· νέαι θυσαί, αἱ τερπναὶ καὶ θεάρεστοι· οἱ παθήματα, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι· ὄμβροι οἱ νεοστάλακτοι, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, πλάνην βυθίσαντες· Ἀγάρ, καὶ μαρανθεῖσαν ποτίσαντες, τὴν ἐνθεον πίστιν· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Χαίροις Νεομαρτύρων πληθὺς· πιστῶν ἡ δόξα, καὶ χαρὰ καὶ καλλώπισμα· οἱ πάντων, ἀρησιχρίτων, ὑπογράμμοι θαυμαστοί· ὁ στρατὸς ὁ νέος τοῦ Παντάνακτος· χορὸς νεοσὺλλεκτος· τὰ νεόσφακτα πρόβατα, συνειλεγμένα, ἀπὸ χρόνου ἀλώσεως· οἱ τῆς πίστεως, πρόμαχοι τε καὶ φύλακες· πρέσβεις οἱ ἀκατασχυντοί· οἱ χρόνους μὲν ἔσχατοι, καὶ παλαιοὶ ταῖς βασάνοις· ὑπομονῆς στήλαι ἔμψυχοι. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Σήμερον ἔαρ νοητόν, ἐν χειμῶνι μέσῳ τῆς τυραννικῆς αἰχμαλωσίας, τῇ οἰκουμένῃ ἐπέλαμψεν, οὐχ ὑπὸ μιᾶς χειρὸς, ἀλλ' ὑπὸ ὀγδοήκοντα καὶ πρὸς, Νεομαρτύρων συνιστάμενον. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, καὶ φιλοθεάμονες, εἰς τὰ μαρτύρια αὐτῶν, ὡς εἰς λειμῶνας πολυειδεῖς εἰσελθόντες, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν αἰσθητήρια ἐσιτάσωμεν· καὶ ἴδωμεν ἐκεῖ παντοδαπὰ εἶδη ἀνθέων, ἄρτι τῶν καλῶν προκύφαινα· ποικίλα τῇ ὀψει, εὐσμία τῇ ὁσφρήσει· ἀμάραντα τῷ χρόνῳ, καὶ πάντα βεβαμμένα τῷ ἐρυθρῷ τοῦ αἵματος χρώματι· καὶ πρὸς Χριστὸν βοήσωμεν. Κύριε, ὁ νεοστὶ ταῦτα φυτεύσας, ταῖς πρεσβείαις

αὐτῶν, τοῦ αἰωνίου ἔαρος τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς ὡς φίλάνθρωπος.
Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.
Νέοι Μάρτυρες, παλαιὰν πλάνην, καταστρέψαντες, ὕψωσαν πίστιν, τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ στερρῶς ἠγωνίσθησαν· τὴν γὰρ ἀνόμων θρησκείαν ἐλέγξαντες, ἐν παρρησίᾳ Χριστὸν ἀνεκήρυξαν, Θεὸν τέλειον. Καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύουσι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχ. Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Ὡς ἡλιοι λαμπροί, ἐν νυκτὶ τῆς δουλείας· ὡς ἄγκυραι στερραί, ἐν καιρῷ τρικυμίας, ἐδείχθητε τοῖς πέρασιν, ἱεροὶ Νεομάρτυρες, ὑπανάπτοντες, πιστοὺς πρὸς θεῖαν ἀγάπην· καὶ στηρίζοντες, σαλευόμενας καρδίας, πρὸς πίστιν τὴν ἔνθεον.
Δόξα. Ὁμοιον.

Ἀθλήσαντες στερρῶς ὑπὲρ πίστεως θαλάς ἐσχάτοις ἐν καιροῖς, Νεομάρτυρες πάντας πρὸς δόξαν τε καὶ αἰνεσίν, τοῦ Θεοῦ διεγείρετε, τοῦ νευρώσαντος, τὴν ἀσθενῆ ὑμῶν φύσιν, καὶ δοξάσαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν πόλῃ, ποικίλοις χαρίσμασιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὁ μέγας ἐν σμικρῷ, κόσμος τοῦ κοσμοπλάστου, οὐ πέλεις Μαριάμ, κορωνίς χρησμῶν θεῶν· βυθὸς δ' ἀνερμήνευτος, ἀκένωτου κενώσεως ἐξεικόνισμα, τῆς ἀρχικῆς εὐπρεπείας, θεοσφράγιστος, βίβλος τῶν θεῶν κριμάτων, πηγὴ χαριτόβρυτος.

Μετὰ τὴν β' στιχ. Κάθ. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν ἀριστείαν ἀθλήται· τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς· πῶς μετὰ σώματος πάσχοντες φθειρομένοι, ἀσάρκους δυσμενεῖς ἐνίκησατε. Καὶ Ἀγαρ ἀπογόνους ἡσχύνετε· καὶ εὐχαρίστως κράζουσι τὸν αἶνον. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι, τῷ ἐν ὑστέροις, χρόνοις γενέσθαι, εὐδοκήσαντι Μάρτυρας.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ, τῶν ἀπάντων τὴν πνοήν, περιλαμβάνοντα χερσὶ; φράσον ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ Μυστηρίου σου· πανάληθες ἔστι τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε· καὶ παῦσαι ἐρευνῶν τὸ ἀκατάληπτον, ὕψος καὶ βάθος, μήκος καὶ πλάτος, τῆς ἀπειράνδρου λοχείας μου· νικᾷ γὰρ ταῦτα, ἔννοιαν πᾶσαν, Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Κάθ. ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.
Τοὺς Νεομάρτυρας, πάντες τιμῶμεν, τοὺς καταργήσαντας πλάνην τὴν βάρβαρον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Χριστοῦ, πίστιν ἀνακη-

ρύξαντας, πρὸς αὐτοὺς κραυγάζοντες· ἀπὸ πάσης κακώσεως, ἡμᾶς ἐκλυτρώσαθε, τοὺς ἐκ πόθου γεραίροντας, ἡμῶν τὴν πανσεβάσμιον μνήμην, ἐν ἱεραῖς ὑμνολογίαις.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατατιτρώσκει με, βέλος γλυκύτατον, τῆς ἀγαπήσεως, τῆς σῆς πανύμνητης· καὶ ἀναγκάζει με πυκνῶς, βοᾶν σοι, εὐλογημένη· χαίρεις ἡλιόμορφε, βασιλέως παλάτιον· χαίρε στυλὲ πύρινη, καὶ νεφέλῃ δλόφωτε. Χαίρε τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς θαῦμα. Χαίρε ἀπάντων ὑπερτέρα.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον, τοῦ δ' ἡχοῦ. Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις· στιχ. τοῖς Ἀγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Τό, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν, εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν. Ὁ Ν.
Δόξα. Ταῖς Νεομαρτύρων πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλεῆμον, Ἐλέησάν με ὁ Θεός.
Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Τῷ πρωτομάρτυρι Χριστῷ τῷ Θεῷ, σὺν τοῖς παλαιοῖς Μάρτυσιν ἀμέσως ἐν οὐρανοῖς παριστάμενοι, πολύαθλοι Νεομάρτυρες, στολῇ λευκῇ τῆς μακαρίας δόξης κατακοσμεῖσθε, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸν Σταυρόν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ὄρηκα κατέχοντες φοίνικος, σύμβολον νίκης, ἣν κατὰ τῶν τυραννούντων ἐστήσατε· καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, στέφανον φοροῦντες βασιλικόν, καὶ ἀμάραντον· θεοὶ οὖν Θεῷ, καὶ βασιλεῖς Βασιλεῖ, τῷ κατὰ φύσιν οἱ κατὰ χάριν, ἐνούμενοι τε καὶ εἰς αἰῶνας συμβασιλεύοντες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Κανὼν εἰς τῆς Θεοτόκου, οἷον βούλει εἰς ε'.

Καὶ τῶν Νεομαρτύρων εἰς ἡ'.

Ὁδὴ α' ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.
Τριάς μονὰς τε, καὶ μονὰς Τρισήλιε, τὸν σκοτισθέντα μου νοῦν, φωτίσον ἐν γνώσει, καὶ τὴν γλῶτταν ἐράνωσον, τὴν τυραννίδα καὶ ἄμωσον· ὅπως μέλψω ἀξίως κατὰ στοιχεῖον καὶ ὄνομα, τοὺς σοὺς ἱεροὺς Νεομάρτυρας.

Ἰνὼ αἰσίως, Ἀγγελην τὸν ἐνδοξον, καὶ μουσικόλαλον, τὸν ἐξ Ἀταλαίας, μέλπω Ἀθανάσιον, τὸν θύτην Παντοκράτορος, καὶ ὁμόπατριν τούτῳ, ἄλλον τιμῶ Ἀθανάσιον, σὺν Ἀναστασίῳ τῷ Βούλγαρει.
Τὸ Νικαέων εὐκλεὲς καλλώπισμα, ὁ Ἀθανάσιος, καὶ Θεσσαλονίκης, οἱ βλάστοι Ἀλέξανδρος· καὶ θεῖος Ἀθανάσιος, καὶ Ναυπλίου, τὸ κλέος, ὁ ἐνδοξος Ἀναστάσιος, καὶ ὁ Ἀχμεδ Κάλφας τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.
Σὺ πρωτουργῶς, πασῶν χαρίτων πλήρωμα, ἐκ τῆς Τριάδος Ἀγνή, δεχομένη τοῦτο, πᾶσι νέμεις ἄχραντε, δι' ὃ σου ἡ πανεύφημος,

Ἀκυλίνα τῷ πόθῳ, καὶ Ἀργυρή ἡ πάνθαυμαστος, ἤθλησαν στερρῶς μέχρις αἵματος. Ὁδὴ γ'. Οὐρανίως ἀψίδος.

Αναστάσιος θεὸς, ὁ ἱερεὺς ἄδεται, καὶ τῶν Ἀθηναίων, τὸ εὐχὸς στερρῶς Ἀντώνιος, καὶ Ἀναστάσιος, ὁ ἐξ Ἀγκύρας τιμᾶται, καὶ Βαλλὰς Ἀδξέντιος τὸ θεοὺν βλάστημα.

Γαβριήλ Βυζαντίου, τὸν εὐκλεῖ πρόεδρον, σὺν τῷ Γαβριήλ τῷ Σερβίᾳ, Γαβριήλ ἕτερον, δαιομάρτυρα, σὺν Γεωργίῳ γεραίρῳ, μεθ' ὧν καὶ Γεώργιον Φιλαδελφείας βλαστόν.

Καὶ Γεώργιον ἄλλον, ἀνευφημῶ Κύπριον, καὶ τὸν ἐν σοφίᾳ γεραίρῳ θεῖον Γεώργιον, καὶ τὸν ἀθλησάντα, ἐν Μαγνησίᾳ νομίμως, ἀνυμνῶ Γεώργιον τὸν ἀξιάγαστον. Θεοτοκίον.

Νύμφη ὠφθης ὡραία, Θεοῦ Πατρὸς ἄχραντε τοῦ Ἰησοῦ δὲ Μητὴρ θυγάτηρ δὲ Πνεύματος καὶ τοικητήριον, τῆς ἀρχιψότου Τριάδος ὅλης τῆς θεότητος ἐμφυχον τέμενος.

Κάθισμα, ἡχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν λειψάνων αἱ θεαὶ ἡμῶν σοροὶ, ἱατρικαὶ ὑπάρχουσι θαυμάσια. Ἀποδείξεις ἐμφυχος, τῆς ὁρθῆς ἡμῶν πίστεως καὶ θησαυροὶ παντοίων, θαυμάτων κοσμοπλουτοὶ κροκοβαφεὶ καὶ ἀσηατα, πυξία τοῦ πνεύματος τῶν ἐπουρανίων, ἀρωμάτων ψιάλαι, νικῶσαι κιννάμωμον, μύρον νάρδον καὶ κάλαμον, καὶ τῆς γῆς τὰ ἀρώματα πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τιμώσιν, ὑμᾶς Νεομάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μυριώνυμον ἄρμα τὸ τοῦ Δαβὶδ πορφυρόστρωτος κλίνη τοῦ Σολομών, τόμος Θεοχάρακτος, Ἡσαίου καὶ ἐμφυχος σκηνὴ τοῦ Μωυσέως καὶ τείχος ἀδάμαντος, οὐ τοῦ Ἀμὸς ὑπάρχεις. Λυχνία χρυσήλατος, ἡ τοῦ Ζαχαρίου Δάκνηλ τε τὸ δρος, πυξίον κροκόλευκον. Ἀββακούμ, καὶ τὸ ἐξοχον προφητῶν πάντων λάλημα πρέσβευε τῷ σφ' Ἰῶ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σεβόμενοις ἐν πίστει τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὁδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Δαμασκηνός, ὁ ἱερεὺς χαίρων ἠθλήσε· καὶ ὡς ῥόδον, νέον ὁ Δημήτριος, Φιλαδελφῶν ἡ καλλονή, ἐφυ καὶ σὺν τούτῳ ὁ τὸρναρᾶτος Δημήτριος· καὶ Δημὸς ὁ ἐν Σμύρνῃ, εὐκλεῶς μαρτυρήσας καὶ πολλὰ ἐκτελέσας θαυμάσια.

Δαμασκηνός, Δαμιανός τε οἱ ὅσοι, σὺν τῷ θεῷ, στέφους ἡγιώθησαν Διονυσίῳ ἀθλητικοῦ, καὶ ὁ ἐκ τῆς Δέσβου, Δούκας ἀθλήσας δεδόξασται, σὺν τῷ ἐν Βυζαντίῳ ἀθλητῇ Δημητρίῳ, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενοι.

Υμνοῖς τιμᾶ, Κορίνθου τὸν ἀρχιεπίσκοπον, Ζαχαρίαν, καὶ Ζώρζην τὸν Ἰβήρα, τὸν ἐν τῇ Δέσβῃ καὶ σὺν αὐτῷ, ἄλλον Ζαχαρίαν, τὸν ἐκ τῆς Ἀρτίης ἀνθήσαντα, Ἡλίαν τε σὺν τούτοις, τὸν Ἀρδοῦνην γεραίρῳ, τοὺς κλεινοὺς τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρας.

Κέδρος στερρὰ, ταῖς ἀντιπνοαῖς ἀκλόνητος, τῶν βασάνων ὁ νέος Θεόδωρος, τῆς Βυζαντίδος σεπτὸς βλαστός, ὦφθη καὶ σὺν τούτῳ, ἄλλος Θεόδωρος Ἀεζιοῦ, καὶ Θεοφάνης ἄμα, μονάζοντων τὸ κλέος, καὶ Θεόφιλος Χίου ὁ ἐφόρος. Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, ἀντὶ τοῦ πάλαι γεγέννηται, ὁ Υἱὸς σου, σὺ δὲ Μητὴρ ἄχραντε, ἀντὶ τῆς Εὔας· ὁ δὲ Σταυρός, ἀντὶ γνωστοῦ ξύλου, ὁ Γαβριήλ ἀντὶ ὄψεως· ἀντὶ Ἐδὲμ ὁ πόλος· ἡ χαρὰ ἀντὶ λύπης, ὁ καλὸν θημῶνα ἀντιστροφός! Ὁδὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Γλῶσσα πᾶσα γεραίρει, τὸν δαιομάρτυρα θεῖον Ἰάκωβον καὶ τὸν τούτου μύστην, καὶ διάκονον ἄλλον Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰορδάνην Τραπεζουντίων μέγα εὖχος, τοὺς Χριστὸν ἐν τοῖς ἁθλοῖς δοξάσαντας.

Τὶς αἰνεῖν οὐκ ὀφείλει, τῶν Ἰωαννίνων τὸ κάλλιστον βλάστημα, θεῖον Ἰωάννην, καὶ κλεινὸν Σοσταβίας ἀγλάτομα ἄλλον Ἰωάννην, καὶ μετὰ τούτων καὶ σὺν τούτοις, Κουλικᾶν Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον.

Βυζαντίδος τὸ κλέος, τέκτων Ἰωάννης ὑμνεῖσθαι ἐν ἁσμάσι καὶ ὁ θάσου γόνος, Ἰωάννης ἀκέστης αἰνεῖσθαι μοι, καὶ ὁ τῆς Δακίας, σεπτὸς βλαστός ἀνευφημεῖσθαι, Ἰωάννης οἱ τρεῖς χαριτών μοι. Θεοτοκίον.

Κέντρον ὠφθης χαρίτων, σφαῖρά τε πολυάστρος θεοχαρίτωτε τῶν ζωδίων κύκλος, δι' οὗ μέσου διέβη ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς φρικτῆς οικονομίας, τὴν περίσδον πᾶσαν ἐπλήρωσεν. Ὁδὴ, ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῖ.

Ο ναύκληρος Ἰωάννης ἄγιος, ἀληθὲς ὦδης ὑπάρχει μυρίας καὶ ὁ στερρὸς, Ἰωάννης ὁ μετρεῖς, ἄλλος δειχθεὶς Μακκαβαῖος ἐν χάριτι λαλεῖται δὲ καὶ σὺν αὐτοῖς Ἰωάννης Βουλγάρων τὸ καύχημα.

Ο ἰωσήφ, ἐκ Συρίας ὑπάρχων καὶ ὁ τῆς χάριτος κήρυξ ὁ ἐνθεός, ὁ ἐνδοξὸς φημὶ Κοσμάς, ὁ διπλῶ καλλυνόμενος στέμματι.

Αγάλματι παρθενίας ἐπαινος, ἅπας πρέπει τῇ παρθένῳ Κυράνῃ Κυπριανῷ, τῷ σοίῳ καὶ πάνυ, τὸν μαρτυρίου ἀνδύσαντι διαύλον καὶ Ρώσῳ δὲ τῷ ἱερῇ, Κωνσταντίνῳ πᾶς αἰνὸς ἐπάξιος. Θεοτοκίον.

Θεόγλυπτος ἀνδρίας Πανάχραντε, καὶ εἰκὼν ἀρχετυπίας τῆς θείας καὶ θησαυρός, ἀνεξάντλητος θεῶν, ἀπαυγασμάτων ὑπάρχεις Θεόνυμφε· σκοπὸς ὁ ἐπινοηθεὶς, πρὸ αἰώνων τῷ Κτίστῃ τῆς κτίσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγάλλου μυστικῶς, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὁρῶσα σοὺς υἱούς, Νεομάρτυρας κύκλῳ, τραπέζης σου καὶ βήματος, ἱσταμένους, ἐν κόνεσιν, ὡς νεόφυτα, τῶν ἐλαίων καὶ τῷ Κτίστῃ, ἀνακραύγαζε· σὺ τῶν Μαρτύρων ὑπάρχεις, Χριστέ τὸ στερέωμα. Ὁ Οἶκος.

Αεὶ μὲν, καὶ ἐν πᾶσιν ὀφείλομεν, ἀδελφοί, ἐξυμνεῖν καὶ θαυμάζειν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ προνοίας τὰ ἀνεξήκιστα κρίματα, οὐχ ἦττον δέ, καὶ ἐπὶ τῇ πολυχρονίῳ ταύτῃ τοῦ ἡμετέρου γένους τυραννικῇ αἰχμαλωσίᾳ, αὕτη καὶ γάρ, πλείστων τε ἄλλων κατὰ ψυχὴν ἀγαθῶν ἡμῖν τοῖς τυραννουμένοις παραίτιος γέγονε, καὶ ἐξαιρέτως, δι' αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ εὐκλεὴς οὗτος, καὶ Χριστῷ πεφιλημένος, καὶ τῆς οὐρανόθεν ἀποθήκης ἄξιος καρπὸς ἀνεβλάστησεν, οἱ Νεοφάνεις, λέγω μάρτυρες· οἱ νῦν εἰς εὐφημίαν προκειμένοι· οὗτοι γάρ, οἱ καρτερόψυχοι, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει θωρακισθέντες, πάντα τὰ τοῦ βίου τερπνά, ὡς σκύβαλα ἐλογίσαντο· καὶ σαρκὸς μηδὲν φεισάμενοι, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως ἀπεδύσαντο, τὴν μὲν τῶν Ἀγαρηνῶν ἀσέβειαν θριαμβεύσαντες, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐν παρρησίᾳ ἀνακηρύξαντες· ὑπὲρ ἧς, καὶ πολυειδέσι βασάνοις ἀνδρείως, μέχρι τέλους ἐνεκαρτέρησαν, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀνεδήσαντο στέφανον, πρὸς τὸν Στεφανίτην ἀναβοῶντες· σὺ τῶν μαρτύρων, Χριστέ, τὸ στερέωμα.

Μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων. Νέοι ἀθλήται, ὤλεσαν τὴν γραῦν Ἀγάρ. «Καὶ νῦν σῦνεις τοῖς ἀθλήταις τοῖς πάλαι.» Βῆ δὲ Πόλον πληθὺς, νεάθλων Ἀστὺ θεοῦ.

Ὡδή, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν ᾧδαίς τε καὶ ὕμνοις, τὸν δοιομάρτυρα αἰνῶ Μακάριον· Μακάριόν τε Κίον, καὶ Μάρκον τὸν ἐκ Κρήτης, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Μύρωνα, τῆς αὐτῆς νήσου λαμπρὸν ἀναφανέντα κλέος.

Μανουὴλ τῷ ἐκ Κρήτης σὺν τῷ Μιχαήλ Ἀθηναῖον τῷ βλαστήματι, καὶ Μιχαήλ δὲ πάλιν, τῷ ἐκ Γρανίτζας ὄντι, ἀναπέμφωμεν αἰνεσιν, ὡς τὴν Τριάδα λαμπρῶς τεθεολογηκότι.

Μιχαήλ ἐκ Βρυούλων, ὁ λευκόχρους κύκνος αἰσίως γεραίρεται, Νισύριος Νικήτας, Νικόδημος δὲ πάλιν, ὁ ἐν Μάρτυσιν ὄσιος, ὁ τῇ μονῇ ἐνασκῶν τῇ ἐν τοῖς Μετεώροις, Θεοτοκίον.

Ολὴ καλὴ ὑπάρχεις, ὅλη γλυκασμός καὶ ἡδύτης ἀκόρεστος, Μαρία Θεοτόκε· δι' ἐκ τῇ θεωρίᾳ τοῦ σου κάλλους ἀξίωσον, ἐπεντυφᾶν με αἰ τὸν σὸν οἰκτρὸν οἰκέτην. Ὡδή, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὶς οὐ προσοίσει ἐπαινον, Νικοδήμῳ τῷ Μάρτυρι, καὶ ἀνδρὶ δόξῳ, Τρεῖς οὐ πρόσοισι φέρωντι, καὶ θείῳ βλαστήματι, Καππαδοκίᾳ αὐ-

θὲς τε, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, διηθληκότι ἐν Σμύρνῃ, γενναίῳ Νικολάῳ· Νικολάῳ τε ἄλλῳ, τῷ ἔλκοντι τὸ γένος ἐκ κώμης τοῦ Μειζόβου.

Καρπεννησίῳ βλάστημα, εὐφημισθῶ Νικόλαος, ὁ ἐν Βυζαντίῳ διαθλήσας ἄριστα, μεθ' οὗ καὶ Νικόλαος, τὸ Βυζαντίδος γέννημα· θείαις ἐν ᾧδαίς, μεγαλυνέσθω δικαίως· Νικόλαος δὲ αὐτὸς τὸ μέγα Χίου κλέος, ὡς ἐξ αὐτῆς βλαστήσας, καὶ ἐν αὐτῇ ἀθλήσας.

Τ

Φῶς ἡ τὸ πρῶτον τέξασα, τὸ Ἀγγέλου τὰ δευτέρα φῶτα ὑποστήξαν, καὶ φῶς τὸ πρωτόγονον· δημιουργήσαν αὐτὸς τε, φωστήρας δύο παραγαγόν· ἐπὶ πᾶσι δὲ ψυχὴν ὡς φῶς ὀδοῶσαν, καὶ φῶτα ὑποδείξαν, προστάγματα οἰκεία, φώτισον τοῦ νοός μου τὸν ζόφον, Θεοτόκε. Ὡδή, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Λαμπρύνει Νεομάρτυρας ὡς ἀστήρ, φαεινὸς ὁ ἐκ Κύπρου Πολύδωρος, καὶ Ρωμανός, ὁ δοιομάρτυς κατακοσμεῖ, χορὸν τὸν νεοσύλλεκτον, ἀθλητῶν Κυρίου καὶ Ρωμανός, ὁ ἱερεὺς καὶ Μάρτυς, διπλοῦν λαμβάνει στέφος, παρὰ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

Συγχαίρει Νεομάρτυσι τοῦ Χριστοῦ, ὁ στερρότατος Σάββας, Νιγδελίος καὶ Σεραφεῖμ, ὁ τοῦ Φαναρίου ἀρχιερεὺς, αὐτοῖς δὲ συναγάζεται καὶ ὁ Τραπεζούντιος Συμεὼν μεθ' ὧν αἰεὶ χορεύει, Σταμάτιος ὁ θεῖος, ὁ ἐκ τοῦ Βόλου καταγόμενος.

Μαρτύρων νέων ἠῤῥησαν ἀριθμόν, Τριαντάφυλλος ναύτης καὶ εὐχρηστος, Χριστῷ δειχθεὶς, Χρηστός παραδείσου ὁ κηπουρός, τὸ Ἀλβανίας καύχημα· καὶ Χριστοῦ ὁ δοῦλος ὡς ἀληθῶς, Χριστόδουλος ὁ νέος, Χρυσή τε ἡ παρθένος τὸ Βουλγαρίας ἐγκαλλώπισμα.

Χορεῖα νεοσύλλεκτε ἀθλητῶν· οὐρανία σείρα χρυσοσύνθετε πολυειδής, στέφανε ἀνθρώπευτε ἱερέ, τὸν ὕμνον τοῦτον δέξασθε, καὶ συναγαγόντες ἀδελφικῶς, τοὺς ἀνωνόμους ἄλλους, πάντες Χριστῷ προσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ προσφέρετε. Θεοτοκίον.

Παράλαβε Παρθένε τοῦ σου Ἰῶ, ἱεροῦς Νεομάρτυρας ἅπαντας· τοὺς ἐνταυθοὶ περιεχομένους ὀνομασί, καὶ εἰ τινες ἐνώνυμοι, ἄλλοι καὶ ἀνώνυμοι ἄλλαχοῦ· καὶ πρέσβευε σὺν τούτοις ὅπως πρὸς ρυσθέντας, τῆς θείας δόξης ἐπιτύχωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαβόντες θεῖον βάπτισμα, τὸ δι' ὕδατος πρόην, σύμφυτοι ὁμοῦματι, τοῦ θανάτου Κυρίου· γεγόνατε νῦν δὲ πάλιν, βαπτισθέντες ἀνδρείως, τὸ δι' αἵματος βάπτισμα, Νεομάρτυρες θεοὶ, πραγμα-

τωσδε, τούτου ὁμοιώθητε τῇ θανάτῳ· δι' ἧς καὶ ἡξιώθητε, δόξης τῆς ἀθανάτου. **Μ**ετὰ τούτου. Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορεῖαν νεοσύλληκτον, γενναϊότατον σύνταγμα, Νεομαρτύρων Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις. Φιλομαρτύρων σύστημα, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, ἀπὸ παντοίας ρύσασθε, ἡμᾶς ἀνάγκης καὶ βλάβης, τοῦ βροτοκτόνου Βελίαν. Θεοτοκίον.

Μαρία δ' χρυσόπλοκος, τῆς θεότητος θάλαμος, εὐγένεια βροτῶν γένους· ἡ κορμὴ αἰσῶν κόσμου, τὴν ἀκοσμίαν κόσμησεν, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄκασμον, πῆς ἐκ πόθου καὶ πίστεως κοσμοῦσθε ἐν εὐκόμοις, ὕμνοлогіαις. Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἰνους, ἰσθῶμεν στίχ. δ'. ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σείεσθε τοῦ Χριστοῦ, ὁ μελισσών. Δεῦτε, Φιλομαρτύρες πάντες, νῦν ἑορτάσωμεν, τὴν κοινὴν πανήγυριν Νεομαρτύρων Χριστοῦ· αὐτοὶ γὰρ ἀνεδείχθησαν, ὑστέροις ἐν χρόνοις, δόξα καὶ στεφάνημα τῆς ἡμῶν πίστεως· γένους ἡμετέρου προστάται· πάντων ἀσθενῶν ἰατρῆς, καὶ τῶν θλιβομένων παρακλητορες.

Δεῦτε τῶν Ἀγγέλων στρατιᾷ. Δεῦτε, Ἀσωμάτων χορεῖαι, συνεορτάσατε, καὶ τοὺς Νεομαρτύρας νῦν συμπροπέμψατε, ἀπὸ γῆς εἰς οὐράνῃ· καὶ γὰρ οὗτοι πάντες, σῶμα θνητὸν φέροντες ὥσπερ Ἀσώματοι, ἠθλήσαν καὶ ἔδειξαν ἔργῳ, μόνοις τοῖς ὀνόμασιν ὅτι, Ἀγγελοὶ καὶ Μάρτυρες διστάνται.

Δεῦτε τῶν Μαρτύρων ἡ πληθὺς, δεῦτε προκυθέντες ἐκ Πόλου, νῦν κατασπάσασθε, ἄλλος ἄλλον Μάρτυρα καὶ πάντας ἕκαστον, συνωνύμους συνώνυμοι, παλαιοὶ τοὺς νέους, τοὺς ὁμοίους ὁμοιοὶ καὶ παραλάβετε, τούτους εἰς Μονὰς ὑμῶν θείας, ἵνα συνευφραίνησθε ἅμα, ἐν ἀρρήτῳ δόξῃ καὶ λαμπρότητι.

Δέχου ὦ Τριάς προσκυνητὴ· δέχου ὦ Θεάνθρωπε Δόγε, τοὺς Νεομαρτύρας, τούτους οὐς προσάγει σοὶ γένος αἰχμάλωτον, ὥσπερ θύματα τέλει· ὡς εὐσμία, ῥόδα, ἀρωματοσύνθετα, ὡς θυμιάματα, μύρα πολυτίμητα ὥσπερ· καὶ ἐλευθερίαν ἀντίδος, καὶ πταισμάτων πάντων τὴν συγχώρησιν.

Ο νέας παρεμβολὴ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ὁ Ἰακώβ προηγησάτο· ὁ νεοσύλληκτος χορεῖα καὶ τρίπλοκος, ἐξ Ἱερομαρτύρων, Ὁσιομαρτύρων, καὶ Μαρτύρων συγκροτούμενη· τίς ὑμῶν τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσει; ὑμεῖς γὰρ ἄλλος κατ' ἄλλον χρόνον, καὶ ἐξ ἄλλου τόπου δρῶμενοι, πάντες κατὰ μιᾶς τῆς Ἀγαρηνῶν ἀσεβείας, ἠνδραγαθήσατε, καὶ ὑπὲρ μιᾶς θεοσεβείας πολυειδῆ ὑπέστητε κολαστήρια· ἡδονὴ καὶ θαῦμα τοῖς ὁμοφύλοις, λύπη καὶ κατάπληξις τοῖς ἀλλοφύλοις γινόμενοι· ὁγτως τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐτιμήσατε· καὶ τοῖς πάθεσιν ὑμῶν, τὸ πάθος

αὐτοῦ ἐσεμνύνατε· δι' ἧς, ὑπὲρ χιόνα ἐλάμψατε, ὑπὲρ γάλα ἐτυρώθητε, καὶ ὑπὲρ λίθον σάπφειρον τὸ σύνταγμα ὑμῶν. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἡνωμένοι ἀλλήλοις ὑπάρχοντες, πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά. Καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τὴν γ' καὶ ε' φθὴν τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὸ τρισάγιον τὸν Ἀπόστολον, τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων Πάντων, ἡ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Κοινωνικόν, εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Περὶ πάντων τῶν Νεομαρτύρων Ἀγίων, ὅσοι δηλονότι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Χριστοῦ γενναίως ἐνέθλησαν, ἐπὶ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν βδελυκτικῆς βασιλείας, κληρικοί τε καὶ λαϊκοί.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο τε ὁ ἐν Μοναχοῖς αἰδίδιμος διδάσκαλος Νικόδημος συνετάξατο τὴν Ἀκολουθίαν πάντων τῶν Ἀγιορευτῶν ὁσίων Πατέρων, καὶ τὴν περίληψιν τῆς βιογραφίας αὐτῶν, τότε ἐπ' ἴσης ἐφιλοπόνησε καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν νεοφανῶν τούτων Μαρτύρων. Ἀλλ' ἐπειδὴ (οὐκ οἶδα πῶς), εἰς μὲν τοὺς ὁσίους συνετάξατο καὶ Ἀνάγνωσιν μετὰ προοιμίου καὶ ἐπιλόγου, εἰς δὲ τοὺς Νεομαρτύρας τούτους, προοίμιον μόνον καὶ οὐκ ἄλλο τι. Διὰ τοῦτο, μεταγενέστεροί τινες ἐπεχείρησαν τοῦτο ποιῆσαι, ὁ καὶ ἐποίησαν, ἐλλιπὲς ὅμως, καὶ ἀνευ τῆς προσηκούσης διακρίσεως. Καθότι, τοὺς μὲν ἐπεκτείνονται εἰς πλάτος, τοὺς δὲ συστέλλουσιν ἀμέτρως, καὶ ἑτέροις ἐγκαταλείπουσι τελείως. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς ἀνωμαλίας, παρεκινήθημεν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα περιγράψωμεν ἀκριβῶς τὰ περὶ ἑκάστου Ἀγίου συνοπτικῇ τρόπῳ, ἀρχόμενοι ἀπὸ τε τοὺς πατριάρχας, ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, μοναχοὺς καὶ τοὺς λαϊκούς, τοὺς εὕρισκομένους ἐν τε τῇ Μαρτυρολογίᾳ, Λειμωνάρφῳ καὶ ἑτέροις βιβλίοις καὶ φυλλαδίοις ἐντύποις καὶ χειρογράφοις ἅπασιν.

1) Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ Πατριάρχας καὶ Ἱεράρχας ἀρχόμεθα κατὰ τάξιν, εἰτα ἐρχόμεθα εἰς λαϊκοὺς, διὰ τοῦτο προτιμητέος ἔστω ὁ Ἱερομάρτυς Γρηγόριος ὁ Ε' ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐν ἀγχόνῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα τοῦ 1821 Ἀπριλίου 10.

Οὗτος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσιάτου σουλτάνου Μαχμούτη. Ἐγεννήθη τῇ 1747 ἐν Δημιτσάνῃ, καὶ βαπτισθεὶς ὠνομάσθη Γεώργιος.

γίος, μαθητευθείς δὲ ἐν τῇ πατρίδι τὰ ἐγκύκλια παρὰ τοῖς συμπατριώταις αὐτοῦ διδασκάλους, εἰκοσαετῆς ἤδη ἀπεδήμησεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐμαθήτευσε δύο σχεδὸν ἔτη ὑστερον ἀπέπλευσεν εἰς Σμύρνην, καὶ μένων μετὰ τοῦ θείου του Μελετίου ἱερομονάχου ἤκουε τὰ μαθήματα τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς· ἐντεῦθεν εἰς τὴν μονὴν τῶν Στροφάδων ἱλθὼν, καὶ τὴν μοναχικὴν ἀσπασάμενος πολιτείαν μετωνομάσθη Γρηγόριος· ἐπ' ὀλίγον δὲ διατρίψας ἐν τῇ Μονῇ τῆς νήσου μετῆρ᾽ ἐν Πάτμῳ, γυμναζόμενος εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ Φιλοσοφίαν, ἐκεῖ δὲ προσκληθεὶς ἀπὸ τὸν μητροπολίτην Σμύρνης Προκόπιον, προχειρίζεται ἀρχιεπίσκοπος τοῦ.

Τῷ 1797 παραιτηθέντος ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου Γερασίμου Γ', ψήφῳ κοινῇ καὶ ἀποφάσει Συνοδικῇ ἐκλήθη εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην ὁ Γρηγόριος, Ε' τῇ καταριθμῆσαι καταλεγόμενος.

Ἐκραγέιστος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον. Τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Γρηγορίου πολλὰς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐρρίφη εἰς τὴν θάλασσαν, τῆς ὁποίας τὰ κύματα φιανθρωπότερα τῶν ἀνθρωπομόρφων διωκτῶν διὰ θαύματος παρέδωκαν αὐτὸ εἰς χεῖρας φιλίας, καὶ εἰς Ῥωσσίαν ἀναχθὲν πομπῶς ἐτάφη ἐν Ὁδησσῷ.

Μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη ἀνακομιδῆς γενομένης εὐρέθη τὸ λείψανόν του σφόν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1871 τὸ μετέφερεν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς τὸ ἀριστερόν μέρος τοῦ Νάρθηκος ἐθησαυρίσθη αὐτὸ ἐντὸς μαρμαρίνης λάρνακος. Ἐξεδόθησαν προτροπὴ καὶ δαπάνη αὐτοῦ διάφορα κοινωφελῆ συγγράμματα. Τὰ πατριαρχικά του δ' ἐγγράφα ἐξεδόθησαν εἰς δύο τόμους. Τὸν βίον δὲ καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἐθνομάρτυρος τούτου δρᾷ εἰς τὸν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 10 Συναγδὸν σελ. 115.

2) Μετὰ τούτον εἶνε Παρθένιος. Οὗτος οὖν, ἐκ τῆς νήσου Μυτιλήνης ὢν, ἐγένετο εἰδήμων καὶ τῆς ἐξω σοφίας, σὺν τῇ κατὰ Θεὸν προκοπῇ, εἰτα καὶ Ἱεράρχης κατέστη κανονικῇ ψήφῳ, καὶ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν προεβιάσθη πατριαρχικὸν θρόνον, ἀλλὰ διαβληθεὶς ἀδίκως εἰς τὸν βεζίρη ἀπὸ τὸν Ταταρχάνην, ὅτι ἐστὶν ἐπίβουλος τῆς βασιλείας, καίτοι ἐξετασθεὶς καὶ ἀποδείχθεις ἀνεύθυνος, ἠναγκάσθη ὡμως ἵνα ἐξομῇ, ὁ δὲ, μᾶλλον κηρύξας τὴν εὐσέβειαν, ὑπέστη πολλὰς βασάνους πρῶτον, εἰτα ἀπηγγεγόνη ἐν ἔτει 1657. Κατὰ δὲ τὰ τρία νυχθήμερα ἐν οἷς ἐκρέματο εἰς τὴν ἀγχόνην τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, φῶς κατερχόμενον οὐρανθεν τὴν νύκτα, περιήστραπτεν αὐτοῦ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν· μετὰ δὲ ταῦτα, ἐνετάφισαν αὐτὸ ἐντίμως εἰς τὰ Νησιά τῆς πόλεως.

3) Μετὰ τούτον διάδοχος τοῦ θρόνου κατέστη Γαβριήλ ὁ ἀείμνη-

στος Πατριάρχης, ὅστις προεβιάσθη ἀπὸ Γάνου καὶ Χώρας οὗτος, ἀπειρος ὢν γραμμάτων, ἀφῆθη τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, καὶ λαβὼν προεδρικῶς τὴν Προῦσαν, ἐπορεύθη ἐκεῖ. Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ περίστασιν ἐδάπτισεν Ἑβραίων τινα μετάνοήσαντα, οἱ ἐκείσε Ἑβραῖοι, ὡς χριστιανομάχοι, προσελθόντες εἰς τὸν βεζίρη (ἦν γὰρ τότε ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως) κατηγόρησαν αὐτόν, λέγοντες, ὅτι ἐδάπτισεν ἕνα Τοῦρκον· ὁ δὲ θυμωθεὶς, λέγει τῷ ἀρχιερεῖ· ἐπειδὴ οὕτω ἐποίησας, πρέπει σοὶ ἡ Τοῦρκος γενέσθαι, ἢ θανατωθῆναι· πρὸς ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἀπέδειξεν ἑαυτὸν ἀθῶον τῆς τοιαύτης συκοφαντίας, καὶ γνήσιον τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως· τότε ὁ Βεζίρης παραδούς αὐτὸν τοῖς βατανισταῖς, ἔδωκε κατ' αὐτοῦ τὴν τοῦ θανάτου ἀπόφασιν, καὶ οὕτω κρεμασθεὶς, ἐτελειώθη τῷ 1659.

4) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἦλθε καὶ ὁ συνώνυμος αὐτοῦ Γαβριήλ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σερβίας, ὅστις ἀπελθὼν εἰς Ῥωσσίαν καὶ Βλαχίαν, καὶ ἐπανελθὼν, ἤρε Μάξιμόν τινα δυναστικῶς ἔχοντα τὸν θρόνον αὐτοῦ· οὗτος ὁ Μάξιμος, πορευθεὶς εἰς τὸν Βεζίρη, ὡμολόγησε κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Βεζίρης, παραστήσας τὸν Ἀρχιερέα ἐμπροσθεν αὐτοῦ, εἰ καὶ ἐγνώρισε τὴν συκοφαντίαν, λέγει ὡμως αὐτῷ· Ἐπειδὴ καὶ κατηγορήθης ὡς ἐπίβουλος τῆς βασιλείας ἡμῶν, εἰ μὲν ἀρνηθῇς τὸν Χριστὸν καὶ γείνης Τοῦρκος, φανερόν ἐστι συκοφαντία εἰς τὰ κατὰ σοῦ· εἰ δὲ οὐ, θανάτου ἔση ἄξιός. Ὁ δὲ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ἐκφαυλίσας, πρῶτον ἐβασανίσθη, εἰτα ἀπηγγεγόνη καὶ αὐτός.

5) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου ἅγιος Σεραφεῖμ· οὗτος, γεννηθεὶς ἐν τῇ χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας τῶν Ἀγρῶν, ἠγάπησε μὲν τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν, ἐπεθύμει δὲ τοῦ ἀξιωθῆναι καὶ μαρτυρικοῦ τέλους· φάνεις οὖν δόκιμος μοναχός, χειροτονεῖται κατὰ τάξιν πρεσβύτερος, εἰτα καὶ ἀρχιεπίσκοπος καθίσταται· καὶ ἐπειδὴ διεβλήθη ἀπὸ φθονερούς τινας ὅτι ἦν καὶ αὐτὸς ἀποστάτης μετὰ τοῦ τότε Διονυσίου Λαρίσης, παρακινεῖται ὑπὸ τοῦ ἐξουσιαστοῦ ἵνα ἐξομῇ, καὶ οὕτω φανήσεται ἡ ἀλήθεια. Ὁ δὲ ἅγιος ταῦτα παρ' ἐλπίδα ἀκούσας παρέστησεν ἑαυτὸν ἀμέτοχον τῆς τοῦ Διονυσίου ἀποστάσεως, καὶ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν ψευδούς πίστεως, μέτοχον δὲ καὶ γνήσιον τῆς χριστιανικῆς τελειότητος. Ἐκ τούτου λοιπὸν δέρεται, ξέεται, ἀφαιρεῖται τὴν ρίνα, σφίγγεται ὑπὸ κάτω μίας πέτρας, καὶ τελευταῖον, διαπαρεῖς εἰς σούβλαν, τελειοῦται κατὰ τὸ ἔτος 1601, μέγας θαυματουργός ὑπὸ πάντων γνωριζόμενος.

6) Ταυτοτρόπως καὶ ὁ τῆς Κορίνθου ἀρχιεπίσκοπος ἅγιος Ζαχαρίας, ὅστις διαβληθεὶς ἀπὸ κάποιους ἐχθρούς, ὅτι ἐπέστειλεν ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, ἵνα ἐλθωσι κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ κυριεύσωσι

τὴν Κόρινθον, ὑπέστη βασάνων ἐπιφορὰς καὶ θάνατον· ἀρπάσαντες γὰρ αὐτὸν οἱ Ἀγαρηνοί, μετὰ δεσμῶν καὶ μαστίγων προσέφεραν τῷ Κριτῇ, βοῶντες κατὰ αὐτοῦ· ὁ δὲ Κριτὴς, προσέειπεν αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ· ἐλέγχας οὖν αὐτὸν ὁ Ἅγιος, τοσοῦτον ὀργίλαν πεποίηκεν, ὥστε οὐκ ἤρκεσθ' εἰς πᾶς βασάνους ἀλλ' οἱ φονεῖς κατὰ αὐτοῦ ἐποίησαν, ἀλλ' ἐτι προσέταξεν ἵνα σουδλίσωσιν αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἐψήσωσιν εἰς ἀνθρακίαν ὡσεὶ σφάγιον· οἱ δὲ χριστιανοί, ἀργύρια ἱκανὰ δόντες τῷ Κριτῇ, μετέβαλον αὐτὸν τῇ σκληρᾷ ταύτῃ ἀπόφασιν, καὶ οὕτω ἀπεκεφαλίσεν αὐτὸν οὐκὶς τῆς ἀνομίας, ἐν ἔτει 1684.

7) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ ἱερομονάχων; Ἰδοὺ εὕρισκω πρῶτον τὸν ἐκ τῆς Ρωσσίας καταγόμενον Κωνσταντίνον· ὅστις σοφὸς ὢν καὶ συνεπὴς, ὑπέπεσεν ὁμως εἰς τὸ πῶμα τῆς ἀρνήσεως διὰ τὴν συμβεβηκότα· καὶ ἐπειρῆ μετ' ἡμέρας πέντε ἤλθεν εἰς ἑαυτόν, ἐθρῆναι γοερώς, μεταμεληθεὶς ἐξ ὅλης ψυχῆς· Ἐκ τούτου παρουσιασθεὶς ὅπου ἡρνήσατο, ὁμολόγησεν αὐθὺς τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν· τὸν δὲ ἐπάρατον Μωάμεθ ἐπὶ τοσοῦτον ἐξεπαύλισεν, ὥστε μὴ ὑποφέροντες οἱ ἐξουσιασταὶ τὴν τόσῃν καταισχύνῃ, ἀπέπεμψαν τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν ἐμπροσθεν τοῦ παλατιοῦ τῷ 1743 ἔτει.

8) Μετὰ δὲ πρῶτον εὕρισκόμεν εὐθὺς τὸν ἱερομόναχον Ἀναστάσιον, τὸν ἀπὸ Ἰωάννιναν· Οὗτος ὁ μακάριος ἀκούσας τὸ μαρτύριον τοῦ προρρηθέντος, ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τοιαύτην ἐπιθυμίαν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ περὶ τῆς αὐτοῦ ἡγέρων ἐν ὁδῷ κάποιον ἱερομόναχον ἀρνήσας χριστὸν διδάσκοντα τοὺς ἐκεῖ Ἀγαρηνοὺς, ὠνόμασεν αὐτὸν τυφλόν, καὶ μωρόν, ὡς καὶ τοὺς ἀκρατάς· αἱ δὲ μὴ ὑποφέροντες τὴν καταισχύνῃν, παρέστησαν αὐτὸν εἰς τὸν Βεζίρην, ὅστις τὰ αὐτὰ καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπος· καὶ Φῶς ἅγιον ἐφαίνετο ἄνωθεν τοῦ ἁγίου αὐτοῦ λειψάνου κατὰ τὰς νυκτερινὰς φυλακάς.

9) Ἱερομάρτυρα ἔχομεν καὶ τὸν ἱερομόναχον Δαμασκηνὸν τὸν ἀπὸ χωρίου τοῦ Τυρνάβου Γάμπροβον· Οὗτος εἰς τὴν μονὴν τοῦ Χιλιανταρίου μονάσας, ἐχειροτονήθη· εἰτα καὶ πρεσβύτερος καὶ ἀπεστάλη εἰς Βουλγαρίαν διὰ βοήθειαν τοῦ Μοναστηρίου· Ὅθεν συκοφαντεῖται ἐκεῖ ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν, ὡς ὅτι εἶχεν ἐσώκλειστον εἰς τὴν ἑαυτοῦ κατοικίαν μίαν ὀθωμανίδα, ἡμαρτάνων μετ' αὐτῆς· Καὶ οἱ μὲν κατήγοροι ἐβόων κατ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ, ὁ δὲ Κριτὴς, καὶ τοὶ γνωρίσας τὴν συκοφαντίαν, προσέειπεν ὁμως αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ, καὶ ἀπαλαχθῇ· τότε ὁ Ἅγιος ἐλέγχας αὐτόν, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, ἐκρεμάσθη χειροδέσμιος· ἡ δὲ θεία δίκη ἐτιμώρησε τοὺς τοῦ Ἀγίου συκοφάντας· καθότι διαβαίνοντες οὗτοι τὸν Δούναβιν ποταμόν, ἐκεῖ ἀπεπνίγησαν ἅπαντες, λαβόντες τὰ ἐπίχειρα τῶν ἔργων αὐτῶν.

10) Πρὸς τοῦτοις ἦλθε καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Ρωμανὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅστις ἐκατάγετο ἀπὸ τῆς Λακεδαίμονος, ἐκ πένος χώρας Δομινίτζας καλουμένης, καὶ ἐτελειώθη διὰ ξίφους ἐν ἔτει 1695.

11) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ τοῦ ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ ἱερομάρτυρος, οὐτινος ἡ φήμη διήλθεν εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου· οὗτος οὖν καταγόμενος ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Αἰτωλίας, ἦλθεν εἰς τὸ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνος ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐνθα καὶ ἐτελείωσε τὴν σπουδὴν τῶν μαθημάτων· εἰτα μονάσας ἐν τῇ τοῦ Φιλοθέου ἱερᾷ μονῇ, ἐκαυρεῖτο μοναχός, καὶ ἐχειροτονήθη κατὰ τάξιν πρεσβύτερος ἄκων· καὶ μὴ βουλόμενος ἔχων δὲ καὶ πολὺν πόθον ἵνα ὠφελήσῃ τοὺς χριστιανούς, ἐξήλθεν ἀποστολικάς κηρύττων μετάνοιαν, διερχόμενος τὰ ἄρρη τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἑπείρου, καὶ πένος ἰνῆσου, θαυματουργῶν πάντα· ἔως οὗ καὶ μαρτυρικὸν ἐδέξατο τέλος κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐφῆσιν, φθόνῳ τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων· Μεταθέας γὰρ οὗτος τὰς ἀγοράς τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· ὅσοι ἐμίσθηθη παρὰ τῶν ἐν Ἰωάννινοις Ἑβραίων, ὥστε διὰ συνεργίας αὐτῶν, ἐπνίγησαν αὐτόν οἱ Ἀγαρηνοὶ μετ' ὀχλοῦν εἰς τὸν λαίμον, ἐν ἔτει 1779· ἀπὸ δὲ αἰγίων αὐτοῦ λειψάνον, ἐρρίψαν εἰς τὸν ἐκεῖσε ρέοντα ποταμόν, ἐνθα ἐμρέθη ὑστερον δεδοξασμένον παρὰ Θεοῦ.

12) Εἰς δὲ τὴν Προῦσαν ἱερομάρτυρε καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Ζαχαρίας ὁ ἐφημέριος τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας· ὅστις συκοφαντεῖται ἐν τῇ τῶν ἡμερῶν ὑπὸ μέθης, ἡρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ ἐδέχθη τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην, εἰτα ἔλθων εἰς ἑαυτόν, καὶ παρουσιασθεὶς ἀφόδως ἐβασάνισθη ἱκανῶς ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις, ἰδὼν δὲ ὁ Κριτὴς τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, κατέδικασεν αὐτὸν εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον, ὅθεν ἀποκεφαλίσθης τῷ 1802 ἔτει, ἐλάβεν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

13) Ἦλθεν καὶ εἰς τὴν ὑβαστιλεύουσάν καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Κυπριανὸς ὁ ἐξ Ἀγραφῶν· Οὗτος πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, γενόμενος μοναχός, ἐχειροτονήθη καὶ πρεσβύτερος· εἰτα ἀπελθὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος κατὰ τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Κουτλουμουδίου, καὶ κατοικήσας εἰς τὸ κελλίον τοῦ ἁγίου Γεωργίου κατωθεν τοῦ χειμάρρου ἡγωνίζετο τῷ σκητικῶς· ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ Θεὸν ἀσκήσεως, ἦλθεν εἰς αὐτὸν θεὸς ζῆλος τοῦ μαρτυρησῆναι διὰ τὸν Χριστόν· ἀπελθὼν τοῦ φάυτο κλητοῦ εἰς Θεσσαλονίκην, εἰτα καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅσον ἐκῆρυξε τὴν Γευσέβειαν ἐνώπιον τοῦ Βεζίρη καὶ λούτῶν, καὶ ἐστηλίτευσεν τὴν τοῦ Μωάμεθ ἀσέβειαν, ὥστε ἐξεπλάγησαν ἅπαντες ἐκ τούτου κατὰ προστάγην τοῦ Βεζίρη καὶ τοῦ Νομάρχου αὐτοῦ, ἀπεκεφαλίσθη τῷ 1879 ἔτει.

14) Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1653 ἱερομάρτυρε καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Ἀθανάσιος ἐν Μουντανίαις, ἐκ Σπάρτης τῆς Ἀτταλίας καταγόμενος.

Ὁμοίως καὶ κατὰ τὸ 1830 ἐμαρτύρησαν ὁ τε Δαβίδ, Νικηφόρος, Εὐστάθιος, καὶ Δανιὴλ οἱ ἱερομόναχοι, ὧν τὰ μαρτύρια οὐκ εἰσὶν ἐκδοθέντα· οὐ γὰρ εὑρον αὐτὰ εἰς τὸν τύπον, οὔτε ἐν χειρογράφοις.

(15) Ἐν μέσῳ τῶν ἱερωμένων νέων ὁσιομαρτύρων, εὐρόμεν καὶ τρεῖς μόνον ἱεροδιάκονους, τὸν τε μαθητὴν τοῦ ὁσιομαρτύρου Ἰακώβου, Ἰακώβον καὶ αὐτὸν καλούμενον, ἀλλὰ τούτου τὸ μαρτυρικὸν τέλος θέλομεν ἀκούσειν ἐμπροσθεν. Καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Ὀνούφριον, ὅστις διὰ μόνον τὸν ἐκ συναρπαγῆς λόγον, ὃν ἐλάλησε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, φυγὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος ἡγωνίσθη πρῶτον ἀσκητικῶς κατὰ τὴν ἱερὰν σκήτην τοῦ τιμίου Προδρόμου, εἰτα ἀπελθὼν εἰς Χίον καὶ παρρησιάζας τὴν εὐσέβειαν, ἐδέχθη τὸν διὰ ξίφους θάνατον, τῇ 1818, καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Παρθένιον Βούλγαρην, ὅστις πορευόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα ἦρε καθ' ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον συμπλακείς μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν.

(16) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ τῶν ὁσιομαρτύρων ἀπλῶς; Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἵνα καὶ περὶ τούτων ἐνταῦθα λαλήσωμεν· καὶ ἰδοὺ πρῶτον εὐρίσκωμεν τὸν ὁσιομάρτυρα ἅγιον Ἰακώβον· οὗτος λατρεὺς ἀπελθὼν κρεσπώλης εἰς τὴν Βασιλεύσαν, ἤκουσε ἀπὸ τινος ἀρχόντα Ἀγαρηνὸν τὸ θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὴν δαμονικῶσαν σύζυγον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποῦ καταναγκάσας, εἰτα καὶ ἐφοδιασθεὶς τῇ εὐλογίᾳ τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, ἐδράμεν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος, καὶ μονάσας ἐν τῇ τοῦ Δοχειαρίου μονῇ, ἐγένετο δόκιμος μοναχός, εἰτα βουλόμενος ἡσυχάσαι, ἀπῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον καλαῖον Προδρόμον· ἔκωθεν τῆς τῶν Ἰβήρων ἱερᾶς μονῆς, ἐνθα καὶ θεασθεὶς τὴν φηλῶν θεωρίαν ἡξιώθη γενέσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα πληροφορηθεὶς θεῶθεν, ἐξῆλθε τοῦ Ὄρους, κηρύττων μετένοστον τῷ λαῷ, διὰ τὸ ὅτι τὸν φθονηθεὶς παρὰ τοῦ Ἀρτῆς ἀρχιερέως, ἐπροδόθη εἰς τὸν Μπέην ὡς ἐπίβουλος τῆς βασιλείας. Ὁθεν ἀρπαγείς δέσμιος μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου ἱεροδιάκονου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, φέρεται εἰς Ἀδριανούπολιν πρὸς τὸν Σουλτὰν Σελίμην, ἐνθα ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ πρόδρομον τοῦ Ἀντιχρίστου τὸν Μωάμεθ καλέσας, ἐβασανίσθη πικρῶς ἐπὶ δέκα ἑπτὰ ἡμέραις· εἰτα ἐκρεμάσθη σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς παραδούς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῇ Θεῷ, πρὶν εἶναι κρεμάσθαι, καὶ ἔλαβον καὶ οἱ τρεῖς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθάρτον στέφανον, ἐν ἔτει 1520 Νοεμβρίου 4.

(17) Μετὰ τῶν νέων ἱερομαρτύρων εὐρόμεν ἐσχάτως καὶ τὸν νέον ἱερομάρτυρα Νικήταν ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ αὐτοῦ οὐκ ἐπιστάμεθα καλῶς ἅπαντα, ὅσα μόνον ἀπὸ γραφῆς ἐμάθομεν, τούτων καὶ τὴν περιληψὶν ἐξιστορήσωμεν. Οὗτος οὖν ἐκ τῆς Ἡπείρου καταγόμενος, ἦν ἱερομόναχος τὴν τάξιν· ἔλαβε δὲ θέλον πύθον τοῦ μαρτυρῆσαι διὰ τὸν Χριστόν, ἢ ἀπὸ ἀγῶνας πνευματικούς, οὓς ἐτέλεσε, τὰ ἐπιλοιπα δὲ

εἰς τὴν σελίδα 329 τοῦ βιβλίου Σάπσειρος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 19.

18) Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ Σκήτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἡσκήσαν καὶ πέντε ἐτι ὁσιομαρτύρες· καὶ πρῶτος ὁ ὁσιομάρτυς Πρόκοπος, ὅστις καταγόμενος ἐκ τῶν μερῶν τῆς Βάρνας, ἐγένετο μοναχὸς ἐναρέτως πολιτευόμενος· φθόνῳ δὲ τοῦ μισοκαλοῦ περνευθεὶς εἰς Σμύρνην, ἀπὸ κάποιαν ἀπλότητα ἡρνήθη τὴν εὐσέβειαν. Ἀλλ' ὁμως μετανόησας εὐθὺς, καὶ ὁμολογήσας ἐτελείωθη διὰ ξίφους τῇ 25 Ἰουνίου 1810. Δεύτερος ὁ ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος ὁ ἐκ Πελοποννήσου, ὅστις ἀρνήθεις πρότερον, καὶ μονάσας ὕστερον ἐν πολλῇ μετανόᾳ ἡγωνίσθη ἀσκητικῶς· εἰτα ἐπορεύθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα ὁμολογήσας, ἐτελείωθη διὰ ξίφους τῇ 22 Μαρτίου 1814. (1) Τρίτος ὁ ὁσιομάρτυς Ἰγνατίος ὁ ἀπὸ Παλαιᾶν Ζαγοράν, ὅστις ὑποσχθεὶς ἀρνήσιν μὲ μόνον φίλον λόγον, ἐποίησε καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Εὐθύμιος, καὶ ἐτελείωθη διὰ ἀγχόνης εἰς τὴν Βασιλεύσαν τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1814. Τέταρτος ὁ ὁσιομάρτυς Ἀχάκιος ὁ ἐκ τῶν πολυχνίων τῆς Θεσσαλονίκης καταγόμενος, ὅστις ἀρνήθεις πρότερον διὰ τῆς βίας ἀνῆλθ' ἐπὶ ὧν, εἰτα ταυτοτρόπως μετανόησας ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ δύο, ἐτελείωθη διὰ ξίφους ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τῇ πρώτῃ Μαΐου 1815. Ὁ δὲ πέμπτος, ὁ ὁσιομάρτυς δηλονότι Ὀνούφριος, ἐμνημονεῖται μετὰ τῶν ἱεροδιακόνων. (2)

19) Εἰς δὲ τὴν ἱερὰν μονὴν Φιλοθέου, ἡσκήσε πρῶτον καὶ ὁ ὁσιομάρτυς Δαμιανὸς ὁ ἐξ Ἀγράφων. Οὗτος ἡσυχάζων ἐκωθεν τῆς Μονῆς, ἤκουσε φωνὴν λεγούσαν αὐτῷ· «Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ μόνον ζητεῖτω, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος». Ὁθεν ἐξῆλθε τῶν Ὄρους, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὰ μέρη τοῦ Ὀλύμπου, ἐκήρυττε μετένοστον· οἰκοδομήσας δὲ καὶ μοναστήριον, συνήθροισεν πολλοὺς μοναχοὺς· ἐκ τούτου συλλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, παρεδόθη εἰς τὸν τῆς Παρίστης ἐξουσιαστὴν, ὅθεν βασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξομῶσαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐβασανίσθη πρῶτον πικρῶς, εἰτα ἀνάψαντες πυρὰν μεγάλην ἐρριψάν αὐτὸν ἐντὸς τῆς φλογός, ὅπου ἐτελείωθη ἐν Κυρίῳ τῇ 1568.

20) Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Καρακάλλου, εὐρίσκωμεν ἡσκήσαντα καὶ τὸν ὁσιομάρτυρα Γεδεών, τὸν ἀπὸ τῆς Μακρονήσου· τὰ μέρη καταγόμενον. Οὗτος παρ' ἡλικίαν καὶ διὰ τῆς βίας ἐξομῶσας, ἔφυγε κρυφίως πορευθεὶς εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος, ἐνθα κουρευθεὶς μοναχός, τόσον ἡγωνίσθη, ὥστε αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβασανίσει τυραννικῶς, μνηστὴν ποιούμενος τὰ κατ' αὐτοῦ παρρησιάζας δὲ τὴν εὐσέβειαν γενναίως, καὶ πλήρης γενόμενος θεοῦ ζήλου, κατεκόπη μεληδὸν χεῖρας καὶ πό-

(1) Τὸν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ ὅρα εἰς τὴν σελίδα 340 τοῦ ἡμετέρου βιβλίου Χαλκιδῶν Μαρτίου 22. Σ. Ε.

(2) Ὁρα τὸν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον Ἰαπῆς δ. 884. Σ. Ε.

δας χαίρων καὶ προσευχόμενος, εἶτα καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐτελειώθη τῷ ἔτει 1818.

21) Κατὰ δὲ τὴν τοῦ Διονυσίου ἱερὰν μονὴν εὐρίσκομεν δύο ὁσιομάρτυρας, τὸν τε ἅγιον Χριστόφορον, καὶ τὸν ἅγιον Ἰωσήφ· καὶ ὁ μὲν Χριστόφορος ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἦν, ἀμπατζῆς κατὰ τὸ ἐπάγγελμα. Οὗτος, ἐπειδὴ αἰφνιδίως ἐπτώχευσεν, εἶπε λόγον τινὰ μετ' ἀδιαφορίας πρὸς τινα φίλον αὐτοῦ Ἀγαρηνόν, ὅτι τάχα θέλει ἀλλάξειν τὸ φύλλον· τοῦτο μαθόντες οἱ τοῦ σκότους υἱοί, μετὰ βίας περιέτεμον αὐτόν· ἐκ τούτου ἀναχωρήσας κρυφίως εἰς ἅγιον Ὅρος, ἐγένετο δοκιμος μοναχὸς ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου ἱερᾷ μονῇ. Εἶτα λαβὼν ἄδειαν, ἐπορεύθη εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐπαρρησίασε τὴν εὐσέβειαν ἐκφαυλίσας τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην· ἔθεν φυλακισθεὶς, ραβδίζεται καθημερινῶς ἡμέρας ὀκτώ· εἰθ' οὗτος καταδικάζεται εἰς σφαγὴν· πορευομένου δὲ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ἤστραπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπαλλε, τό· Χριστὸς ἀνέστη. Ἀπεκεφαλίσθη οὖν τῷ 1808. Ἐμείνει δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον τρεῖς ἡμέρας ἄταφον, ἐφ' ᾧ κατερχόμενον φῶς οὐρανόνθεν, κατεφώτιζεν αὐτό, ὅθεν τὸ ἔρριψαν εἰς τὸν ἐκεῖθεν ποταμὸν οἱ φονεῖς, εὐρόντες δὲ αὐτὸ οἱ χριστιανοὶ ἐνεταφίασαν ἐντίμως. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Συρίας, ὅστις ἐμαρτύρησεν ἐν Σελίμφῃ τῆς Ἀδριανουπόλεως μαχαίρᾳ κατακοπεῖς. Τόσῃ μόνον μαρτυρίᾳ εὕρομεν περὶ αὐτοῦ.

22) Καὶ πάλιν κατὰ τὴν μεγίστην Λαύραν εὐρίσκομεν μονάσαντα τὸν ὁσιομάρτυρα Δαμασκηνόν, τὸν ἀπὸ Γαλατῶν. Οὗτος οὖν ἐξομώσας πρότερον ἀπὸ ἄγνοιαν, καὶ κουρευθεὶς ὕστερον μοναχός, μετὰ δωδεκαετίαν, ἐπορεύθη εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ἐπὶ τῷ μαρτυρῆσαι. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνόμιζον αὐτὸν οἱ Ἀγαρηνοὶ ὡς παράφρονα, οὐκ ἠκροάζοντο τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα, εἰ καὶ πολλὰς αἰτίας ἔδωκεν εἰς πολλὰ μέρη· μόλις οὖν συνέλαβον αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον εἰς τὸν Κριτὴν καὶ εἰς τὸν Βεζίρην, βοῶντες κατ' αὐτοῦ. Ὅθεν λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, ἀπεκεφάλισαν αὐτὸν ἐμπροσθεν τοῦ πατριαρχείου τῷ 1681.

23) Σὺν τούτοις, εἰς ἔστι καὶ ὁ ὁσιομάρτυς Ρωμανὸς ὁ ἀπὸ Καρπεννήσιον. Οὗτος πορευθεὶς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἐλθὼν εἰς ἔφεσιν τοῦ μαρτυρῆσαι διὰ τὸν Χριστόν, ἐκήρυττε τὴν εὐσέβειαν ἐρχόμενος ἀπὸ ἐκεῖ, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐβασανίσθη ὀχι ὀλίγον· διασωθεὶς οὖν ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθὼν εἰς Κausοκαλύβια ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁσίου Ἀκακίου, ἐγένετο μοναχός, εἶτα διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ὁσιος εἰς τὸ μαρτυρῆσαι κατὰ τὸν ἑαυτοῦ πόνον. Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ ἐλέγξας μὲν τοὺς ἀσεβεῖς, κηρύξας δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, συνελήφθη καὶ παρεστάθη τῷ Κριτῇ, ἐξ οὗ καταδικασθεὶς εἰς δαρμόν, καὶ εἰς τεσσαρακονθήμερον κάθειρξιν ἐγὼς

ἀνδρου φρέατος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐκκοπεῖς, ἀπεκεφαλίσθη ἐν ἔτει 1694· τότε καὶ Φῶς οὐρανόνθεν κατελθόν, ἐφώτιζε τὸ ἅγιον λείψανον, τὸ ὅποιον οἱ μὲν Ἀγαρηνοὶ ἀπέρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ Ἀγγλοὶ, δόντες πεντακόσια φλωρία, παρέλαβον αὐτὸ καὶ ἀπήγαγον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

24) Μαθητὴν τοῦ αὐτοῦ ὁσίου Ἀκακίου εὐρίσκομεν καὶ τὸν ὁσιομάρτυρα Νικόδημον τὸν ἀπὸ Ἐλβασάνι τῆς Ἀλβανίας καταγόμενον. Οὗτος οὖν, προεξομώσας, προηγουμένως, προέτρεπε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς αὐτὸ τοῦτο. Ἀλλ' ὁ μὲν υἱὸς τοῦ κατέφυγεν εἰς ἅγιον Ὅρος ἵνα διατηρηθῇ ἐκεῖθεν· ὁ δὲ πατήρ, πορευθεὶς μετὰ μεγάλης ἀπειλῆς κατ' αὐτοῦ ἠλλοιώθη ὁ πρόφην λύκος ἄρπαξ, καὶ μετετράπη εἰς λογικὸν πρόβατον τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν πορευθεὶς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁσίου Ἀκακίου, κείρεται μοναχός· εἶτα διὰ θείας ὁπτασίας πορεύεται ἔθεν ἐξῆλθεν, ἐν ᾗ γνώριμος γεγονώς τοῖς ἀσεβέσι, καὶ παρρησιάσας αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 1722. Τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον εὐρίσκεται σφόν ἐκεῖ, ἐκβλύζον ἰάματα.

25) Ἄξιός μνήμης ἔστι καὶ ὁ ὁσιομάρτυς Παχώμιος, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἔμεινεν εἰς τὰ ὄρια τῆς τοῦ ἁγίου Παύλου μονῆς ἔτη δώδεκα, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πνευματικοῦ πατῆρ Ἰωσήφ· ὁμοίως διέμεινε καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁσίου Ἀκακίου ἔτη δύο. Εἶτα ἀπελθὼν μετὰ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γέροντος εἰς τὸ Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφείας, ἐνθα ἡ πατρίς τοῦ αὐθεντοῦ αὐτοῦ Ἀγαρηνοῦ (τοῦ δὲ ἁγίου ἡ πατρίς, ἡ Ρωσσία ἦν, ἀλλ' ἐδόθη αἰχμάλωτος εἰς αὐτὸν τὸν Ἀγαρηνόν)· τοῦτον γινώσκοντες οἱ ἐκεῖσε Ἀγαρηνοὶ, καὶ ὁ πρόφην αὐτοῦ αὐθέντης, πικρῶς ἐβασάνισαν, ἱσταμένον καὶ ὁμολογοῦντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καταισχύνοντα δὲ τὴν τοῦ Μωάμεθ τέλος ἰδόντες αὐτοῦ τὸ ἀμετάθετον, ἀπέτεμον τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν τῷ 1730 ἔτει· τοῦτο δὲ ἅγιον λείψανον εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὴν νῆσον Πάτμου.

26) Εἰς δὲ τὴν Μυτιλήνην ἐνήθλησε καὶ ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὁσιος Λουκάς. Οὗτος ὄρφανός ὢν, ἐδουλώθη ἐμπόρῳ τινὶ· συνέβη δὲ ἵνα λογομαχήσῃ πρὸς ἑνὰ ὁθωμανόπαιδα, τὸν ὅποιον καὶ ἐτυφεν ἱκανῶς· θυμωθέντες ἐκ τούτου οἱ ἐκεῖσε Ἀγαρηνοὶ, ἔδραμον κατ' αὐτοῦ ὥσει κύνας· ὁ δὲ Λουκάς, παίδιον ἔτι ὢν, ὠμολόγησεν· ὅτι τουρκίζει, ὃ καὶ εἰς ἐργον ἐγένετο· μετὰ δὲ ταῦτα γνοὺς τὸ κακὸν ὃ ἐπαθε, φεύγει κρυφίως εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἐνθα πολλοὺς πειρασμοὺς δοκιμάσας, ἀπῆλθε τελευταῖον εἰς τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἀννης, καὶ γενόμενος μοναχός, ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ τοῦ γέροντος πατῆρ Βασιλείου εἰς Μυτιλήνην, ἐνθα τὸ πρῶτον ἐξώμοσε, καὶ παρρησιασθεὶς, καὶ πολλὰ βασανισθεὶς, δέχεται τὸν τῆς ἀγχόνης θάνατον, ἐν ἔτει 1802.

27) Ἄξιὰ διηγήσεως εἰσὶ καὶ τὰ περὶ τοῦ ὁσιομάρτυρος Μαλαχίου

τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ρόδου. Οὗτος υἱὸς τινὸς ἱερέως ἦν, καὶ ἐπειδὴ ἐπό-
θησεν τὸν ἀσκητικὸν βίον, ἐπολιτεύετο ἀκτῆμα, μεταβαίνων ἀποστολι-
κῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἕως οὗ ἔφθασε καὶ εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔνθα
καὶ τοῦ θείου Φωτὸς ἠξιώθη γενέσθαι θεατῆς, καὶ θείας ἀποκαλύψεως.
Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν διαβαίνων ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἱερουσολύμων
συκοφαντεῖται ὑπὸ τινος Ἀγαρηνοῦ ὅτι ὕβρισε τὸν Μωάμεθ. Ἐκ τού-
του, δραμόντες κατ' αὐτοῦ οἱ ἐκεῖσε Ἀγαρηνοί, μετὰ δαρμού καὶ συρ-
μοῦ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Ἡγεμόνα. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἐξετάσας τὰ περὶ
αὐτοῦ, ἔμαθεν ἅπαντα, καὶ ὅτι ἐσυκοφαντήθη· ὅτε δὲ εἶπεν αὐτῷ ἵνα
τουρκίσῃ, τότε ἤκουσε καὶ εἶδε παρὰ τοῦ Μάρτυρος ὅσα οὐκ ἠλπιζεν
ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι πώποτε· καθότι ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξύβρισε τὴν πίστιν
αὐτῶν καὶ τὸν ψευδοπροφήτην, ἀπέριψε τὸ σανδάλιον αὐτοῦ κατὰ
πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐνέπτυσεν αὐτόν. Ὁ δὲ θυμωθείς, ὤρισε
καὶ ἀπλῶσαν τὸν Μάρτυρα κατὰ γῆς, καὶ πικρῶς ἐμαστίγωσαν· εἶτα
καὶ εἰς φυλακὴν ἐθηκάν. Μετὰ δὲ ταῦτα τρυπήσαντες τοὺς ἀστραγά-
λους αὐτοῦ, καὶ περάσαντες σχοινίον, τὸ ὅποιον ὀδῆσαντες οἱ δῆμιοι εἰς
ἵππον τινὰ ἄγριον, ἐσυρνον αὐτὸν βιαίως ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ὅρι-
πτον κατ' αὐτοῦ οἱ μὲν λίθους, οἱ δὲ ξύλα, καὶ ἕτεροι βέλη· εἶτα ἐξ-
ελθόντες τῆς πόλεως, ἐσούδισαν αὐτόν, ὅστις ἐτελειώθη τῷ 1500.
Οἱ δὲ εὐσέβεις ἀγοράσαντες τὸ εἶμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐνεταφίασαν αὐτὸ
ἐντίμως εἰς τὴν ταφὴν τῶν ξένων.

28) Τί δὲ εἰπῶ καὶ περὶ τῶν δύο μαθητῶν τοῦ ἀγιωτάτου πα-
τριάρχου Νήφωνος; ἢ πῶς ἀμνημονεύτους τούτους ἀφήσωμεν; Οὐ-
ταὶ γὰρ ἄνευ τινὸς ἐξομώσεως, ἠθέλησαν καὶ κατὰ τὰ δύο μιμηθῆναι
τὸν Κύριον· καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἠγωνίσθησαν κατὰ τὸ πρέπον ἀσκητι-
κῶς, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοιοῦτου ἀγίου ἀνδρός, ἠθέλησαν καὶ μαρ-
τυρικῶς ἀγωνισθῆναι· ὅθεν λαβόντες τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἀγίου
αὐτῶν γέροντος, ἐπορεύθησαν, ὁ μὲν ὁσιος Μακάριος εἰς Θεσσαλονίκην,
ἔνθα κηρύξας τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐνώπιον τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν,
καὶ ὑπ' αὐτῶν καταπληγωθείς, τελευταίον ἐκαρτομήθη κατὰ τὸ 1527.
Ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ὁσιος Ἰωάσαφ, ταυτοτρόπως ἐν Κωνσταντινουπόλει
ποιήσας, οὕτω πως καὶ ἐτελειώθη τῷ 1536.

29) Σὺν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκόμεν ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐν Μετεώροις
ὁσιομάρτυρα Νικέδημον, ὅστις ἐμαρτύρησε διὰ τὴν εὐσέβειαν τῷ 1551.

30) Ἐκ δὲ τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἐσφιγμένου κατάγονται καὶ δύο ἔτι
ὁσιομάρτυρες· ἐξ ὧν, ὁ μὲν ἀπὸ Αἰνου Ἀγαθάγγελος, εὐρισκόμενος εἰς
αὐθέντην Ἀγαρηνὸν, ἐξώμοσέ, βιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Εἶτα ἐλθὼν εἰς τὸ
ἅγιον Ὅρος ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, καὶ κουρευθεὶς μοναχός, ἀπῆλθε παρρη-
σίᾳ εἰς Συμυρην, ἔνθα ὁμολόγησας τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπεκεφαλί-
σθη κατὰ τὸ 1818. Ὁ δὲ Τιμόθεος ὁ ἀπὸ Ἀδριανούπολιν, ὑπάνδρος

ὢν, ἐξώμοσεν οἰκονομικῶς, ὅπως ἐπισύρῃ καὶ τὴν αὐτοῦ σύζυγον εἰς
τὴν προτέραν εὐσέβειαν, ἥτις προσέξωμοσεν ἀπατηθεῖσα, ὃ καὶ ἐγένετο.
Ἐπιστρέψας γὰρ αὐτήν, καὶ εἰσχωρήσας εἰς γυναικίον μοναστήριον,
ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆς, ἔνθα κουρευθεὶς
μοναχός, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς τὰ ἴδια, καὶ ὁμολόγησας τὴν εὐσέβειαν,
ἐτελειώθησε μαρτυρικῶς ἀποκεφαλισθεὶς, τῷ 1819.

31) Ὁ δὲ ὁσιομάρτυς Γαβριήλ, ἦν ἐκ τινὸς χώρας καλουμένης
Ἀλλώνης, ἐπαρχίας τῆς Προικονήσου. Οὗτος οὖν κουρευθεὶς μοναχός ἐκ
νεαρᾶς ἡλικίας, ἔλαβε καὶ πόθον ἵνα μαρτυρησῇ ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐγέν-
ετο δὲ καὶ Κράτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν τῇ Βασιλεουσῇ καὶ
ἐπειδὴ καθ' ὁδὸν ἦλθεν εἰς λογοτριβὴν μετὰ τινος Ἀγαρηνοῦ, ὕβρισε
τὴν πίστιν αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούσαντες ταῦτα, ὤρμησάν ὁμόθυ-
μαδὸν κατ' αὐτοῦ, φέροντες αὐτόν εἰς τὸν Κριτὴν. Ὁ δὲ Κριτής, εἶπεν
εἰς αὐτόν ἵνα γείνη Τούρκος καὶ μὴ πεισθέντος, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν τῷ 1676.

32) Ἀξιοδιήγητον ἐνταῦθα, ὃ ἀκροαταί, καὶ τὸ τοῦ ὁσιομάρτυρος
Μακαρίου μαρτύριον. Οὗτος ἦν ἐκ μιᾶς χώρας τῶν Βιθυνῶν ὀνομαζο-
μένης Κίος· τούτου ὁ πατήρ δεκάμενος τὴν ἀσέβειαν, μετὰ δουνα-
στείας προέτρεπε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς αὐτὸ τοῦτο. Οἱ δὲ Ἀγαρηνοὶ
αἰτίαν εὐρόντες, περιέτεμον αὐτόν καὶ μὴ θέλοντα· ἐκ τούτου ἐλθὼν
κρυφίως εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἐγένετο μοναχός κατὰ τὴν σκήτην τῆς
ἀγίας Ἀννης, ἐν ᾗ μεγάλως ἀγωνισθεὶς ἐπὶ ὡδέκα ἔτη, ἀπῆλθεν
εἰς Προυσάν, καὶ ἐπαρρησίασεν τὴν εὐσέβειαν, ἐκφαυλίσας τὰ τῶν Ἀ-
γαρηνῶν ἡθὴ καὶ σεβάσματα. Ὅθεν βασανίζεται μὲ καθημερινούς ρα-
βδισμούς ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, κρεμάμενος ἀπὸ τῆς
μασχάλας. Εἶτα βασανίζεται πολυειδῶς κρεμάμενος γὰρ κατὰ κεφα-
λὴν ἐντὸς ἀνύδρου πινὸς φρέατος δεδεμένος ἀπὸ τοὺς πόδας, ἐξέπληξεν
ἅπαντας διὰ τοῦτο καὶ Φῶς κατελθὼν οὐρανόθεν μετὰ πολλῆς εὐωδίας,
ἐδόξασεν αὐτόν. Ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἀμετανόητος μέινας, ὡς ἐνέκυψεν
ἰδεῖν τὸν κρεμάμενον αὐτοῦ υἱὸν κάτωθεν τοῦ φρέατος, ἐτυφλώθη τε-
λείως τῇ ὁράσει τοῦ θείου ἐκείνου Φωτός. Ὅθεν ἀπεκεφαλίσθη ὁ ὄν-
τως Μακάριος τῷ 1590 ἔτει, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Φῶς ἐφαίνετο ἄνωθεν
τοῦ ἀγίου αὐτοῦ λειψάνου.

33) Εὐρίσκειται μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ὁ ὁσιομάρτυς Παρίων, ὁ ἐκ
τῆς Κρήτης καταγόμενος· τόσον δὲ μόνον εὐρομεν περὶ τούτου, ὅτι ἡ-
θλησε διὰ ξίφους ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ Χριστοῦ τῷ 1804.

34) Μετὰ τῶν ὁσιομαρτύρων, εἰς ἔστιν ὁ ὁσιομάρτυς Νεκτάριος.
Οὗτος ἐκ Βρυούλων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἦν, καὶ ὁρρανὸς ἀπὸ πατέρα
ἀπὸ δὲ καιρικᾶς τιμᾶς περιστάσεις, ὑπέπεσεν εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς μετὰ
καὶ ἄλλων τινῶν, δεκάεπταετῆς ὢν τὴν ἡλικίαν· ἀπερισκέπτως οὖν

διάγων, ἐξώμοσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξ ἁσεβῶς. Μετὰ καιρὸν δὲ πορευθεὶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Τούρκος ὢν, ἐδιώχθη παρ' αὐτῆς· ἐκ τούτου ἐλθὼν εἰς αἰσθησὶν ὁ καλὸς νεανίας Νικόλαος, ἐζήτησεν τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν· καὶ πορευόμενος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, κατήντησεν ἐσχάτως εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος κατὰ τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἀννης, ἐν ἣ μονάσας καὶ κουρευθεὶς μοναχός, μετωνομάσθη Νεκτάριος, καὶ ἐξ ἁσκητικῶς. Εἰτα ἐπιέμενος τοῦ μαρτυρῆσαι, καὶ λαβὼν ἁδεια, ἐπορεύθη εἰς Σμύρνην μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ γέροντος, εἰτα καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἐν ἣ παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν καὶ γνωρισθεὶς, ὑπέστη πολλὰς ἀφορήτους βασάνους· τελευταῖον δὲ ἀπεμύνηται τὴν κεφαλὴν τῇ 1820 ἔτει, οὗτινος τὰ λείψανα ἐκτελοῦσι θαύματα.

35) Πῶς δὲ καὶ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν νέαν ὁσιομάρτυρα Φιλοθέην ἀφήσωμεν ἄμνημον, ἥτις μία καὶ μόνη εὐρίσκεται μετὰ τῶν νέων ὁσιομαρτύρων; Αὕτη τοιγαροῦν ἀφήσασα τὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἐντὸς τοῦ κόσμου μονάσασα, καὶ ἀσκήσασα, ὑπερκόσμιος γέγονεν. Προεστῶσα γὰρ αὕτη κατασταθεῖσα, μονύδρια ἐδομήσατο ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὰς μοναζούσας παρθένους. Ἐκ τούτου, καὶ μὲν φιλόπλοος Θεὸς ἐθεραπεύετο, καὶ ἐδόξαζεν αὐτὴν ἐν διαφόροις θαύμασιν, οἱ δὲ ἐξουσιαστοὶ Ἀγαρηνοί, ὡς ἄγρια θηρία ἐμαίνοντο κατὰ τῆς ἁγίας ταύτης. Τί δὲ τὰ μετὰ ταῦτα; δοκιμάζοντες οἱ ἀσύνετοι ἵνα ῥίψωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ μὴ δυνάμενοι, ἔφυγον μετ' αἰσχύνης καὶ ἀπειλῆς μεγάλης, σκευωρίας κατὰ τῆς ἁγίας πλέκοντες. Ἐν μίᾳ δὲ τῶν ἡμερῶν δραμόντες πρὸς αὐτὴν μετὰ μεγαλητέρας ὀργῆς, τόσον δαρμὸν ἐπέδωκαν αὐτῇ, ὥστε διὰ τῶν τοιούτων πληγῶν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν 19 Φεβρουαρίου ἐν ἔτει 1589. (1) Καὶ ἰδοὺ πληροῦται ἐν ταῦθα τὸ ποσὸν τῶν κληρικῶν μόνον Νεομαρτύρων, ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς Παναχράντου σου καὶ Ἀειπαρθένου Ἀγίας Μητρός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

ΤΑ ΕΠΙΛΟΙΠΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ

Εὐλόγησον Πάτερ.

Τί δὲ καὶ ὁ χορὸς τῶν λαϊκῶν Νεομαρτύρων; πόθεν ἀρξομαι, καὶ ποῦ τὸ τέλος ποιήσομαι; ἄξιον δὲ ἡγοῦμαι κατὰ ἑκατονταετηρίδας

(1) Ὅρα τὴν Ἀκολουθίαν καὶ τὸν κατὰ πλάτος βίον τῆς ὁσιομάρτυρος ταύτης εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλίον Σάφειρος, σελ. 306. Σ. Ε.

μερίσασθαι τὴν διήγησιν περὶ αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ φέρω εἰς μνήμην πρῶτον τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτος χίλια πεντακόσια ἀθλήσαντας, μέχρι τοῦ χίλια ἑξακόσια, καὶ καθεξῆς. Καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ἄτομον ἀπὸ αὐτοῦ εὐρίσκω τὸν ἅγιον Ἰωάννην, τὸν ἀπὸ Τραπεζοῦντα μὲν ὀρμώμενον, ἐν τῇ Ἀσπροκάστρῳ δὲ μαρτυρήσαντα, τούτου καὶ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ μαρτυρικοῦ βίου, κατὰ πρῶτον ὑμῖν διηγῆσθαι. Οὗτος οὖν, ταξειδεύων ποτὲ ἐν πλοίῳ, ἐφθονήθη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐξ οὗ καὶ συκοφαντεῖται εἰς τὸν ἐν Ἀσπροκάστρῳ ἐξουσιαστήν· παρασταθεὶς δὲ ὁ εὐλογημένος Ἰωάννης πρὸς αὐτόν, καὶ ἀποδείξας τὸ πρᾶγμα ψευδές, ἀναγκάζεται εἰς τὰ ἐξομῶσαι. Ὁ δὲ Μάρτυς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰς βασάνους μὴ δειλιάσας, ραβδίζεται τόσον πολὺ, ὥστε τὸ μὲν αἷμα ἔρρει κρουνηδόν, αἱ δὲ σάρκες ἀνέλυσαν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτοῦ γυμνά ἐφαίνοντο· εἰτα δεθεὶς ὑπὸ τὴν οὐρὰν ἀγρίου τινὸς ἵππου, ἐσύρετο ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς τυπτόμενος καὶ ἐμπαίζόμενος· ἕως οὗ, παρ' Ἑβραίου τινὸς ἀπεμύνηται τὴν κεφαλὴν διὰ ξίφους ἐν ἔτει 1492. Ὁ δὲ Θεὸς ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον.

2) Μετὰ δὲ τούτον, ἀναφέρομεν τὸν ἅγιον Γεώργιον, τὸν ἐν τῇ πόλει Σοφίᾳ μαρτυρήσαντα. Οὗτος ὁ Θεοχαρίτωτος, τόσον κατήσχυνε τοὺς Ἀγαρηνοὺς, καὶ ἐκήρυξε τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ὥς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐν ταῦθα Νεομαρτύρων· φθονήσαντες γὰρ αὐτόν οἱ χριστομάχοι Ἀγαρηνοὶ διὰ τὰ πολλὰ αὐτοῦ προτερήματα καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς καταισχύνην, κατέκαυσαν αὐτὸν ζῶντα. Ἐν ἔτει 1515.

3) Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ράπτης ὢν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐσυκοφαντήθη καὶ αὐτός· ὅθεν παρασταθεὶς τῷ Κριτῇ, καὶ τὴν πλάνην τῶν Τούρκων ἐλέγξας, ἐδασανίσθη πρῶτον δεινῶς, εἰτα ἐτυρπολήθη καὶ οὗτος κατὰ τὸ ἔτος 1525· καὶ ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

4) Ὁ δὲ ἅγιος Μιχαὴλ ὁ λεγόμενος Μαυρουδής, ἐμαρτύρησε τοιοῦτοτρόπως. Οὗτος ἦν ἐκ μιᾶς χώρας τῶν Ἀγραφῶν Γρανιτζᾶς καλομένης· διαλεγόμενος οὖν ποτὲ μετὰ τινος υἱοῦ Ὀθωμανοῦ περὶ πίστεως, ἠκούσθη καὶ ἀπὸ τὸν Χότζαν διαβαίνοντα τότε ἐκείθεν. Οὗτος ὁ Χότζας συναθροίσας καὶ ἄλλους Τούρκους, συνέλαβον τὸν Μάρτυρα καὶ παρέστησαν εἰς τὸ κριτήριον, βοῶντες κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Μάρτυς εἰς τόσῃν θεολογίᾳ παρετάθη, ὥστε σχεδὸν ἐφθασεν εἰς τὰ μέτρα τοῦ προρρηθέντος μάρτυρος, Γεωργίου, λέγων, τοῦ ἐν τῇ πόλει Σοφίᾳ. Ἐξουθενίσας οὖν τὸν ψευδοπροφήτην, καὶ εἰς ἄμετρον ὀργὴν κινήσας τοὺς Ὀθωμανοὺς, πρῶτον ἐδασανίσθη ἱκανῶς, εἰτα παραδοθεὶς τῇ πυρὶ τελειούται τῇ 1544.

5) Ἄξιός πολλαῶν ἐγκωμίων ἐστὶ καὶ ὁ ἐκ Μυτιλήνης ἅγιος Δούκας, ὁ ράπτης. Τούτου ἐρασθεῖσα μία Ὀθωμανίς, προσεκάλει αὐτόν·

εἰς ἀνοσίαν πράξιν, ὡς ἡ πάλαι Αἰγυπτία τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. Καὶ ἐπειδὴ κατεφρονήθη ὑπ' αὐτοῦ, κατελάλησεν αὐτὸν ἀντιστρόφως εἰς τὸν Βεζύρην, ὡς ὅτι ἐπεχείρησε κατ' αὐτῆς· ἐκ τούτου βιασθεὶς ὁ τῆς εὐσεβείας σκύλος καὶ τῆς σωφροσύνης, ἵνα ἐξομώσῃ καὶ μὴ πεισθεὶς, πρῶτον ἐκδάρεται δλους, εἶτα τὸ μὲν δέριμα αὐτοῦ ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ σῶμα ἔτι ζῶν ἐν τοῖς ὀγκύνοις καὶ αὐτὸ ριπτόμενον, τελειοῦται τῷ 1564.

6) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ λεγόμενος Κουλικᾶς, ὅστις μόνον διότι ὠμίλησε περὶ πίστεως μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐδάρη καὶ φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, βιαζόμενος εἰς τὴν ἀσέβειαν τῶν Ἀγαρηνῶν. Ὁ δὲ ἐλέγχας αὐτοῦς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, ἐν τοῖς ὀγκύνοις καὶ οὗτος ἐτελειώθη.

7) Συγχρόνως καὶ Δημήτριος ὁ καλούμενος τορναρᾶς, ἐπειδὴ καὶ κατὰ συνήθειαν ὠμίλει συνεχῶς μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, συναυλιζόμενος, αἰείποτε μετ' αὐτῶν, διὰ τοῦτο καπεδυνάστευον αὐτὸν εἰς τὴν μιαν αὐτῶν πλάνην. Ὅθεν σύροντες αὐτὸν εἰς τὸν Κριτὴν, ἑμαρτύρουν ψευδῶς κατ' αὐτοῦ, βασανίζοντες αὐτόν, ἕως οὗ καὶ ἀπεκεφαλίσαν.

8) Ἡ δὲ Χιοπολίτισσα ἁγία Μαρκέλλα, ἐξ ἡθεαρέστως ἐν τῇ πατρικῇ αὐτῆς οἰκῇ ἀποθανούσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἠράσθη παρὰ τοῦ μιανοῦ πατρὸς αὐτῆς φαυλοβίου προὔπαρχοντος· ταῦτα ἰδοῦσα ἡ σωφρονεστάτη Μαρκέλλα, ἐδραμεν εἰς φυγὴν. Ὁ δὲ ἀσελγέστατος ἐκεῖνος πατήρ, ἀκολάσῃ κεντούμενος, ἐξῆλθεν εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν ἰδὼν μακρόθεν εισερχομένην εἰς μίαν μεγάλην βάτον, τὴν μὲν βάτον καπέκασεν ἐν πυρὶ, τὴν δὲ κόρην ἐπόξευε φεύγουσαν δρομαίως, καὶ ἐπειδὴ συνεργεῖα Θεοῦ ἐσχίσθη μία πέτρα καὶ ἐδέχθη αὐτὴν μέχρι τοῦ στήθους· εὐρὼν αὐτὴν οὕτω ὁ ἀνόσιος πατήρ, ἀπέκοψεν αὐτῆς τοὺς μαστοὺς ἐν μαχαίρᾳ, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐτελειώθη αὕτη ἐν ἔτει 1500.

9) Κατὰ τὸ 1522 ἔτος, ἑμαρτύρησαν καὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενοι δύο, Παβρήλ καὶ Κυρμιδώλης· οὗτοι λοιπὸν ἐν παιδείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ ὄντες, διεβλήθησαν εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ποιοῦσι καταχρήσεις εἰς τὸ τζαμί, ὅθεν βιάζονται ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ ἐξομῶσαι, τῶν δὲ ἁγίων μὴ πεισθέντων, ὁ μὲν ἅγιος Κυρμιδώλης πληγοῦται κατὰ τὸ στήθος ἐν μαχαίρᾳ, λακτίζεσθαι τῷ σώματι καὶ ἀφαιρεῖται τοὺς ὀφθαλμούς· εἶτα λίθῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς κρούσθεις, καὶ μερισθεὶς εἰς δύο, τελειοῦται. Ὁ δὲ ἅγιος Παβρήλ, ἐν μαχαίρᾳ πληγοῦται τοὺς ὤμους, ἀφαιρεῖται καὶ τὴν κεφαλὴν· τότε οὖν οἱ φονεῖς δῆσαντες τὰ νεκρὰ αὐτῶν σώματα ἐσυραν κατὰ γῆς, καὶ εἰς πῦρ ἐνέβαλον· μὴ καυθέντα δὲ, δοξάζονται καὶ θαυματουργοῦσι μέχρι τοῦ νῦν.

10) Μετὰ τῶν λαϊκῶν Νεομαρτύρων εὐρίσκονται καὶ δύο, ὧν ἡ βιογραφία ἔπρεπε γίνεσθαι σαφεστέρα· οὐ γὰρ διακρίνει τις εὐκόλως ἐὰν εἰσὶ κληρικοί. Ἄλλ' ὁμοῦς εἴτε κληρικοί εἰσιν, εἴτε λαϊκοί, ἡ μαρτυρικὴ βιογραφία αὐτῶν αὕτη ἐστίν. Ὁ μὲν Θεοφάνης ὁ μαρτυρήσας εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἠπατήθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐξ ἀγνοίας καὶ νεότητος, ὕστερόν δὲ μετανιώσας, ἠγωνίσθη ἀσκητικῶς καὶ ἐπειδὴ παρυσίασεν ἑαυτὸν τοῖς ἀσεβέσι, λωροταμεῖται σπαιροειδῶς κατὰ τὸ ἐπισθεν μέρος, ἀφαιρεῖται τὰ ὠτία καὶ τὴν ρίνα, κρεμάται ἐπὶ ξύλου βασανιζόμενος, καὶ ἐπὶ ὀγκύνοις ριφθεὶς, τελειοῦται, ἐν ἔτει 1559. Ὁ δὲ Ἡλίας, ὁ Ἀρδούνης λεγόμενος, ἐκ τῆς Καλαμᾶτος τοῦ Μωρέως ἦν οὗτος οὖν, παρ' ἐλπίδα ἀρνηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, μετενόησεν εὐθὺς ἐξ ὀλῆς ψυχῆς· ἔθεν πορευθεὶς εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, καὶ κουρευθεὶς μοναχός, ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἰδια, ἐνθα παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν, παρεδόθη εἰς τὸ πῦρ, ἐκεῖ δὲ παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ 1686, μὴ ἐγγίσαντος αὐτὸν τοῦ πυρός.

11) Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κάλφας, ἦν ἀπὸ τὸν Γαλατῶν. Οὗτος ὁ αἰδίδιμος, ἔχων μαθητὴν ἐν ταυρκόπουλον, ἐπεμελεῖτο τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ὅσον ἡ δύναμις· ὁ δὲ ἄπιστος ἐκεῖνος, οὐχὶ ὡς εὐγνώμων μαθητῆς, ἀλλ' ὡς ἄλλος ἀχάριστος καὶ προδότης· Ἰούδας διέβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὡς βλασφημήσαντα κατὰ τοῦ Μωάμεθ· ἀκούσας οὖν ὁ ὄντως χαριτώνυμος τὰ κατ' αὐτοῦ, ὠμολόγησεν ἐκτενέστερον τὴν διαφορὰν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, καὶ τὴν πλάνην τοῦ ἐπαράτου Μωάμεθ· ἐκ τούτου καταδικασθεὶς εἰς ἐξάμηνον τυραννίαν, κατατομεῖται ἔπειτα, ἐν ἔτει 1575.

12) Ἀξίον διηγήσεως ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ Ἐμῖρη μαρτύριον. Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν ἔτει 1574. Ὅποταν οἱ Ἀρμένιοι ἐχθρικῶς κατὰ τῶν ὀρθόδοξων φερόμενοι, ὑπεσχέθησαν δοῦναι χρήματα πολλὰ τῷ τῶν Ἱερόσολύμων Ἡγεμόνι, ἵνα ἐμποδίσῃ τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς ὀρθόδοξους τοῦ εἰσελθεῖν ἐνδόν τοῦ ἁγίου Τάφου κατὰ τὸ μέγα Σάββατον. Ὁ δὲ θηριώδης Ἡγεμὼν, δεξάμενος τὰ ἀργύρια, ὥρισεν καὶ ἐγένετο οὕτω· Εἰσῆλθον οὖν οἱ Ἀρμένιοι μετὰ χαρᾶς εἰς τὸν ἅγιον Τάφον τοῦ λαβεῖν τὸ ἅγιον Φῶς. Οἱ δὲ ὀρθόδοξοι, ἰστάμενοι ἐξ τῆς αὐλῆς περιλυποὶ μετὰ τοῦ Πατριάρχου, ἐδέοντο τῷ Θεῷ δλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ. Ἐλθούσης δὲ τῆς διαρισμένης ὥρας, ὃ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἐσχίσθη μία ἀπὸ τὰς κολῶνας αἰτίνες εἰσὶ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἁγίας πύλης, ἐν ἣ ἴσταντο οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς τὸ ἅγιον Φῶς. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Πατριάρχης, ἐδραμε μετ' εὐλαβείας, καὶ ἀνάψας τὰ κηρία ὅπου ἐκράτει, μετέδωκε τοῖς πᾶσι· καὶ οὕτω ἀπέδωκεν δόξαν τῷ

(1). Τὸν κατὰ πλάτος βίον καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιομαρτύρου τοῦ οὗτος ὅρα εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλίον Ἰσπικς σελ. 666. Σ. Ε.

Θεῶ. Οἱ δὲ Ἀρμένιοι ἀγνοοῦντες τὸ γεγονός, ἐπέμενον γεγωνότερα τῇ φωνῇ ἐνδὸν τοῦ ἁγίου Τάφου· ἀλλ' ἐματαιώθησαν οἱ ἄφρονες· καθάτι οἱ φυλάττοντες ἐκεῖ ὀθωμανοί, ὡς εἶδον τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, εὐθὺς ἤνοιξαν τὰς πύλας τοῦ ναοῦ καὶ εἰσῆλθον ἅπαντες οἱ ὀρθόδοξοι μετὰ τοῦ Πατριάρχου φάλλοντες μετὰ μεγάλης χαρᾶς, τὸ, «Τίς Θεὸς Μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τελέσαντες τὴν θείαν μυσταγωγίαν, ἐώρτασαν καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, κατασχύναντες τοὺς ματαιόφρονες Ἀρειανούς. Τούτων οὕτω γενομένων εἰς ἓκ τῶν ὀθωμανῶν Ἐμίρης, ὡς εἶδεν ἅπαντα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, ὁμολογήσας αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ ἐδόθη μετὰ μεγάλης φωνῆς, λέγων· «Μία ἐστὶν ἡ πίστις ἡ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν,» καὶ παρρηθὺς ἐμπήξεν εἰς μίαν πέτραν τρία καρφία, εἰπὼν· «οὕτω ἐμπήχθη τῶσαν εἰς τὰ ὅμματα τῶν μὴ πιστευόντων τῷ Χριστῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Φωτί.» Ταῦτα ἀνελπίστως ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες οἱ ἐκεῖσε ὀθωμανοί, δῆσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, τὸν παρέδωκαν τῷ πυρὶ, ὡς Χριστιανόν, ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας πύλης· ἐνθα καὶ μέχρι τοῦ νῦν σφίζονται τὰ ἱχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ὁ δὲ τόπος ὥσπερ κεκαυμένος ἤδη φαίνεται. Τούτου τὰ λείψανα εὐρίσκονται μέρη τινὰ εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Μελάνης, καὶ μέρη εἰς τὸν καθολικὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως. Ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη ὑπάρχει γεγραμμένη ἀραβιστὶ εἰς μίαν πλάκα κειμένην εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς ἁγίας πύλης, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ γεγονότος θαύματος. Καὶ οὕτω συμπληροῦται ἡ πρώτη ἑκατοντάς τῶν λαϊκῶν Νεομαρτύρων, ἡ ἀπὸ τὰ χίλια πεντακόσια, ἕως εἰς τὰ χίλια ἑξακόσια.

13) Ἀρξαμένης δὲ ταύτης τῆς ἑκατοντάδος, ἦτοι· τοῦ χιλιοστού ἑξακοσιοστού ἔτους, ἰδοὺ εὐρίσκομεν πρῶτον τὸν Νεομάρτυρα Νικόλαον τὸν ἀπὸ Μέρτζοβον ἀπατηθεὶς γὰρ οὗτος ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, ὑπέμεινεν εἰς τὴν πλάνην ἱκανὸν καιρὸν διὰ τὸν πρὸς τοὺς κριτὰς φόβον· εἰτα ἀποβαλὼν τὸν φόβον ἐπαρρησιάσθη καὶ οὔτε αἱ κολακεῖαι καὶ ἀπειλαί, οὔτε οἱ ραβδισμοὶ καὶ ἡ κάθειρξις, οὔτε ἡ πείνα καὶ δίψα ἠδυνήθησαν φοβῆσαι αὐτόν. Τέλος δέ, ἀνάψαντες οἱ ἄπιστοι μίαν πυρκαϊάν ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς, κατέκαυσαν αὐτόν, τῷ 1617. Τούτου ἡ ἁγία Κάρα σφίζεται εἰς τὰ Μετέωρα θαυματουργοῦσα.

14) Μετὰ τούτον εὐρίσκομεν τὸν ἐκ Ζαχύνθου Θεόφιλον. Οὗτος ναύτης ὢν, ἐζητεῖτο παρὰ τινος πλοιάρχου Ἀγαρηνοῦ. Ὁ δὲ μὴ θέλων συνεῖναι μετ' αὐτοῦ, συκοφαντεῖται καὶ περιτέμνεται δυναστικῶς. Ἐκ τούτου φυγὼν κρυφῶς, καὶ πάλιν φανερωθεὶς, ὑπέστη καὶ αὐτὸς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον κατὰ τὸ ἔτος 1635.

15) Ὁ δὲ ἐκ τῆς Κρήτης ἅγιος Μάρκος, ἔτι παιδίων ὢν, περιετμήθη δυναστικῶς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν εὐρισκόμενος εἰς Σμύρνην. Μετὰ ταῦτα φυγὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ᾗ ἐφοδιασθεὶς ἱκανῶς, ἀπῆλθε πάλιν

εἰς Σμύρνην, καὶ παρρησιάζει ἑαυτὸν χριστιανόν. Δοκιμάσας αὖν ἐκεῖ πολλά καὶ διάφορα βάτανα, ἀπετμήθη τῇ κεφαλῇ, ἐν ἔτει 1643.

16) Πρὸς τούτοις καὶ ὁ Τραπεζούντιος Ἰορδάνης ἐμαρτύρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν οὕτω πως· Οὗτος εὐρεθεὶς ἐν τινὶ συμποσίῳ μετὰ τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ ἀκούσας παρ' αὐτῶν λόγον ἀσεβῆ κατὰ τῆς εὐσεβείας, ἀνταπεκρίθη καὶ αὐτὸς κατ' αὐτῶν ἐκ τούτου, διαβληθεὶς εἰς τὸν Βεζίρην, ἀναγκάζεται ἵνα τουρκίσῃ μὴ πεισθεὶς δέ, καρατομεῖται ὑπὸ τοῦ δημίου, ἐν ἔτει 1650.

17) Ἐν Κωνσταντινούπολει ἐμαρτύρησεν καὶ ὁ ἀπὸ Θάσου ἅγιος Ἰωάννης, παιδίον ἔτι ὢν. Οὗτος ὁ χαριτώνυμος, συκοφαντηθεὶς παρὰ τινος ἐβραίου πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἀγαρηνοὺς, ὅτι ὕβρισε τὴν πίστιν αὐτῶν, φέρεται εἰς τὸν Βεζίρην κατὰκριτος, καὶ ἀναγκάζεται ἐξομῶσαι· Ὁ δέ, μὴ πεισθεὶς, καταδικάζεται εἰς θάνατον· θεν καρατομεῖται ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, καὶ τελειοῦται τῷ 1652.

18) Ἀλλὰ καὶ ὁ Τραπεζούντιος ἅγιος Συμεὼν, ἤρπασε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως ἀντὶ ἄλλου τινός· κτυπηθεὶς γὰρ ἐβραίῳ τισι γιγαντιαῖος ἀπὸ τινος Χριστιανόν, διαβάλλει ὁ χάκιστος ἐβραῖος τὸν ἅγιον τοῦτον Συμεὼν διαβαίνοντα τότε ἀπὸ ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ φυγόντος ἐκείνου φονέως· καὶ ἐπειδὴ ὁ πληγωθεὶς ἐβραῖος ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἀποφασίζεται ὁ μακάριος οὗτος Συμεὼν παρὰ τοῦ Κριτοῦ, ἥ ἵνα τουρκίσῃ καὶ δικαιώθῃ, ἥ ἵνα θανατωθῇ δι' ἀγχόνης· ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς ἐξομῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Χριστόν, Θεὸν εἶναι ὁμολογῶν, ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, ἐν ἔτει 1653.

19) Ὁ δὲ ἅγιος Ἀναστάσιος ἦν ἀπὸ τὸ Ναύπλιον τῆς Πελοποννήσου. Τούτου ἐχθροὶ τινες ποιήσαντες μαγείας, ἀποκατέστησαν αὐτὸν φρενολήπτον. Οἱ δὲ ἀγαρηνοὶ ἰδόντες αὐτόν οὕτω πως, περιέτεμον αὐτόν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν, ἐκήρυττε φανερῶς τὴν εὐσεβειαν· ἐκ τούτου μαστιγοῦμενος καὶ ὠδυμμένος φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ ἀποφασίζεται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον· ἐξεληθὼς οὖν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πορευομένου εἰς τὸν τόπον τῆς κατάδικης, ὤρμησεν κατ' αὐτοῦ οἱ ἐκεῖσε ἀγαρηνοὶ καὶ κατέκοψαν αὐτόν εἰς λεπτά τεμάχια μετὰ μαχαίρων, ἐν ἔτει 1655, Φεβρουαρίου α'. (1).

20) Μετὰ τούτον εὐρίσκομεν τὸν Καραμάνον ἅγιον Νικόλαον ἐν Σμύρνη μαρτυρήσαντα· οὗτος ἐπειδὴ ποτε ἀπὸ συναρπαγῆς θυμοῦ ἐξεφώνησεν ἵνα γείνῃ Τούρκος· διὰ τοῦτο ἀρπάζεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐβιάσθη παρ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο καὶ οὐκ ἐπείσθη, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, εἰς πείναν καὶ δίψαν καὶ εἰς καθημέ-

(1) Τὸν κατὰ πλάτος βίον του ὅρα εἰς τὸν ἡμέτερον Σάπφειρον σελ. 23.

ριναὺς ραβδισμούς. Εἶτα, καὶ εἰς ἀκούσιον περιτομήν, καὶ τελευταίον ἐλαβε τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον· καὶ ταῦτα πάντα ὑπέστη κατὰ τὸ ἔτος 1657.

21) Ὁ δὲ ἀπὸ Φιλαδέλφειαν ἅγιος Δημήτριος ἦν ἱερέως τινὸς υἱός. Οὗτος ὢν, εἴτε παιδίον ὢν, καὶ ὡς ἔχων πολλὰ προτερήματα, ἐφθονήθη παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν τόσο, ὥστε ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὴν βδελυράν αὐτῶν θρησκείαν, προοδεύσας δὲ ὁ παῖς εἰς τὰς ματαίας δόξας, ἤλθε μετὰ ταῦτα εἰς αἴσθησιν τοῦ καλοῦ. Ὅθεν ὁμολογήσας ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ραβδίζεται σφοδρῶς, καὶ διαφόρως βασανίζεται· εἶτα διαπαρεῖς κατὰ τὸ στήθος τρίς ἐν μαχαίρᾳ, καὶ δις τὴν κεφαλὴν διαμερισθεὶς, αἰφνης παρὰ Χριστοῦ θεραπεύεται. Τελευταίον δὲ κατακοπεί τοὺς πόδας τελειοῦται, καὶ τῇ πυρὶ νεκρὸς παρεδόθη· κατὰ τὸ ἔτος 1657.

22) Προσέτι καὶ ὁ ἐκ τῆς Βλαχίας ἅγιος Ἰωάννης, νέος ὢν τῇ ἡλικίᾳ, εὐγενὴς καὶ ὠραίος, υπέπεσεν αἰχμάλωτος εἰς ἕνα ἀκόλαστον ἀγαρηνόν· οὗτος ὁ χαριτόνυμος δυναστευόμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς κακὴν πρᾶξιν, ἐφόνευσεν αὐτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνου ἐζητεῖ διὰ τοῦ Κριτοῦ, ὅπως λάβῃ τὸν Ἰωάννην διὰ σύζυγον· ὁ δὲ, μὴ βουλόμενος ἀρνηθῆναι τὴν εὐσέβειαν, τόσα πολλὰ κολαστήρια ὑπέστη εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν, ὥστε οὐκ ἐγράψαν ὧδε διὰ συντομίας χάριν. Ἰδόντες οὖν τὸ ἀμετάθετον πῆς γνώμης αὐτοῦ, δι' ἀγχόνης ἐθανάτωσαν αὐτόν, ἐν ἔτει 1662.

23) Ἀλλὰ καὶ ὁ συνώνυμος τούτου Ἰωάννης, λέγω, ὁ Ναύκληρος, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἐχομίσατο στέφανον ἐν τῇ νήσῳ Κῶ. Οὗτος ἀπὸ μαγείας τινὰς τῶν ἀγαρηνῶν ἐγένετο ἐξω φρενῶν, διὰ τὸ ὅποιον καὶ περιετμήθη, μὴ γινώσκων τὰ καθ' ἑαυτόν. Εἰς ἑαυτόν δὲ ἐλθὼν, ἐκήρυττε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, εὐσεβῶς ὡς καὶ πρῶτον πολιτευόμενος· ἐκ τούτου, βιασθεὶς ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ ἵνα διαμῆνῃ εἰς τὴν ἀσέβειαν, καὶ μὴ πεισθεὶς, μαστίζεται ἀνηλεῶς καὶ φυλακίζεται, εἶτα θανατοῦται διὰ πυρός, καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθαρτον στέφανον κατὰ τὸ ἔτος 1669.

24) Ἐπὶ τούτοις εἰς ἔστι καὶ ὁ ἀπὸ Κίου ἅγιος Ἀθανάσιος· ὅστις νεοφυεμένος ὢν, πλούσιος, λόγιος καὶ θεοσεβής, ἐβουλήθη ἵνα εισάξῃ μὲν πᾶσαν δικαιοσύνην εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τόσο, εἰς τοὺς χριστιανούς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς τούρκους, ἐκριζώσῃ δὲ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν. Οἱ δὲ ὀθωμανοί, μὴ συνιέντες τούτο, μάλλον δὲ σκευωρίας ποιήσαντες, ἀπήγαγον τὸν ἅγιον εἰς τὴν Βασιλεύουσαν βοῶντες κατ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Βεζίρη, καὶ λέγοντες· ὅτι ὑποσχεθεὶς οὗτος πρὸ καιροῦ ἵνα γείνῃ τούρκος, ἤδη οὐ γέγονεν. Ὁ δὲ, συμφωνήσας μετὰ τῶν ψευδοκατηγόρων, ἐβίαζεν αὐτόν εἰς τούτο. Ἰδὼν δὲ ὅτι οὐ δύναται ποιησαί τι κατ' αὐτοῦ, κατεδίκασεν αὐτόν ἵνα ραβδίζεται καθημερινῶς ἕως

εἰς ἐξήκοντα ἡμερῶν διάστημα, καὶ τούτου γενομένου, ἀπέτεμον τὴν ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν, ἐν ἔτει 1670.

25) Μετὰ ταῦτα καὶ ὁ ἀπὸ Καρπεννήσιον ἅγιος Νικόλαος ὁ παντοπώλης ἐμαρτύρησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει οὕτω πως. Οὗτος φθονηθεὶς ἀπὸ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ ἀγαρηνόν, καὶ συκοφαντηθεὶς ἐνώπιον τοῦ Καίμακαμῃ, δυναστεύεται ὑπ' αὐτοῦ ἵνα τούρκισῃ, μὴ πεισθεὶς δέ, κατεδικάσθη εἰς κεφαλικὴν ποινὴν τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1672. Καρτομυθέντος οὖν, Φῶς οὐράνιον κατεφώτιζε τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον καὶ θαυμαστὸν ἀπέδειξε· τούτου ἡ ἀγία κἀρα ἐν θαύματι ἀπεθασαυρίσθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Σηροποτάμου.

26) Κατὰ δὲ τὸ 1680 ἔτος, Αὐγούστου 8, ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ζαγοράν ἅγιος Τριαντάφυλλος.

27) Σύγχρονος αὐτοῦ ἦν καὶ ὁ ἀπὸ Βόλου ἅγιος Σταμάτιος. Τούτου πορευθέντος μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν εἰς τὸν Βεζίρην, ἵνα προσκλαυθῶσι διὰ τὸν καταδυναστεύοντα αὐτοὺς Ἀγᾶν, ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ὄλον τὸ ἀνάπαλιν· καθότι οἱ μὲν λοιποὶ μετὰ ὕβρεως καὶ ἀπειλῆς ὑπὸ τοῦ Βεζίρη ἐδιώχθησαν, κρατηθεὶς δὲ μόνος ὁ εὐλογημένος Σταμάτιος, ἠναγκάσθη γενέσθαι τούρκος ὡς πρωτεύων τοῖς λοιποῖς· μὴ πεισθεὶς δέ, ἔριψε τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. Παρ' ἄλλοις δὲ οὗτος Ἀπόστολος Σταματίου γράφεται.

28) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ χρυσοχόος ἅγιος Ἀγγελῆς, ὅστις συκοφαντηθεὶς παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν, ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Κριτοῦ ἡ εἰς ἀρνήσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἡ εἰς θάνατον. Ὁ δὲ μάρτυς τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογῶν, καρτομεῖται παρὰ τοῦ δημίου, καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθαρτον στέφανον.

29) Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1682 ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐξ ἀγαρηνῶν Ἀχμεδ Κάλφας, ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οὗτος ὁ κατὰ προαίρεσιν ἀγαθός, ἔχων αἰχμάλωτον μίαν Ρώσσαν, ἔδωκεν αὐτῇ ἀδειαν τοῦ ἀπέρχεσθαι κατὰ καιρὸν εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, κατὰ τὸ ἐκεῖνης πρὸς αὐτὸν ζήτημα· καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἐπέστρεφεν αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐξήρχετο ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς μία ἀρρητος εὐωδία, ἠρώτησεν αὐτὴν οὗτος περὶ τούτου· ὅθεν καὶ μανθάνει, ὅτι ἐστὶ τὸ λεγόμενον ἀντίδωρον ὅπου τρώγει, καὶ ὁ ἁγίασμός ὅπου πίνει. Ἐκ τούτου πορευθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἰδὼν θαύματα ὀφθαλμοφανῶς, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη ὁμολογήσας δὲ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ἀγαρηνῶν, ὅτι μία καὶ μόνη πίστις ἀληθινὴ ἡ τῶν Χριστιανῶν ἐστὶ, φονεύεται ὑπ' αὐτῶν, καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

30) Ἐν αὐτῇ τῇ Βασιλεύουσῃ ἐμαρτύρησεν ὁ ἀπελεύθερος ὄνομα-

ζόμενος Παῦλος ὁ Ρώσος, ὅστις ἀποκτήσας πάθος ἐπιληψίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου κηρύξας ἑαυτὸν τούρκον, προσκαλεῖται ἀπὸ τὸν Βεζίρην ποιῆσαι τάχιον ὅπως ἐξεφώνησεν. Ὁ δὲ, ὑγίης μετὰ ταῦτα γενόμενος, ἐσθάθη ἀήττητος εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, Ρώσαν ὁρθόδοξον οὖσαν. Ἰδὼν οὖν ὁ Βεζίρης τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, τὴν μὲν σύζυγον αὐτοῦ μαστιγῶσας ἀπέλυσεν, τὸν δὲ ἐκαρτόμησεν τῷ 1683 ἔτει, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

31) Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἤθλησε γενναίως καὶ ὁ ἐκ τῶν μερῶν τοῦ Βόλου (ἤτοι ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου) ἅγιος Ἀπόστολος. Πορευθεὶς γὰρ καὶ οὗτος ἐκεῖ εἰς τὴν Βασιλεύουσαν διὰ τοπικὴν τινα ὑπεράσπισιν, οὐ μόνον ἀπέτυχεν τοῦ ποθομένου, ἀλλὰ καὶ φυλακίζεται ἀδίκως. Φυλακισθεὶς δὲ, μαστιγίζεται συκοφαντούμενος. Πρὸς ταῦτα ὁ παράνομος δικαστὴς ἀναγκάζει αὐτὸν καὶ εἰς ἐξόμοσιν, τὸν ὅποιον ἰδὼν στερρότερον ἀδάμαντος, ἀποφασίζει αὐτὸν εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον φέρων δὲ αὐτὸν ὁ δῆμιος εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τυραννικῶς. Ὅθεν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐφάνη εἰς ἀστὴρ ἄνωθεν τοῦ ἁγίου Λειψάνου εἰς σχῆμα Σταυροῦ, τὸν ὅποιον εἶδαν καὶ οἱ φύλακες. Εἶτα εἶδαν καὶ πλῆθος ἀνθρώπων γύρωθεν τοῦ λειψάνου, εἶτα ὀρχιζόμενοι καὶ ἄλλων ἀφανὲς ἐγένετο· ἐτελειώθη δὲ ὁ ἅγιος οὗτος Ἀπόστολος ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1685, Αὐγούστου 15. (1).

32) Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ λεγόμενος Χαλεπλῆς, ἔτυχε τοῦ μαρτυρίου τοιοῦτοτρόπως· συκοφαντηθεὶς γὰρ οὗτος ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν, τυπτόμενος καὶ ὠθούμενος φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ δυναστεύεται εἰς ἐξόμοσιν. Ὁ δὲ μακάριος Ἰωσήφ, τόσον ἐλεεινολόγησεν αὐτῶν τὴν πλάνην καὶ τὸν ψευδοπροφήτην, ὥστε μὴ ἔχων τί ἀπολογηθῆναι ὁ ἀδίκος Κριτής, ἔδωκε κατ' αὐτοῦ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν. Καὶ ἐτελειώθη τῷ 1686.

33) Ἐτι καὶ ὁ ἐκ Μυτιλήνης ἅγιος Γεώργιος, ὁ καλούμενος Παῖζανος, ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτει 1693.

34) Ἀλλὰ καὶ Μιχαὴλ ὁ Θεσσαλονικεὺς ἐμαρτύρησεν οὕτω· ἀδικοῦμενος ὁ αὐτὸς ὑπὸ τινος ἀγαρηνοῦ, ἀρτοποῖος ὢν, ὑπέφερε τὴν ἀδικίαν ὁ καλὸς Μιχαὴλ· ἐπὶ χρόνοις τρισίν· ἀρπάζων γὰρ ὁ θηριώδης ἐκεῖνος ἀγαρηνὸς καθημερινῶς ὄσους ἄρτους ἠθελε, διένεμε τοῖς κυ-

(1) Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου τούτου μετὰ τοῦ βίου ὅρα εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον τὸ ὅποιον ἐπιλοπόνῃσεν ὁ ἐκ Βόλου Πάτερ Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμένιτης. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ λέγεται, ὅτι εἶνε ὁ αὐτὸς ἅγιος Σταμάτιος, διότι καὶ οὗτος διὰ τοῦ αὐτοῦ μαρτυρίου ἐμαρτύρησεν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἐορτάζεται. Σ. Ε.

σίν· ἐκ τούτου συμπλακεῖς μετ' αὐτοῦ ὁ Μιχαὴλ, ἐφόνευσεν αὐτὸν ἐν κρούσματι ροπάλου. Ὅθεν φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν ἡμιθνήσας ἐκ τῶν πληγῶν, καταδυναστευόμενος ἵνα τουρκίσῃ, μὴ πεισθεὶς δέ, τελειοῦται διὰ πυρός.

35) Βούλομαι δὲ ἐνταῦθα διηγηθῆναι καὶ τὰ περὶ τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου. Οὗτος ἦν ἀπὸ μίαν χώραν τῆς Ἠπείρου, Παραμυθίαν καλουμένην, ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας τοῦ Ἀχμεδ Πασᾶ. Τούτου ὁ υἱὸς Μουσᾶς λεγόμενος, ἀποσταλεὶς παρ' αὐτοῦ εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ μετὰ καὶ ἄλλων δύο ἀγαρηνῶν, εἶδαν τινὰς χριστιανούς θερρίζοντας ἔξω εἰς ἐν χωράφιον, (ἐξ ὧν εἰς ἦν καὶ ὁ ρηθεὶς Ἀναστάσιος μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.) Ταύτην ἰδόντες οἱ μετὰ τοῦ Μουσᾶ ἀκόλαστοι ἀγαρηνοὶ, ἔδραμον πρὸς αὐτήν. Ὁ δὲ Ἀναστάσιος, συμπλακεῖς μετ' αὐτῶν, ἔδωκε τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καιρὸν καὶ ἔφυγε. Ταῦτα μὴ ὑποφέροντες ἐκεῖνοι, διέβαλον τὸν Ἀναστάσιον ἀντιστρόφως εἰς τὸν Πασᾶν. Ὁ δὲ Πασᾶς ὀργισθεὶς, ἀπέστειλε στρατιώτας, καὶ ἔφεραν δέσμιον τὸν ἀθῶν Ἀναστάσιον, ἐκ τοῦ ὁποῦ μανθάνει ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅθεν ἰδὼν αὐτὸν ἀνδρεῖον καὶ ὠραίον, ἠβουλήθη εἰτε κολακευτικῶς εἰτε δυναστικῶς περικτεμεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος ἀπεκρίθη τῷ Πασᾶ, ὅτι ἔχει πολλὰ ἀγαθὰ αἰώνια ἀποκείμενα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἅτινα οὐκ ἔχουσι κάμμιαν σύγκρισιν μετὰ τῶν παρόντων. Ὁ δὲ Πασᾶς παρ' ἐλπίδα ἀκούσας ταῦτα, ἐκλείσεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· ταῦτα ἀκούσας καὶ θεωρήσας ὁ ρηθεὶς υἱὸς τοῦ Πασᾶ Μουσᾶς, καλοπροαίρετος ὢν, διελογίζετο, λέγων· «τίς καὶ ποῖα ἄρα γε ἐστὶν ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν, ὥστε οὐ μόνον ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου οὐδὲν λογίζονται πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν κακουχίαν καὶ ἐπώδυνον θάνατον ὑπομένουσι δι' αὐτήν;» Ταῦτα ὁ Μουσᾶς συλλογιζόμενος, ἔλαθε τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύεται εἰς τὴν φυλακὴν ἰδεῖν τὸν Ἀναστάσιον καὶ ὁμιλῆσαι μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ πολυέλεος Θεός, ἰδὼν τὴν καλὴν τοῦ νεανίου γνώμην, ὁκονόμησεν ἰδεῖν τοιοῦτον θαῦμα. Ὡς γὰρ εἰσῆλθεν ὁ Μουσᾶς ἐνδον τῆς θύρας τῆς φυλακῆς, ἰδοὺ βλέπει δύο νέους ἀστραπομόρφους πλησίον τοῦ Ἀναστασίου, τῶν ὁποίων μὴ ὑποφέρων ὁ νεανίας θεωρεῖν τὴν λάμψιν, ἔπεσε πρηνὴς ὅλος ἐκφοβός· ποιήσαντος δὲ νεῦμα τοῦ Ἀγίου τοῖς ἀστραπομόρφοις ἐκείνοις ἵνα ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν, ἐπλησίασεν ὁ Μουσᾶς, καὶ πρῶτον μὲν ἐρωτᾷ περὶ ἐκείνων ποῖοι ἦσαν, καὶ μαθὼν ὅτι ἦσαν Ἄγγελοι, οἱ φύλακες τῶν χριστιανῶν, πάλιν ἐρωτᾷ, ἂν ἔχουσι τοιούτους φύλακας καὶ οἱ ἀγαρηνοὶ; καὶ διὰ τί οἱ χριστιανοὶ καταφρονοῦσι ὅλα τοῦ κόσμου τὰ ἀγαθὰ, καὶ οὐ δειλιῶσι βᾶσανά καὶ θάνατον· ὅστις ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν καθ' ὅλα παρὰ τοῦ Ἀναστασίου, ἐξήτει παρ' αὐτοῦ γενέσθαι καὶ αὐτὸς χριστιανός· πρὸς τοῦτο ὁ Ἀναστάσιος νουθετήσας αὐτόν καὶ διδάξας τὰ πρέποντα, καὶ εἰπὼν αὐτῷ ἔχειν ὑπομονὴν

εις τοῦτο, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ ἐπάρατος ἐκεῖνος πατὴρ τοῦ θεοφρόνου Μουσᾶ, ἐκβαλὼν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν Ἀναστάσιον, καὶ ἰδὼν, ὅτι οὔτε μετὰ βίας, οὔτε μετὰ κολακείας πείθει αὐτὸν ἐξομῶσαι, ἔδωκε πρόσταγμα καὶ ἀπεκεφάλισαν αὐτόν. Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ φανείς κατ' ὄναρ ὁ Μάρτυς τῷ Πασᾷ, εἶπεν αὐτῷ, ἵνα δώσῃ τὸ λειψάνον αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκεῖσε μοναστήριον, καὶ παρέδωκεν αὐτὸ καὶ ἐνεταφιάσθῃ ἐνδὸν τοῦ ἁγίου Βήματος. Ὁ δὲ Μουσᾶς, περιλυτός γενόμενος διὰ τὸν τοῦ ἁγίου θάνατον, ἔτυχε τῆς παρὰ Θεοῦ παρακλήσεως τῇ τοῦ ἁγίου μεσιτείᾳ. Προσκληθεὶς γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἰς γάμους παρὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς, τῆς εἰς ἄλλην χώραν κατοικοῦσης, ἀπέστειλεν αὐτῷ αὐτοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Μουσᾶν· ὁ δὲ Μουσᾶς εὐρὺν ἀρμόδιον καιρὸν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τοῦ ἁγίου τάφον δεόμενος ἐκεῖ μετὰ δακρύων μέχρι ἐνάρξεως τῆς Ἀκολουθίας, ἔνθα ἀφύπνῳσας ὀλίγον, εἶδε τὸν ἅγιον Ἀναστάσιον λαμπροφωροῦντα καὶ λέγοντα αὐτῷ: μὴ λυποῦ, ἀδελφέ, ἀλλ' ὕπαγε εἰς τὸν δρόμον σου καὶ θέλεις λάβειν τὸ ποθοῦμενον. Ὁ δὲ, περιχαρὴς γενόμενος, ἀπῆλθεν εἰς τοὺς γάμους μηδὲν προσέχων εἰς τὰ μάταια. Κοιμηθέντος οὖν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, φαίνεται πρὸς αὐτὸν εἰς ἀστραπόμορφον νεανίας, λέγων αὐτῷ ἐγέρθητι καὶ ἀκολουθεῖ μοι· ἐγερθεὶς δὲ ὡς εὐρέθῃ ἀνυπόδητος, ἰδοὺ ἠνοίγησαν αὐτοῖς αἱ θύραι τῆς εἰκίας αὐτομάτως, καὶ ἐξεληθόντες ἀμφοτέροι· περιεπάτησαν δρόμον πολὺν, καὶ εὐρόντες μίαν βρύσιν νεροῦ, καὶ ἐκεῖ ἕνα Ἀσκητὴν, ἐκάθισαν. Τότε ὁ Ἄγγελος παραδύς τὸν Μουσᾶν εἰς ἐκεῖνον τὸν Ἀσκητὴν λέγει· τούτῳ ἀκολουθεῖ, καὶ αὐτός σε θέλει ὁδηγήσειν εἰς ὃ, τι ἐπιποθεῖς· ὅθεν, ὁ μὲν Ἄγγελος ἀφανὴς ἐγένετο, ὁ δὲ Μουσᾶς ἠκολούθει τῷ γέροντι ἐκείνῳ, ἕως οὗ ἔφθασαν εἰς Πελοπόννησον. Εὐρόντες δὲ καὶ μίαν ἐκκλησίαν εἰς ἐρημον τόπον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, προσεκύνησαν ἐκεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νέος ἀτόνισεν ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς πείνης (διὰ γὰρ ὀλίγων χόρτων, ὧν εὕρισκον καθ' ὁδὸν ἐτρέφοντο)· διὰ τοῦτο καὶ εὕρισκοντα εἰς πολλὴν ἀθιμονίαν καὶ μεταμέλειαν· εὕρισκόμενος οὖν οὕτω καὶ προσκυνήσας τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἤκουσε φωνὴν ἐξ αὐτῆς λέγουσαν: «Μὴ λυποῦ διὰ τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ὅπου ἄφησες, ὅτι ὁ ὁ Θεός μου καὶ Θεός πολλὰ ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· χαίρει δὲ μᾶλλον καὶ εὐφραίνεται, ὅτι πολλῶν ἀγαθῶν μέλλεις ἀξιοθῆναι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν». Ἐπειτα ἤκουσε φωνὴν καὶ ἀπὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὰ αὐτὰ λέγουσαν. Πρὸς ταῦτα ὁ Μουσᾶς χαρὰς ἀπείρου πλησθεὶς, ἡστόχησεν ὅλην τὴν κακοπάθειαν, καὶ ἠρώτησε τὸν γέροντα, ἐὰν πάντοτε ὁμιλῶσιν αἱ ἅγιαι εἰκόνας· ὁ δὲ, λέγει αὐτῷ: οὐχὶ πάντοτε ἀλλὰ χρείας τυχοῦσης. Εἰτα ὁδεύσαντες ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας, ἔφθασαν εἰς τὰς Πάτρας, καὶ ἤρραν πλοῖον διὰ τὴν Βενετίαν, εἰσεβίβασε δὲ αὐτὸν ἐκεῖ ὁ γέρων, μετὰ γράμματα συστατικά πρὸς

τοὺς ἐκεῖσε ὀρθοδόξους ἐμπόρους, δούς αὐτῷ καὶ μίαν θαυματουργὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Φθάσας οὖν ἐκεῖ, καὶ ὑποδεχθεὶς ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων, ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτῶν μετονομασθεὶς Δημήτριος. Εἰτα μετὰ καιρὸν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐπορεύθη ἐκεῖ εἰς τοὺς Κορφοὺς, ἔνθα καὶ διέμεναν ἐν τινι κοινοβίῳ, καὶ γενόμενος μοναχός, μετονομάσθη Δανιήλ. Εἰτα ποθὼν τοῦ μαρτυρῆσαι, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἀπεκαλύφθησαν αὐτῷ τὰ περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν· καὶ πάλιν διὰ προσταγῆς τῆς Θεοτόκου ἐπέστρεψεν εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκαίμησεν ἐν Κυρίῳ, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐκδόμησε ναὸν τῆς Θεοτόκου Μυρτιὰν καλούμενον μέχρι τοῦ νῦν, ἔνθα καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, καὶ ἡ ὁπτασία αὐτοῦ τοῦ Δανιὴλ ἰδιοχείρως γεγραμμένα εὕρισκονται. Ὅρα τὴν ὁπτασίαν εἰς τὸ παράρημα τοῦ Νοεμβρίου, σελ. 44.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς παρουσίας ἐκατοντάετηριδος·

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΤΑ ΕΠΙΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ

Εὐλόγησον Πάτερ.

36) Ἀρχομένης δὲ καὶ ἐτέρας ἐκατοντάδος, ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἐπτακοσιοστοῦ ἔτους, ἕως τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ· ἰδοὺ κατ' ἀρχὰς εὕρισκόμενον τὸν ἅγιον νεομάρτυρα Ἀθανάσιον τὸν ἀπὸ Ἀττάλειαν μὲν ἐρμώμενον, ἐν Σμύρῃ δὲ μαρτυρήσαντα. Οὗτος οὖν, συναυλιζόμενος αἰετοτε μετὰ τῶν ὁθωμανῶν, ἀντέλεγεν αὐτοῖς εἰς ὅσα ἐχθροπαθῶς αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς αὐτὸν περὶ πίστεως. Καὶ ἐπειδὴ αἰετοτε ἡττημένοι ἐφαίνοντο ὑπ' αὐτοῦ οὗτοι, κατηγόρησαν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ. Ὁ δὲ Κριτὴς προέτεινεν αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ, καὶ ἀπαλλαχθῇ τοῦ φονεῖν δύνου· μὴ βουλόμενος δὲ ὁ τρισάθλιος, δέχεται τὸν διὰ ζήλους θάνατον κατὰ τὸ ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ 1700.

37) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα Βελλᾶς Αὐξέντιος· ὅστις ἐκκλῖνας δι' ὀλίγον καιρὸν εἰς τρυφὰς καὶ ἀναπαύσεις, τόσον μέτενόησεν ἑπείτα, ὥστε ἐπέχνετο τίνι τρόπῳ τύχῃ τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους· ὅθεν, παρησιασθεὶς, τύπεται πρῶτον δις κατὰ πρόσωπον, ἐκ τοῦ ἀποίου δαρμοῦ ἐξήλθον δύο ὀδόντια, καὶ ὁ εἰς ὀφθαλμός· εἰτα ραβδίζεται εἰς τοὺς πόδας σφοδρῶς, ὥστε ἔρρετο αἷμα ἐκ τῶν ὀνύχων, καὶ τελευταίον ἀποκεφαλίζεται, καὶ Φῶς κατέπη οὐρανόθεν εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ λειψάνον.

38) Τί δὲ εἰπῶ καὶ περὶ τῆς ἁγίας Ἀργυρῆς ἧτις ἐπλούτισε τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τοῦ ἁγίου αὐτῆς λειψάνου, σφύου εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν

τῆς ἁγίας Παρασκευῆς εὐρισκόμενου, καὶ τὸ ὅποσον ἐστὶ καύχημα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας; Αὕτη λοιπὸν κατήγετο ἀπὸ τὴν Προῦσαν, καὶ ὑπανδρεύθη νομίμως, ἔρασθεισα δὲ ὑπὸ τινος ἀγαρηνοῦ, καὶ μὴ σπέργουσα αὐτοῦ τὴν σχέσιν, συκοφαντεῖται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Κριτὴν. Ταῦτα βλέπων ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, μετέφερε τὴν ὑπόθεσιν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κακεὶ δὲ τὰ αὐτὰ ἤρυν, ὅθεν κατεδικάσθη ἡ μακαρία εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν, μαστιζομένη καθημερινῶς ἐν πολλαῖς κακουχίαις εἰς δεκαεπτὰ ἐτῶν διάστημα· οὗτω δ' οὖν μαστιζομένη ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 1725 καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἄφθαρτον στέφανον. Ἀπριλίου 30. Τὸν βίον του ὄρα σελ. 463 Σμάραγδος.

39) Ὁ δὲ ἅγιος Σάββας ὁ Νιγδελῆς καὶ Σαμπολάδας καλούμενος, ἐμαρτύρησε καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τελειωθείς διὰ ξίφους τῷ 1726 καὶ ὁρτυρόμενος ὡς ἱερεὺς καὶ ὡς ἱερεὺς.

40) Μεταξὺ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ μεταξὺ τῶν ἐπὶ Τουρκίας μαρτυρησάντων, καὶ μὴ δι' αἵματος τελειωθέντων, ὁ ἐκ τῆς Ρωσσίας καταγόμενος ἅγιος Ἰωάννης εἰς ἐστίν. Οὗτος ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Πέτρου τοῦ Μεγάλου, αἰχμαλωτισθεὶς μετὰ καὶ ἄλλων ὑπὸ τῶν ἄσεβων Τατάρων κατὰ τὸ ἔτος 1730, ἐπωλήθη εἰς ἕνα ἀγαρηνόν, ἐν μιᾷ χώρᾳ τῆς Καισαρείας Προκοπία καλουμένη· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος εἶχε βίον θεάρεστον, ὑπέφερεν ἀνδρείως τὰς διαφορὰς κακουχίας, ὅσας δύναται τις εὐσεβὴς ὑποφέρειν εἰς αἰχμαλωσίαν τοιοῦτου εὐσεβεστάτου ἀνδρός. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ οὐκ ἐδυναστεύετο πλέον εἰς τὸ ἐξῆς ἐξομῶσαι, ὁ καὶ τῶν μαρτύρων ἀνώτερος Ἰωάννης, ἐδόθη ἑκουσίως εἰς πέλειαν ἀσκησιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς χώρας, ὥστε ὑπερέβη καὶ τὴν τῶν πρῶν ἱερημῶν πολιτείαν· ἐκ ταύτης οὖν ἀπονήσας τῷ σώματι, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ τῇ 27 Μαΐου καὶ μετὰ τριετίαν, Φῶς οὐράνιον, κατερχόμενον ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἐβεβαίου τὴν τοῦ λειψάνου αὐτοῦ ἁγιότητα, τὸ ὅποσον ἀνακομισθέν, ἐφάνη σφόν, καὶ πληρὲς εὐωδίας, ἀπειρα ἐκτελοῦν θαύματα.

41) Ὁμοίως ἐμαρτύρησεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν Ἐξ Μαρμάρων ἐν ἔτει 1732, καὶ ἔλαβε τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον.

42) Τὸν δὲ ἅγιον Νικήταν τὸν Νισύριον πῶς ἐγκαταλείψω ἀμνημον; τούτου ὁ πατὴρ περὶ εἰς μεγάλης χρυσολογίας, καὶ φοβηθεὶς τὸν κίνδυνον ὁ μάταιός, ἐγένετο τούρκος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια μετὰ τοῦ εὐλογημένου τούτου Νικήτα, εἰ καὶ βρέφος ὑπῆρχεν τότε· ὅστις ἐλθὼν εἰς δεκαπενταετὴ ἡλικίαν, καὶ μαθὼν παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὰ περὶ αὐτῶν, ἐφύγεν εἰς Χίον, ἐκεῖ δὲ προετοίμασθεις, παρρησιαζει τὴν εὐσεβείαν· ὅθεν βασιάνους μεγάλας ὑποστάς, κατατομεῖται τῷ

1732, Ἰουνίου 21. Τούτου ἡ ἁγία Κάρα εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν Ἰερόων.

43) Οὕτω πως καὶ ὁ ἐκ τῆς Ἀλβανίας καταγόμενος ἅγιος Χρηστός ὁ κηπουρός, πορευθεὶς εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ἐπώλει ἐκεῖσε ὀπωρικά· καὶ ἐπειδὴ ὑπέπεσεν εἰς λογοτριβὴν μετὰ τινος ἀγαρηνοῦ, συκοφαντεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ εἰς κρίσιν ἐνάγεται, καὶ εἰς ἐξώμοσιν ἀναγκάζεται· ὅθεν σταθεὶς ἀκλόνητος, ραβδίζεται σφοδρῶς καὶ βασανίζεται διαφόρως, εἰτα κατατομεῖται κατὰ τὸ 1748.

44) Πῶς δὲ παραβλέψω καὶ τὰ περὶ τῆς ἁγίας Κυράνης; Αὕτη λοιπὸν ἐκ τῶν πολυχύνων τῆς Θεσσαλονίκης οὖσα, ἠράσθη ἀπὸ τινος Γενίτσαρην τούρκου διὰ τὴν ὠραιότητα αὐτῆς, ἡ δὲ μακαρία Κυράνη, μὴ θέλουσα τὴν μετὰ τῶν ἄσεβων κοινωνίαν ἀπεστρέφετο αὐτόν. Ἐκ τούτου φυλακίζεται, εἰτα κρεμασθεῖσα ἐντὸς τῆς φυλακῆς, ἐβασανίζεται ἀδιακόπως ἕως οὗ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ βασανιζομένη, τῷ 1751. Καὶ ἐπληρώθη ἡ φυλακὴ Φῶτος καὶ εὐωδίας ἀρρήτου.

45) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος Κύπριος ἐν Πτολεμαίδι. Οὗτος συκοφαντηθεὶς, μετηνέχθη εἰς τὸν Κριτὴν, ὁ δὲ Κριτὴς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπεφάσισαν κατὰ τοῦ δικαίου ἢ τουρκίσωσιν αὐτόν, ἢ θανατώσωσιν· ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς πρῶτον βασανίζεται διαφόρως, εἰτα μετὰ πυροβόλων καὶ μαχαίρων κατεσκόρπισαν τὸ τοῦ μακάριου σώμα ἐν ἔτει 1752. Καὶ τούτου γενομένου, τόσον ἐξηγριώθη ἡ θάλασσα κατὰ τῶν φονευτῶν ὥστε ἐξεληθούσα τῶν ὀρίων αὐτῆς, ἠθούλετο καταπιεῖν ὅλην τὴν πόλιν· ἀλλὰ καὶ στύλος πυρὸς ἐφαίνετο ἔνθεν τοῦ ἁγίου λειψάνου.

46) Καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Χίος, φρενοληψία ποτὲ κρατηθεὶς, ἐνεδύθη τουρκικὰ ἱμάτια ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τούρκους, καὶ ὠνομάσθη Μειμέτης. Εἰτα ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν, ἐδυναστεύετο διαμένειν οὕτω· ὁ δὲ ἀξιούμνητος Νικόλαος μὴ πεισθεὶς τὸ σύνολον, ἀλλ' ἐν εὐσεβείᾳ πολλὴν διάγων, ἀπεκεφαλίσθη, τῷ 1754.

47) Προσέτι καὶ ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ Ἀκυλίνα, καταγομένη ἀπὸ ἐν χωρίον Ζαγχιληβέρι καλούμενον, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσαστο στέφανον. Ταύτης οὖν ὁ πατὴρ ἐπειδὴ ἐξώμοσε διὰ φόβον θανάτου, ὑπεσχέθη τοῖς ἀγαρηνοῖς ὅτι θέλει τουρκίσειν καὶ τὴν κόρην αὐτοῦ Ἀκυλίαν· βιάσας οὖν αὐτὴν εἰς τοῦτο, καὶ μὴ ἀκουσθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῆς, ἀνήγγειλε τοῖς ἄσεβῃσι τὰ περὶ αὐτῆς πρὸς ταῦτα ἀρπάσαντες αὐτὴν οἱ φονεῖς, παρέστησαν τῷ Κριτῇ μὴ πεισθεῖσα δὲ εἰς τὸ πρόσταγμα τῶν ἄσεβων, ἀλλὰ καταισχύνασα αὐτῶν τὴν πλάνην, τόσον ἀνηλεῶς ἐμαστιγώθη, ὥστε διὰ μόνης αὐτῆς τῆς βασάνου παρέδωκε τὸ πνεῦμα κατὰ τὸ 1764· καὶ ἐδοξάσθη παρὰ Θεοῦ μεγάλως.

48) Ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ ἅγιος Δημῶς ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, ἐργαζό-

μενος τὴν ἀλιευτικὴν εἰς Σμύρνην, καταγγέλλεται εἰς τὸν Κριτὴν, ὡς ὅτι ὑπεσχέθη ἵνα γείνη τοῦρκος. Ὁ δὲ Κριτὴς βιάζει αὐτὸν εἰς τοῦτο, καὶ μὴ θελήσας αὐτός, ραβδίζεται, φυλακίζεται καὶ τὴν Κάραν ἐκτέμνεται τῷ 1763. Ἀπριλίου 10 Σμάραδος σελ. 112.

49) Μετὰ τοῦτο ἤθλησε διὰ τὴν εὐσέβειαν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ Καισαρεὺς ἅγιος Παναγιώτης, νέος τῇ ἡλικίᾳ ἕως ἐτῶν εἰκοσιν. Ἐτελειώθη δὲ ἐν ἔτει 1665· τούτου τὸ ἅγιον λείψανον ἐτάφη εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγήν. Σάρδιος Ἰουνίου 24 σελ. 283.

50) Τί δὲ εἴπω καὶ διὰ τὸν ἀγγελῶνυμον Μιχαὴλ, ὅστις νέος ὢν, ἀπλοὺς καὶ ἀγράφματος ἤθλησεν ὑπὲρ Χριστοῦ; Οὗτος οὖν ἦν ἐξ Ἀθηναίων, πτωχὸς καὶ κηπουρὸς τῷ ἐπαγγέλματι· καὶ ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ τῶν ὁθωμανῶν ὅτι κομίζει μπαρῶντι τοῖς εἰς τὰ ὄρη κλέπταις, ἀναγκάζεται ἐξομῶσαι, ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς, ἀποκεφαλίζεται μετέσθαρα κτυπήματα τῆς σπάθης ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1700. Σάρδιος Ἰουνίου 30 σελ. 398.

51) Συγχρόνως ἤθλησεν ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ὁ μακάριος Ζώρξης ὁ Ἰβηρ. Τοῦτον λαβὼν αἰχμάλωτον εἰς ἀγαρηνός, νέον ὄντα, ἐτούρκισεν αὐτόν. Ἐπιμένοντας δὲ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ μέχρι τοῦ γήρατος, ἤλθεν εἰς αἰσθησιν καὶ ἐπαρρησίασε τὴν εὐσέβειαν. Ὁ οὖν Κριτὴς, κρίνας καὶ ἀνακρίνας αὐτόν, παρέδωκε τῇ ἀγχόνῃ.

52) Ὁ δὲ ἕτερος ἀγγελῶνυμος, Μιχαὴλ λέγω ὁ Βουρλιώτης, ἤθλησεν ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὸ 1772, νέος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ὠραῖος δὲ τῇ ὄψει. Ἀρνηθεὶς γὰρ οὗτος τὴν εὐσέβειαν ἀπάτη τῇ τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ μετανόησας ἔπειτα παρρησιάζει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ τελειοῦται διὰ ξίφους. Σμάραδος Ἀπριλίου 16 σελ. 161.

53) Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκ Πελοποννήσου χαριτώνυμος Ἰωάννης πωληθεὶς αἰχμάλωτος εἰς Θεσσαλονίκην ἀγαρηνῷ τινὶ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ καταδυναστευόμενος ἐξομῶσαι, καὶ μὴ θέλων, ὑπέστη πρότερον βασάνους τινάς, ὕστερον πληγὰς τὴν καρδίαν ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται, τῷ 1773. Χρυσόπρασος Ὀκτωβρίου 21 σελ. 372.

54) Ὁ δὲ μακάριος Ἀντώνιος ἐξ Ἀθηναίων, πτωχὸς ὢν, ὑπέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγαρηνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πωληθεὶς καὶ μεταπωληθεὶς αἰχμάλωτος, εἰ καὶ κακουχίας καὶ βασάνους ὑπέστη πολλὰς, ἐκράτει ὁμῶς τὴν εὐσέβειαν, στηριχθεὶς ἀπὸ τινος ὁπτασίας. Ὅθεν, κρίναντες καὶ ἀνακρίναντες αὐτόν, ὁ τε Κριτὴς, ὁ Βεζίρης, καὶ αὐτὸς ὁ μάταιος Βασιλεὺς, ὅτινες, εἰ καὶ ὡμολόγησαν ὁμοῦ τὴν ἀδικίαν, διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ὁμῶς συνδρομήν, κατεδίκασαν τὸν Μάρτυρα εἰς κεφαλικὴν ποινήν. Ἀποκεφαλισθεὶς λοιπὸν ἐκεῖ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔλαβε τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον, τῷ 1774. Φεβρουαρίου 5 Σάπφειρος σελ. 88.

55) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ὁ ἅγιος

Ἀθανάσιος συκοφαντηθεὶς παρὰ τῶν ἀσεβεστάτων ἀγαρηνῶν, καὶ τελειώθεις δι' ἀγχόνης ἔλαβε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

56) Μετὰ τοῦτον, ἦτοι: τῷ 1776 ἐμαρτύρησε κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν ὁ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἅγιος Πέτρος, ἐκ τινος χώρας Τριπολιτῆας καλούμενης, καὶ ἐτελειώθη δι' ἀγχόνης ὁ αἰδιδίμος.

57) Μετὰ ταῦτα, ἦτοι: τῷ 1777 εὕρισκόμενος καὶ τὸν ἀπὸ Κατάνδρας Χριστόδουλον, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντα. Οὗτος οὖν, θείῳ ζήλῳ κινούμενος, ἔδραμεν εἰς ἐπικουρίαν τινὲς ἀρνησιχρίστου ἐνώπιον πλήθους ἀγαρηνῶν. Τούτου τὴν τοσαύτην παρρησίαν μὴ ὑποφέροντες οἱ αὐτοί, πολλὰς πληγὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέντες, καὶ κατ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Κριτὴν καταλαλοῦντες, παρέδωκαν αὐτόν εἰς τὸν διὰ τῆς ἀγχόνης μαρτυρικὸν θάνατον.

58) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ ὁ λεγόμενος προσκυνητὴς Ἀναστάσιος, ὢν ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως.

59) Ἐνταῦθα εὕρισκόμενος καὶ τὸν ἐξ Ἀρτης ἅγιον Ζαχαρίαν, ὅστις ἤθλησεν εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτρας, ἀρνηθεὶς πρότερον τὴν πίστιν κατὰ συμβεβηκός· οὗτος λοιπὸν, παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν, βασανίζεται πρῶτον διὰ καθημερινῶν μαστίγων, εἶτα, ταννυσθέντος εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, ἐσχίσθησαν τὰ σκέλη αὐτοῦ, καὶ τελειοῦται τῷ ἔτει 1782. Τὸ δὲ δεσμωτήριον ἐπληρώθη ἀρρήτου εὐωδίας.

60) Σὺν τούτῳ, καὶ ὁ ἀπὸ Γαλατῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Δημήτριος οἰνοπωλεὺς ἔχων ἐκεῖ, ἐσυκοφαντήθη παρὰ τῶν εἰσερχομένων ἀγαρηνῶν. Τοῦτον ἐπειδὴ οὐδὲ αὐτὸς ὁ Βεζίρης ἠδυνήθη καταπεῖσαι εἰς ἀρνήσιν τῆς εὐσεβείας, ἔδωκε κατ' αὐτοῦ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ ἐτελειώθη τῷ 1784, δοξασθεὶς παρὰ Θεοῦ δι' οὐρανοῦ Φωτός.

61) Σύγχρονος τούτου ἐστὶν ὁ ἐκ Μυτιλήνης Χατζὴ Θεόδωρος. Οὗτος, συσχεθεὶς ποτε ὑπὸ θυμοῦ, ἠρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ ἐδέχθη τὴν τοῦ ἀντιχρίστου Μωάμεθ πλάνην· μετ' ὀλίγον ὁμῶς μετανόησας, ἐπορεύθη εἰς ἅγιον Ὅρος, ἐνθα ἐξωμολογήθη καὶ ἐμυρώθη· καὶ μετ' οὐ πολὺ, ὥρμησε ὁρμαίως εἰς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον. Ὅθεν παρρησιασθεὶς ὡς ὁρθόδοξος χριστιανὸς ἐτελειώθη δι' ἀγχόνης.

62) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἠρνήθη τὴν εὐσέβειαν καὶ ὁ Ἰωάννης Βούλγαρης. Οὕτω δὲ καὶ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, καὶ διορθωθείς, πορεύεται εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἐνθα παρρησιασθεὶς ὡς ὁρθόδοξος χριστιανός, καὶ μὴ πεισθεὶς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ προτεινόμενα ἄθεα καὶ ἄπιστα ῥήματα, ἀποτέμνεται διὰ ξίφους.

63) Ἀξιοὶ μνήμης εἰσὶν ἐνταῦθα καὶ οἱ τρεῖς ἀνώνυμοι Νεομάρτυρες. Οὗτοι λοιπὸν Πελοποννήσιοι ὄντες, ἐπορεύθησαν εἰς τὰ μέρη τῶν Ἰωαννίνων χάριν πραγματείας. Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὸ Βραχώρι ἵνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ πατρία, ἐπειδὴ ὠμίλησαν τοῖς τελώναις κατὰ τὰ

ἔθιμα τῶν τουρκῶν, προσποιούμενοι ὅτι καὶ αὐτοὶ εἰσὶ τουρκοὶ, συλλαμβάνονται ὡς κατὰδικοί, καὶ ἀναγκάζονται εἰς τὴν ἀσέβειαν· σταθέντες οὖν οἱ αἰέμνηστοι εἰς τοὺς δροὺς τῆς χριστιανικῆς τελειότητος, ὑπέμειναν ραβδισμούς, κάθειρξιν, πείναν, δίψαν καὶ πᾶσαν κακουχίαν. Εἶτα καὶ τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον τῷ 1786 ἔτει.

64) Ὁ δὲ ἅγιος Μανουὴλ ἦν ἀπὸ τὰ Σφακία τῆς Κρήτης. Οὗτος, αἰχμαλωτισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἀγαρηνοὺς, καὶ περιτμηθεὶς, ἐγένετο τουρκοῦς, ἐκ τούτου, φυγὼν ἐκεῖθεν ἔζη χριστιανικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ προδοσίαν καὶ ἀπὸ περιστάτικα τινα, ὑπέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καπετὰν Πασσᾶ εἰς Χίον, ἀναγκάζεται ἵνα διαμείνῃ εἰς τὴν παρὰ τῶν ὁθωμανῶν ἐλαβε πίστιν. Ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς, ἀποκεφαλίζεται, πολλὰ πρότερον ὑποστὰς ἐν τῷ αὐχένι κτυπήματα διὰ ξίφους κατὰ τὸ ἔτος 1792. Ὅρα εἰς τὸ βιβλίον Χαλκηδὼν σελ. 256 Μαρτίου 15.

65) Ἐκ τῆς αὐτῆς Κρήτης ἦνθησε καὶ ὁ Ἅγιος Μύρων, ὅστις σῶφρων καὶ εὐλαβὴς ὢν, συκοφαντεῖται ὅτι ἐβίασε τουρκόπουλόν τινα. Ἐκ τούτου ὁ Κριτὴς ἀποφασίζει αὐτόν, ἢ ἵνα τουρκίσῃ καὶ μείνῃ ἀνεύθυνος, ἢ ἵνα θανατωθῇ δι' ἀγχόνης. Ὁ δὲ, κηρύττων ἑαυτὸν χριστιανόν, παρεδόθη τῇ ἀγχόνῃ τῷ 1793, καὶ δοξάζεται παρὰ Θεοῦ διὰ Φωτὸς οὐρανοῦ. Μαρτίου 20 Χαλκηδὼν σελ. 328.

66) Μετὰ τούτον, εὐθὺς εὐρίσκωμεν καὶ τὸν ἀπὸ Θεσσαλονίκης Ἀλέξανδρον. Οὗτος, πορευθεὶς εἰς Σμύρνην, ἠπατήθη καὶ ἐγένετο τουρκοῦς, μεταβαίνων οὖν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ὡς Δερβίσης, ἐφθασε καὶ ἔως εἰς τὴν Μένικαν τὴν καθέδραν τοῦ Σατανᾶ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθὼν εἰς θεογονίαν, καὶ ἐλέγχων τοὺς τουρκοὺς κατ' ὀλίγον ὀλίγον, ἐκέρυξεν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Ὅθεν φέρεται εἰς Σμύρνην, καὶ κρινόμενος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀποκεφαλίζεται, τῷ 1794 Μαΐου 26.

67) Κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος καὶ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Βούλγαρος ἠθλήσεν εἰς Θεσσαλονίκην. Οὗτος, ἀπὸ κάποιον συμβεβηκὸς ἀναγκάζεται ἵνα τουρκίσῃ. Ὁ δὲ, σταθεὶς στερεός, μαστίζεται, φυλακίζεται, δέχεται καλᾶμια εἰς τοὺς ὄνυχας, δεσμεῖται τοὺς πόδας εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, σφίγγεται ἀλύσει τὰς χεῖρας καὶ τὸν λαιμόν, εἶτα πορευόμενος εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

68) Σύγχρονος τοῦ ἀνωθέν ἐχρημάτισεν ὁ ἀπὸ Κύπρον ἅγιος Πολύδωρος, ὅστις ἠθλήσεν ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῃ. Οὗτος οὖν, διερχόμενος πόλεις καὶ χώρας, προσεκολλήθη ἀρνησιχρίστῃ τινί, καὶ ἐγένετο γραμματικὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν φαγὼν καὶ πίων ἐμέθυσεν, ἠρνήσατο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ περιετμήθη. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, ἐμεθοδεύετο τίνι τρόπῳ νὰ παρρησιάσῃ τὴν εὐσέβειαν. Ὅθεν παρρησιάζει τὴν εὐσέβειαν ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἐν Ἐφέσῃ ἐξουσιαστὴν καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ μεγάλας βασάνους ἐντὸς τῆς φυλακῆς. Τῇ δὲ ἐ-

πίσθη δι' ἀγχόνης ἐθανατώθη, καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

69) Καὶ πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἠθλήσεν ὁ ἐκ Φιλαδελφείας Χατζὴ Γεώργιος εἰς τὸ Καρατζασοῦ, ἐργαζόμενος γὰρ ἐκεῖ τὴν τέχνην τῶν ἀμπατζήδων, ὑπέπεσεν εἰς ἀσέβειαν ἀπὸ συναρπαγῆς θυμοῦ. Εἶτα ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν, ἐπορεύθη εἰς ἅγιον Ὅρος, ἐνθα διορθωθείς, ἐπέστρεψε πάλιν ἐκεῖσε, καὶ παρρησιάζεται ὡς χριστιανός, ἐκ τούτου βασανιζόμενος ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. Τὴν 2 Ὀκτωβρ.

70) Ὁμοίως κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἠθλήσαν εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Πελοποννήσου ὁ ἅγιος Μῆτρος, ὅστις, διὰ νηπιόφροσύνην του, ἐγένετο τουρκοῦς ἀπατηθεὶς ἀπὸ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν, εἰ καὶ εἰς ὁρμικὰ προεδίασθη, κατεφρόνησεν ὅμως ἅπαντα, καὶ ἐπορεύετο χριστιανικᾶ, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος διὰ τὴν ἄρνησιν. Ἐκ τούτου γνωρισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἀσέβεις, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. Μαΐου 28 Σαρδόνυς σελ. 493.

71) Ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ λαμπρὸς ἀριστεὺς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος ἀπὸ Νεοχώριον ἠθλήσεν ἐν Μυτιλήνῃ. Οὗτος οὖν, εὐρίσκόμενος εἰς τὰ βασιλικὰ παλάτια ζωγράφος, ἠπατήθη καὶ ἐξώμοσεν· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, καὶ μετανοήσας, ἐπορεύθη εἰς Χίον, εἶτα καὶ εἰς Μυτιλήνην, ἐκεῖ λοιπὸν παρουσιασθεὶς, καὶ ἐλέγχας τὴν τοῦ Μωάμεθ ἄθεον πλάνην, βασανίζεται πρῶτον καὶ παραδοθεὶς τῇ ἀγχόνῃ, τελειοῦται τῷ 1795, οὗτινος τὸ ἅγιον λείψανον εὐρίσκόμενον σφόν εἰς τὴν Μητρόπολιν, θαυματουργεῖ εἰς δόξαν Θεοῦ. 17 Φεβρουαρίου Σάπφειρος σελ. 285.

72) Ἡ δὲ πάγκαλος Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, Χρυσή, ἦν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Βουλγαρίας. Αὕτη οὖν ἡ ὄντως χρυσάνωμος, ἠράσθη ἀπὸ κάποιον ἀγαρηνόν, ἡ δὲ μὴ στέργουσα τὴν τοιοῦτου μιαιφόνου ἀνδρὸς συγκαίνωσαν, ὑπέστη ἡ αἰδοῖμος πολλὰς καὶ διαφορὰς βασάνους· εἰς τρεῖς γὰρ ὀλοκλήρους μῆνας ἐμαστιζέτο καθημερινῶς, ἐλωροτομήθη, σούβλα πεπωρωμένη διεπάρη κατὰ τὰ ὠτῖα, καὶ πάντα ὑπέμεινε διὰ τὸν Χριστόν. Τέλος ἰδόντες οἱ μάταιοι τὸ ἀμετάθετον τῆς Μάρτυρος, ἐκρέμασαν αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἐτιζῶσαν εἰς μίαν ἀγριαπιδίαν, εἶτα δραμόντες μετὰ μαχαίρων, κατέκοψαν αὐτὴν εἰς λεπτά, καὶ ἐτελειώθη, τῷ 1795.

73) Ἐτι εὐρίσκωμεν καὶ τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν ἐν Μαγνησίᾳ ἀθλήσαντα· εὐρίσκόμενος γὰρ οὗτος ἐκεῖ εἰς τὴν Μαγνησίαν εἰς ἕνα Ἀγᾶν, ἐφόρει κόκκινον φέσι διὰ τὸ θάρρος ὅπου εἶχεν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ, συλλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἐξουσιαστὰς, καὶ ἀναγκάζεται ἐξομῶσαι, ὡς ὅτι ἐφόρει κόκκινον σημεῖον. Ὁ δὲ Μάρτυς στερρότερος ἀδάμαντος φανείς, μαστίζεται πολλάκις τόσον πολὺ, ὥστε ἐγένετο ὡς νεκρὸς ἄταφος, ἐνδὸν τῆς φυλακῆς. Ἐκεῖ λοιπὸν εὐρίσκόμενος ὁ Μάρτυς, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας παρέδωκε τὸ Πνεῦμα ἐν ἔτει 1796, καὶ οὕτω συμπληροῦται καὶ αὕτη ἡ ἑκατοντάς, ἥτοι ἡ ἀπὸ τὰ χίλια ἑπτακόσια ἕως τὰ χίλια ὀκτακόσια.

74) Ἰδοὺ ἀρχόμεθα καὶ τῆς τελευταίας ἑκατοντάδος, τῆς τοῦ 1800. Ἐν ἡ εὐρίσκομεν πρῶτον τὸν ὄντως μεγαλομάρτυρα ἅγιον Κωνσταντίνον τὸν ἀπὸ Ὑδρας. Οὗτος οὖν, ἀπελθὼν ποτε εἰς Ρόδον, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐκείσε Ἡγεμόνος, διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἀπατηθεὶς, ἠρνήσατο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ περιτμηθεὶς, διέμεινεν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ ἕτη τρία· εἰτα μετανοήσας, ἀπῆλθεν ὡς χριστιανὸς εἰς τὸ Κρίμι, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν πατριάρχην Γρηγόριον, ὅστις ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς ἅγιον Ὅρος πρὸς τὴν τῶν Ἱβήρων ἱερὰν μονήν, ἐνθα ἐφοδιασθεὶς καλῶς, πορεύεται κατ' εὐθείαν πάλιν εἰς Ρόδον, ἐνθα καὶ παρρησιάζει τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ χλευάζει τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην. Πρὸς ταῦτα ὁ Ἡγεμὼν, δίδει ἄδειαν τοῖς φονευταῖς, οἱ ὅποιοι τόσα βάσανα ἐποίησαν τῷ Μάρτυρι, ὥστε οὐ θέλομεν γράφαι ἕδε διὰ τῆς συντομίας διήγημα. Φανερὸν γάρ ὁ Χριστὸς ἐν τῇ φυλακῇ πρὸς αὐτὸν ὕγιη ἐποίει, δις καὶ τρίς. Ὅθεν φουρτισθεὶς ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ τῷ 1880. Νοεμβρ. 14 Ὑάκινθος σ. 363.

75) Μετὰ δὲ τοῦτον εὐρίσκομεν εὐθὺς τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου ἅγιον Γεώργιον, καὶ αὐτόθι μαρτυρήσαντα. Οὗτος οὖν, ἐπειδὴ ὑπὸ μέθης ἐξέπεσε τῆς εὐσεβείας, διὰ τοῦτο καὶ σύντομα μετενόησε, καὶ παρρησιάζει τὴν προτέραν εὐσέβειαν. Ὅθεν φυλακισθεὶς δέσμιος χεῖρας καὶ πόδας, δέχεται πολλὰ καὶ διάφορα βάσανα, εἰτα ἀποκεφαλίσθεις τῷ 1801 θαυμαστοῦται παρὰ Θεοῦ ὡς μέγας ἀριστεύς.

76) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν ἐν Χίῳ, καὶ ὁ ἀπὸ Σμύρνης ἅγιος Μάρκος. Οὗτος, ἑγγαμὸς ὢν, ἐπορεύθη εἰς Ἐφeson διὰ πραγματείαν του, ἐνθα πεσὼν εἰς ἀμαρτίας πτώμα, ἐξώμοσεν ὅπως τύχη συγχωρήσεως παρὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐξουσίας· εἰτα μεταμεληθεὶς εἰς τοῦτο, φεύγει ἐκεῖθεν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ διαμείνας εἰς Χίον, παρρησιάζει ἐκεῖ τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν ταύτης ἐξουσιαστήν· ὁ δέ, ἐξετάσας αὐτὸν καὶ φυλακώσας, τόσον πολυειδῶς τὸν ἐβάσανισεν, ὥστε ἐθαύμασαν οἱ οὐράνιοι Ἀγγελοι, καὶ ἐτρόμαξαν οἱ καταχθόνιοι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν μὲ ἐπτὰ κτυπήματα τῆς σπάθης κατὰ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς, καὶ εἰς τοὺς ἀγαρηνοὺς μεγάλη καταισχὺνὴ καὶ ἀτιμία.

77) Καὶ πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνήθλησε γενναίως ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ ἀπὸ Χίου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δημήτριος. Οὗτος οὖν ἐπαγγελλόμενος ἐμπορεῖαν, καὶ συνεχῶς εἰσερχόμενος εἰς μεγάλου τινὸς ἀγαρηνοῦ οἰκίαν, ἐξώμοσεν ἐκεῖ δυναστευόμενος. Εἰτα εὐρὼν καιρὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ ἐξομολογούμενος, ἐθρῆναι ἀπαρηγόρητα γοερῶς. Στηριχθεὶς δὲ ἀπαξ διὰ θείας ὁπτασίας, καὶ πάλιν δι' ἑτέρας, ἐκίνησε διὰ τὸ μαρτύριον, ἀφ' οὗ πρότερον ἠγωνίσθη ἀσκητικῶς καθ' ὑπερβολήν. Ὅθεν παρρησιασθεὶς εἰς τὸν Καίμακάμην φυλακίζεται δέσμιος χε-

ρας καὶ πόδας. Εἰτα λαβὼν ὑπὲρ τοὺς ἑπτακοσίους ραβδισμούς, σφίγγεται εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, καὶ δοκιμάζει καὶ ἄλλας τινὰς βασάνους, καὶ οὕτω ἀποκεφαλίζεται.

78) Ὁμοίως κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἠθλήσε καὶ ὁ ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἅγιος Λάζαρος. Οὗτος πορευθεὶς εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατὰ τὸ μέρος τῆς Περγᾶμου, ἐγένετο ποιμὴν προβάτων, ἐκεῖ λοιπὸν συκοφαντηθεὶς ἀπὸ μίαν τούρκαν, φυλακίζεται καὶ μαστιγούται καὶ ἀναγκάζεται ἡ ἐξομῶσαι, ἡ ἀποθανεῖν ἐν ταῖς βασάνοις· ἐπὶ τσοῦτον δὲ παρετάθησαν αἱ εἰς αὐτὸν τιμωρίαι, ὅσον ἐστὶν ἴδιον εἰς ἄνδρας ἀπίστους καὶ αἰμοδόρους, οἵτινες λαβόντες ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς αὐτὸ καὶ μόνον, ὥστε, ἵνα μὴ λυπῶνται τρόπον τινά, ἐφαγον πρῶτον καὶ ἐμεθύσθησαν, καὶ τότε ἤρξαντο βασανίζειν τὸν Μάρτυρα πάντες ὁμοῦ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωίας, τὸν ὅποιον τέλος ἀφέντες ψυχορραγοῦντα ἀνεχώρησαν. Αἰφνης οὖν γινόμενος ὕγιης, καὶ ὁμολογῶν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τελειοῦται δι' ἀγχόνης τῷ 1802. Ὅρα 23 Ἀπριλίου Σμάρραδος σελ. 389.

79) Συγχρόνως, ἦτοι· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἠθλήσε καὶ ὁ ἀπὸ Σούμλαν τῆς Βουλγαρίας ἅγιος Ἰωάννης. Οὗτος οὖν, χρυσοκόμος ὢν, εἶχε καὶ τὰ ἦθη χρυσᾶ. Καὶ ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ μιᾶς τουρκοπούλας ὥς ποτε ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ, διὰ τοῦτο οἱ ἐκεῖσε ἀγαρηνοὶ συλλαβόντες αὐτόν, ἔφεραν εἰς τὸν Κριτὴν, βοῶντες κατὰ τοῦ δικαίου. Πρὸς ταῦτα ὁ ἄδικος Κριτὴς ἀποφασίζει κατ' αὐτοῦ, ἡ ἵνα τουρκίσῃ καὶ λάβῃ αὐτὴν σύζυγον, ἡ ἵνα μαστίλῃται μέχρι θανάτου. Ἐπὶ τούτοις ἀπεκρίθη ὁ Μάρτυς ὅτι κάλλιον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ ζῆν ἐν ἀσεβείᾳ. Ἐκ τούτου ἐμάστιζον αὐτὸν ἀνηλεῶς ἕως οὗ ἐπεσον οἱ δυνυχες αὐτοῦ. Εἰτα κρεμάται ἀπὸ τὰς μασχάλας, λωροτομεῖται, καίεται, τύπτεται, σφίγγεται, ξέεται, καὶ κατατομεῖται.

80) Καὶ πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἠθλήσεν ἐν Σμύρνῃ ὁ Θεσσαλονικεὺς Ἰωάννης. Οὗτος ἐργαζόμενος μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Σμύρνην (σχυτοτόμος γὰρ ἦν) ἐπόθει ἀκροάζεσθαι τοὺς τῶν Ἀγίων μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, εἰ καὶ ἀγράμματος ἦν. Ὅθεν συζηλώσας αὐτοῖς, καθὼ ἀπλούστατος ἐτούρχευσεν καὶ αὐτὸς ἵνα εὐρὴ αἰτίαν καὶ μαρτυρήσῃ. Ὅθεν μεθ' ἡμέρας τινὰς παρρησιάζει ἑαυτὸν χριστιανὸν ὡς τὸ πρότερον, ἐκ τούτου φυλακίζεται καὶ ἐξετάζεται πολλάκις, εἰτα κατατομεῖται καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθαρτον στέφανον.

81) Μεταξὺ τῶν ἐγκρίτων λαϊκῶν Νεομαρτύρων, εἰς ἐστὶ καὶ ὁ ἅγιος Δημήτριος. Οὗτος ἦν Πελοποννήσιος ἐκ τινος κώμης τῆς Ἀρκαδίας Λιγούδιστα λεγομένης. Πορευθεὶς λοιπὸν εἰς Τρίπολιν, εἰσέβη εἰς τουρκικὸν ὁσπτήριο ὑπηρέτης, ἐκεῖ δὲ εὐρισκόμενος, δυναστευόμενος τε καὶ κολακευόμενος ἠρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἰτα εὐρὼν καιρὸν ἀρμόδιον ἐφυγεν εἰς Σμύρνην, καὶ οὕτω διερχόμενος πολλὰ μέρη, ἠγώ-

νίξετο ὡς μέγας ἀσκητής, προετοιμαζόμενος καὶ εἰς ἀθλητικούς ἀγῶνας. Καὶ εἴτα πορεύεται πάλιν εἰς Τρίπολιν, ἔνθα ἡγήσατο τὸν Χριστὸν πρότερον. Ἀγωνιζόμενος οὖν καὶ ἐκεῖ ἀσκητικῶς, καὶ διὰ θείας ὁπτασίας πληροφορηθεὶς, ἐδραμεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ποθουμένου. Ὅθεν παρρησιάζας ἑαυτὸν ὡς χριστιανὸν σύρεται ἀπὸ κρίσεως εἰς κρίσιν, εἴτα καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Ὅστις ἰδὼν τὸ ἀμετάθετον τοῦ Ἁγίου, προσέταξε καὶ ἀπέτεμόν τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν μὲ τρία κτυπήματα, καὶ ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθαρτον στέφανον ἐν ἔτει 1803 Ἀπριλίου 14.

82) Κατὰ δὲ τὸ 1806 εὐρίσκομεν μαρτυρήσαντα καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἀπονομῆς ἅγιον Ἀργυρόν, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τελειωθέντα. Οὗτος, ἰδὼν ποτε χριστιανὸν τινα φερόμενον ἀπὸ πλῆθος Γενιτζάρων ὅπως περιτμητῆ ἔκουσίως, ἵνα ἀπαλλαχθῇ τοῦ προσκαίρου θανάτου, διὰ τὸ ὅποιον ἐπραξεν ἐγκλημα, καὶ θεῖω ζήλω κινούμενος, ἔσση ἐν μέσῳ αὐτῶν διισχυριζόμενος ἐμποδίσαι αὐτὸν τῆς βδελυρᾶς περιτομῆς, καὶ προτιμῆσαι μᾶλλον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον. Ἐκ τούτου λοιπόν, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ τύποντες καὶ σπρώχνοντες τὸν ἀπήγαγον εἰς τὸν Κριτὴν, βοῶντες κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀργυρῶνυμος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγξας αὐτοὺς διὰ τὴν ἀπιστίαν των καὶ εὐσέβειαν κηρύξας, μαστίζεται, φυλακίζεται, καὶ τελειοῦται δι' ἀγχόνης.

83) Μετὰ τοῦτον ἦλθε στερρῶς καὶ ὁ Χιοπολίτης Γεώργιος ἐν Κυδωνίαις. Οὗτος, μανθάνων τὴν ξυλογλυπτικὴν κατὰ τὴν νῆσον Ψαρά, ἔφυγε κρυφίως, καὶ πορεύει εἰς Καβάλλαν ὡς ναυτοπούλον, ἐξώμοσεν ἐκεῖ, δυναστευθεὶς ἀπὸ τινα φέρον, κατὰ τὴν τῶν παιδῶν ἀγνωσίαν (ἦν δὲ τότε ὡσεὶ ἑτῶν δέκα). Μετ' οὐ πολὺ ὁμοῦς, ἔλθων εἰς ἑαυτὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ διελθὼν τὴν Χίον, πορεύεται πάλιν εἰς Κυδωνίας, καὶ διέμεινεν ἀγνώριστος ἱκανὸν καιρὸν. Εἴτα γνωρισθεὶς τῇ Κριτῇ ἐνάγεται εἰς κρίσιν, ἐν ᾗ παρστήσας τὴν ἑαυτοῦ ἀρνησιν ἀκούσιον καὶ παρ' ἡλικίαν, ὡμολόγησε μὲν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἔταλάνισε δὲ τοὺς ὑπὸ τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην ὄντας ἐκ τούτου φυλακίζεται καὶ ἀποφατίζεται εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον. Καθολπισθεὶς οὖν ὁ Ἅγιος τῇ τοῦ Θεοῦ πανοπλίᾳ, ἤχθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Ἐρχεται δὲ καὶ ὁ δῆμιος κατ' αὐτοῦ ἔχων εἰς μὲν τοὺς ὀδόντας γυμνὴν τὴν μάχαιραν, εἰς δὲ τὰς χεῖρας πυροβόλον ἔτοιμον, μετ' οὗ ἐπυροβόλησε κατὰ τὰ ὀπίσθια τοῦ Μάρτυρος, καὶ τὰ μὲν φορέματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἔκαιον, τὸ δὲ αἷμα ἐξήρχετο ὡς ἀπὸ σωλῆνος, εἴτα ρίψας αὐτὸν κάτω κατέσφαξε τυραννικῶς ἐν μαχαίραις δυοί, κρούσας κατὰ τοῦ τραχήλου πολλὰς καὶ διαφόρους πληγὰς. Καὶ οὕτω τελειώθη ὁ καλλίνικος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐν ἔτει 1807, Νοεμβρίου 26.

84) Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κρῆς ἐμαρτύρησεν εἰς Ἐρεσον οὕτως· εὐρίσκομενός ποτε εἰς εὐθυμίαν ἔξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ ἄλλων,

ἦλθον εἰς λογοκριθὴν μετὰ τῶν φορολόγων ὁθωμανῶν, εἴτα καὶ εἰς συμπλοκὴν καὶ εἰς φόνον. Φυγόντων δὲ τῶν λοιπῶν, συνελήφθη μένος ὁ θαλάσσης οὗτος Ἰωάννης. Ἐκ τούτου, ὁ μὲν Κριτὴς ἀπέφασκεν αὐτὸν ἵνα ἐξωμώσῃ καὶ ἀφεθῇ ἀνέγκλητος τοῦ τοιοῦτου δράματος, ὁ δὲ Μάρτυς τῆς ἀληθείας ἀντιπαρταχθεὶς εἰς τοῦτο, ἀπηγγονίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1811, καὶ ἐδοξάσθη παρ' οὐρα δῶν παρὰ Θεοῦ.

85) Σὺν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἅγιον Ἀγγέλην τὸν ἀπὸ Ἀργους τῆς Πελοποννήσου. Οὗτος οὖν, θεοφίλης ὢν καὶ κόσμιος, καὶ τὴν ἱατρικὴν μετερχόμενος, ἐπορεύθη εἰς Ἐρεσον, ἔνθα φιλονεικήσας μετὰ τινος ἀδελφοῦ Παλλου περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ εἰς μονομαχίαν προκαλέσας αὐτὸν ἐνίκησε καὶ κατήσχυεν, εἰς βοήθειάν του τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὑπερφηανθεὶς τρόπον τινά, καὶ ὡς ἐξω φρενῶν γενόμενος, ἡγήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὅπως εὖρη αἰτίαν ἔπειτα καὶ μαρτυρήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς, ὃ καὶ ἐγένετο. Καθότι πορεύεις ἔπειτα εἰς Χίον, καὶ παρρησιάζας τὴν εὐσέβειαν, ἀπεκεφαλίσθη βασανισθεὶς πρότερον ὀχι δλίγον. Καὶ τελειώθη τῇ 1813.

86) Πῶς δὲ ἀφήσω ἀμνημον τὸν ἐξ ἀγαρηνῶν ὄντως χαριτώνυμον, οὗτος οὖν ἐκ τῆς κώμης Κονίζας ἦν τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, ἐκ γένους τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Σέχης. Καὶ ἐπειδὴ ὁ καλὸς οὗτος νεανίας ἐκ τῆς καλῆς προαιρέσεως ἐγνώρισε τὴν εὐσέβειαν, καὶ ἐπόθει αὐτὴν, διὰ τοῦτο ἐπορεύθη εἰς Ἰθάκην τῆς Ἑπτανήσου, ἔνθα δεχθεὶς τὸ ἅγιον Βάπτισμα μετωνομάσθη Ἰωάννης. Ἐκτοτε οὖν, ἀπελθὼν εἰς Ξηρόμερον, ἔζη χριστιανικῶς. Φωραθεὶς δὲ ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστήν, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς ὡς κατασχύνας τὸ τάγμα τῶν Δερβίσηδων, λαμβάνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, καὶ ἀπεκεφαλίσθη, κατὰ τὸ ἔτος 1814.

87) Τί δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐξ ἀγαρηνῶν ἐτέρου τινὸς Κωνσταντίνου εἰπῶ; ὅστις καὶ πρὸ τοῦ βαπτισθῆναι καὶ μαρτυρῆσαι εἰς ἀγιότητα ἔφθασε, καὶ μυστηρίων Θεοῦ αὐτόπτης ἐγένετο; οὗτος οὖν, Λέσιος ὢν, εἶχε γεννήτορας τὸν μὲν πατέρα ἀγαρηνόν, τὴν δὲ μητέρα χριστιανήν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ συνεργείας διαβολικῆς ἡσθένησε, καὶ διὰ θείας χάριτος ἰάθη, ἡ μὲν μήτηρ αὐτοῦ ἐχάρη, οὗτος δὲ ἔλαβε ζῆλον εἰς τὸν χριστιανισμόν, καὶ πορεύεται διὰ τοῦτο εἰς Σμύρνην, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος πρὸς τὴν νέαν Σικήτην. Εἴτα ἀπερχόμενος εἰς Κουσκαλύδια, καὶ βλέπων καθ' ὁδὸν Σταυροὺς εἰς τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, θαύμαζεν εἰς τὰ ὁρώμενα. Φθάσας δὲ ἐκεῖ εἰς τὴν Σικήτην, ἡσυχάζεν ἰδιαιτέρως, εἴτα ἐβαπτίσθη μετωνομασθεὶς Κωνσταντίνος, καὶ λαβὼν ἄδειαν, ἐπορεύθη εἰς ἐπίσκεψιν καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς ἐν Μαγνησίᾳ οὖσης. Ἐκεῖ δὲ γνωρισθεὶς παρὰ τινος ἀγαρηνοῦ, ἐνάγεται εἰς τὸν Ἡγεμόνα, εἰς τὸν ὅποιον παρρησιάζει ἑαυτὸν χριστιανόν, καὶ δνειδίζει τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην. Ὅθεν δεσμεύεται, φυλακίζεται καὶ βασανίζεται. Καὶ ἐπειδὴ

ἐποίησε τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κρούεται διὰ τοῦ ξίφους εἰς τὸ στηθὸς σταυροειδῶς, ἐκ τοῦ ὁποῦ κρούσματος ἐκόπησαν μόνον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθε Σταυρὸς φωτεινός. Εἶτα κρεμάται ἐνδον τῆς φυλακῆς, ὅπου φανεῖται ἡ Θεοτόκος ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν λέγουσα· ὅτι δεῖ τελειωθῆναι εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὃ καὶ ἐγένετο· διότι ἀποστάλης ἐκεῖ δέσμιος, ἐτελειώθη διὰ ἀγχόνης, τῷ 1820.

88) Ἐπὶ Νεομάρτυρας εὐρίσκομεν καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ ταῦτα· Ἀάμπρος, Θεόδωρος, καὶ Θεόδωρος ἑτερος, Γεώργιος, Ἰωάννης καὶ Μιχαήλ. Οὗτοι συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ βιασθέντες, ἐξώμοσαν νεοὶ ὄντες μετὰ δὲ χρόνους τινὰς γενομένης εἰρήνης, μετανοήσαντες καὶ μυρωθέντες, ἦλθον εἰς Σαμοθράκην ἐργαζόμενοι καὶ χριστιανικῶς διαγόντες, φωραθέντες δέ, παρεστάθησαν εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τῆς Μάκρης, ὅστις ἐξετάσας αὐτοὺς, τὸν μὲν ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἐκρέμασε, καὶ τοὺς τρεῖς ἐν τοῖς ὀγκίνουσιν ἀπέριψε, καὶ οὕτω ἐτελειώθησαν, ἐν ἔτει 1835. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐκλειψίς σελήνης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καθ' ἣν οἱ Μάρτυρες ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ ζῶντες ἐν τοῖς ὀγκίνουσιν.

89) Ἐπὶ εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν ἀπὸ χωρίου Τσοῦρ-φλι τῆς τῶν Γρεβενῶν ἐπαρχίας. Οὗτος πορευθεὶς εἰς Ἰωάννινα ἐγένετο ἐπίτηρητής τῶν ἵππων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς μεγάλου ἀγαρηνοῦ καὶ ἐπειδὴ ἐμισεῖτο ὑπὸ ἄλλου κινδύος ἀγαρηνοῦ ὁ καλὸς Γεώργιος, εὐρίσκετο πάντοτε εἰς διηγεκὴ κίνδυνον. Νυμφευθεὶς δὲ καὶ γεννήσας ἀρσενικὸν παιδίον, ἐδάπτισεν αὐτό, εἶτα τρεῖς αὐτὸ ἀσπασάμενος ἐξήλθεν. Ἐν ᾧ δ' ἐξήρχετο εὐρέθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρός, ὅστις ἰδὼν τὸν ἅγιον ἐκραξε μεγαλοφώνως· Οὗτός ἐστιν ὁ ἐμπαίκτης τῆς πίστεως ἡμῶν, βοηθεῖτε! οἱ δὲ ἀγαρῆνοι δραμόντες, ἤρπασαν αὐτόν, καὶ ἔφεραν εἰς τὸ κριτήριον βοῶντες κατ' αὐτοῦ, ἵνα γείνη τοῦρκος καὶ ἀρνηθῇ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἰδόντες οὖν αὐτὸν σπερεῖν καὶ ἀκλόνητον, πληγώσαντες ἔθηκαν εἰς φυλακὴν, καὶ ἀπεφάσισαν εἰς τὸν τῆς ἀγχόνης θάνατον. Ὅταν δὲ ὁ Κατὴς ἔγραφε τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν, νέφη σκοτεινὰ καὶ ἄνεμος σφοδρὸς ἐγένετο, ὥστε οὐ μόνον ἐσκοτίσθη ὅλη ἡ πόλις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκεῖσε λίμνη ἐκυμαίνετο μετὰ μεγάλης ἀπειλῆς. Ἐκ τούτου μὴ βλέπων ὁ αὐτὸς τί ἔγραψεν, ἐθαύμαζεν ὁ ἀσύνετος. Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ πολλὰ βάσανα ἐποίησαν τῷ Μάρτυρι, καὶ τὸ πρῶτον φέροντες αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ἐκρέμασαν τυραννικῶς. Ἐκ τούτου Φῶς οὐρανόθεν κατερχόμενον, καὶ μερίζομεν εἰς τρία, ἵστατο ἄνωθεν τοῦ ἁγίου λειψάνου, καὶ τὸ Φῶς μὴ ὑποφέροντες βλέπειν οἱ ἀσεβεῖς φύλακες, ἐξέτεινον ἄπρακτα τὰς μαχαίρας αὐτῶν κατ' αὐτοῦ. Ὅθεν λαβόντες ἄδειαν οἱ εὐσεβεῖς μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, κατεβίβασαν μετὰ μεγάλης παρρησίας τὸ τοῦ Ἁγίου λει-

ψανον, καὶ ἀγαγόντες εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἀνεταφίαν αὐτὸ διπσθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, ἐν ἔτει 1838. (1)

90) Ἐπὶ δὲ μετὰ τῶν ἐνταῦθα Νεομάρτυρων εὐρίσκομεν τὸν ἅγιον τοῦτον Παντελεήμονα, ὅστις εἰ καὶ τελευταῖος ὑπάρχει κατὰ τὴν ἐποχὴν, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πρέπει τιμᾶσθαι. Ἠξιώθη γὰρ ὁ μακάριος μαρτυρικοῦ στεφάνου εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἐν αἷς ἐξέλιπον ὅλα τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια οἱ πρὸ αὐτοῦ μαρτυρήσαντες εἶχον πλούσια. Οὗτος οὖν ὁ νέος Παντελεήμων, ὁ μιμητὴς κατὰ πάντα τοῦ πρώτου, ἦν ἐκ τῆς νήσου Σπέτσαι, κατάρκει δὲ εἰς τὴν νήσον Κρήτην, καὶ ἐν αὐτῇ ὑπερον ἐμαρτύρησεν. Ἀλλ' ἐπειδὴ μονογενὴς υἱὸς ἦν τῇ μητρὶ αὐτοῦ, παιδαγωγεῖται καλῶς ὑπ' αὐτῆς. Ὅστε αὐτὸν μὲν παρέδωκεν εἰς σχολεῖον ἵνα μανθάνῃ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἐκεῖν δὲ εἰσελθούσα εἰς γυναικεῖον μοναστήριον ἡγωνίζετο κατὰ τὸ πρέπον. Βλέποντες οὖν οἱ ἐκεῖσε ἀγαρῆνοι τὸν νέον εἰς καλὴν πρόδον, ἐτεχνεύοντο τῇ τρώπῃ ἐλκυσῶσιν αὐτόν, καὶ τὸν ὅποιον ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρξαντο δυναστεύειν. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος, καίτοι παιδίον ὦν, ἀντέλεγεν αὐτοῖς. Πρὸς ταῦτα οἱ αἰμοδόροι ἐκείνοι κύνες, ἰδόντες τοῦ παιδὸς τὸ ἀμετάθετον, κρεμάσαντες αὐτόν, ἐρράβδιζον καὶ διαφοροτρόπως ἐβασάνιζον, καὶ εἰς φυλακὴν ἐκλείσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν κρεμάσαντες αὐτόν, σφοδρότερος ἐμάστιζαν ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ τῇ ἐπιούσῃ παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ, τῷ 1848 ἔτει, Νοεμβρίου 14. Μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἀνοίξαντες τὸν τάφον δι' ὀπτασίας, ἤρυν τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον πληρὴς εὐωδίας καὶ ἰαμάτων πηγῇ. Ὅστε καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαρηνῶν προσερχόμεναι χάριν θεραπείας ἐθεραπεύοντο. Ὑστερον δὲ διὰ θείας ὀπτασίας μετεκομίσθη εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἱατρείας πολλὰς ἐνεργῶν καὶ θαύματα, τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις αὐτῷ.

91) Τελευταῖον δ' ἔρχεται τὸ μαρτύριον Γεωργίου τοῦ Κρητὸς ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1867 ἐν Κρήτῃ. Οὗτος ὁ ἅγιος Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κυδωνίας χωρίον Ἀλικιανοῦ, κατὰ τὴν 24 Μαΐου 1846 ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς Νικόλαον ἱερέα Διόκληρον ἐπὶ νομομαζόμενον, ὅστις ἦτο γέννημα καὶ θρέμμα τῆς νήσου Φολεγάνδρου, καὶ Αἰκατερίναν Μπουζιανοπούλιν Κρήσσαν τὸ γένος ἐκ τῆς ἁνωθεν ἐπαρχίας Κυδωνίας ἀπὸ τὴν εὐγενεστέραν οἰκογένειαν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἡρωικοῦ χωρίου Θερόσσου εἰς τὸ ὅποιον μετέβη καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐφημέριος, ὅπου καὶ ὁ μακάριος ἀνετράφη ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Ἐμαθε δὲ καὶ ὀλίγα γράμματα ἀλλὰ τόσον ὀλίγα ὥστε μόλις ἀνεγί-

(1) Τὸν βίον του ὅρα εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλίον Χαλκηδῶν σελ. 494. Σ. Ε.

νώσκεν ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα τὸν ὠφέλησαν πάρα πολὺ καθὼς θὰ ἴδω-
μεν κατωτέρω. Ἐπειδὴ δὲ ἔμεινεν ἀτεχνὸς μετῆρχετο τὴν γεωργικὴν.

Γεωργῶν δὲ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα ἐκάθητο μετὰ
τὸ δεῖπνον καὶ ἀνεγίνωσκε τὰ Συναξάρια τῶν Ἁγίων καὶ μάλιστα τῶν
Μαρτύρων τὰ ὅποια ὑπεργάπα· τοῦτο ἐγίνετο καθ' ἐλάχιστην ἐσπέραν
μέχρι μεσονυχτίου. Ἐλεγον δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ πρὸς αὐτόν : παιδί μου
πρέπει νὰ κοιμηθῇς, νὰ ξεκουρασθῇς, διότι αὔριον ἔχεις ἐργασίαν. Ὁ δὲ
μακάριος ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς κδὲν ἀναπαύομαι οὔτε κοιμοῦμαι εὐχά-
ριστα ἐὰν πρότερον δὲν χορτάσω ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν. »

Κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1865 ἀναγνώσας μεγάλου τινὸς Μάρ-
τυρος τὸν βίον καὶ καταβεληθείς τὴν καρδίαν, ἐστέναζε βαθέως καὶ εἶπε
μετὰ κατανύξεως : Χριστέ μου, ἀξίωσε καὶ ἐμὲ νὰ χύσω τὸ αἷμά μου
διὰ τὴν ἀγάπην σου. Ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ἀόμματος ὢν ὅστις
ἐκάθητο πάντοτε μετ' αὐτοῦ ἀκροώμενος ἐπέπληξεν αὐτόν καὶ τοῦ εἶπε :
τί λέγεις ἐκεῖ, ἀδελφέ μου, δὲν εἰξεύρεις, ὅτι διὰ νὰ γείνη αὐτὸ ὅπου
εἶπες, πρέπει νὰ ἐγερθῇ διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν ; Καὶ σὺ μὲν
καὶ ἄλλοι πολλοὶ θὰ δυνηθῇτε νὰ ὑποφέρητε τὰ μαρτύρια καὶ νὰ ὠ-
φεληθῇτε, ἀλλὰ πόσοι θὰ ἀρνηθοῦν τὸν Χριστὸν καὶ θὰ ἀπολεισθοῦν ;
εἰς ταῦτα ὁ μακάριος οὐδὲν ἀπεκρίθη, ἀλλὰ στεναῖζας καὶ πάλιν βαθύ-
τατα εἶπε : Ναί, Χριστέ μου, ἂν εἴνε θέλημα σου ἀξιώσέ με νὰ χύσω
τὸ αἷμά μου διὰ τὴν ἀγάπην σου ὅπως καὶ σὺ ἐχύσες τὸ αἷμά σου διὰ
τὴν ἰδικήν μου ἀγάπην. Ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ δὲν εἶπεν αὐτῷ μηδὲν
πλέον ἀλλ' ἐφύλαξε τοὺς λόγους τούτους μυστικούς. Ἀκούσατε δὲ
πῶς συνέβη νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία αὕτη τῆς καρδίας του.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ ἔτος 1866 ἠγέρθη ἐκεῖνὴ ἡ τρομερὰ ἐπανά-
στασις ἐν Κρήτῃ, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὑπηρετεῖ κομίζων γράμμα-
τα ἐκ τοῦ ἐνὸς ἀρχηγοῦ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ὅπως ἀλλέως ἠδύνατο.
Κατὰ δὲ τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν τοῦ 1867 εὐρέθη
εἰς τὸ χωρίον Φουρνὲ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸ ὅποιον εἶνε πλείστοι
ἐπαναστάται· οἵτινες, ὡς λέγουν, ἐπροδόθησαν ἀπὸ τινος χριστιανὸν εἰς
τὸν ἐκεῖ πλησίον εὐρισκόμενον Πασᾶν, ὅστις ἀπροσέτιλας πολυάριθμον
στρατὸν περιεκύκλωσε τὸ ἄνωθεν χωρίον καὶ συνέλαβε πλείστους ἐκ
διαφόρων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Μεταξὺ τῶν ὁποίων συνελήφθη
καὶ ὁ μακάριος Γεώργιος, ἅφ' οὗ δὲ τοὺς συνέλαβον τοὺς ἀπήγαγον εἰς
τὰς σκηνὰς των. Ἐκεῖ δὲ λαβόντες δύο ἐξ αὐτῶν ἐκ τοῦ χωρίου Φουρνὲ
ἐβασάνιζον αὐτοὺς ἀνηλεῶς διὰ νὰ μαρτυρήσουν ἀπὸ ποῖον χωρίον κατὰ-
γεται ἕκαστος καὶ τοὺς μὲν τῶν ὑψηλῶν χωρίων κατοίκους ἐκράτησε
τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπέστειλεν εἰς Χανία πρὸς τὸν Μουσταφᾶ Πασᾶν, ὅστις
παρακληθεὶς ἀπὸ τὸν φίλον του μακαρίτην Ἰωάννην Τσαπάκην ἢ Γιάν-
νακαν, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν συλλαβόντα αὐτοὺς Πασᾶν, διὰ

νὰ ἀπολύσῃ ὅσους ἐκράτησεν. Ἀλλ' αὐτὸς προνοήσας τοῦτο διέταξε τὸν
σκοπὸν, νὰ κρατήσῃ τὸν γραμματοκομιστὴν μέχρι ὅτου ἐκτελέσῃ τὸν
αἰμοδόρον αὐτοῦ σκοπὸν. Διότι τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευ-
τέραν κατέκοψεν αὐτοὺς διότι δὲν αὐτοὶ ἐφόνευεν ἀπλῶς ἀλλ' ἐκοπτε
πρῶτον τὰ ὦτα, τὴν μύτην, τὴν γλῶσσαν, τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας,
τὰ ἀπόκρυφα μέλη, ἐξώρυσσε τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τελευταῖον ἐκοπτε
τὴν κεφαλὴν. Τοῦτο δὲ τὸ τέλος ἔλαβον ὅλοι ἀδιακρίτως. Ἀφ' οὗ δὲ
ἤλθε καὶ ἡ σειρά τοῦ μακαρίου Γεωργίου λαβὼν αὐτὸν εἰς ἀξιωματι-
κός, ἐκ τοῦ ἄνωθεν χωρίου Ἀλικιανοῦ, Μουλαντζιπαχρῆς ὀνομαζόμενος,
ὅστις ἐγνώριζεν αὐτὸν παιδιόθεν, εἶπεν εἰς αὐτόν : Ἐλα μωρὲ Γεωργά-
κη νὰ κάμῃς μία δουλιὰ ὅπου θὰ σοῦ εἰπῶ διὰ νὰ γλυτώσῃς τὴν ζωὴν
σου, ἐὰν θέλῃς, διότι σὲ γνωρίζω καὶ σὲ λυποῦμαι νὰ ἀποθάνῃς. Ὁ δὲ
εἶπεν εἰς αὐτόν, τί δουλιὰ εἶνε αὕτη Μπαχρῇ Ἀγᾶ ; Αὐτὸς δὲ τοῦ
ἀπεκρίθη : νὰ γείνης Τοῦρκος. Τότε ὁ μακάριος ἐγέλασε καὶ τοῦ λέγει :
μὴ γένοιτο νὰ ἀλλάξω τὴν πίστιν μου, ὅχι μόνον ἂν μοῦ χάρισητε
τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμον. Τότε πάλιν τοῦ λέγει : Ἐγὼ
ἤθελα νὰ σοῦ κάμω αὐτὸ πὸ καλὸ, διότι ὅτε ἤμην μικρὸς ἀκόμη, ἐν-
θυμοῦμαι ὅτι ἔσπασε τὸ ποδᾶρι τοῦ ὁ ἀδελφός μου Ἀρίφ, καὶ τοῦ πὸ
ἐθεράπευσεν ὁ πατέρας σου. Ἀλλ' ἅφ' οὗ δὲν δέχεσαι τὴν συμβουλὴν
μου, με ἄλλον τρόπον δὲν δύναμαι νὰ σε σώσω καὶ ἄς εἴνε ἡ ἁμαρτία
τοῦ θανάτου σου ἰδική σου καὶ εἰς τὸν λαιμόν σου. Ἀλλ' ἅφ' οὗ δὲν λυ-
πείσαι τὴν ζωὴν σου, δὲν λυπείσαι τοῦλάχιστον τοὺς γονεῖς σου ; ἢ κἂν
τὴν ἀδελφὴν σου καὶ τὸν σὺφλόν ἀδελφόν σου, οἱ ὅποιοι θὰ μένουν
ἀπροσπάτευτοι ; Ἐπειδὴ ὁ πατήρ σου εἶνε γέρον καὶ ἅμα σὺ ἀποθάνῃς
με τοιοῦτον σκληρὸν θάνατον ἀφύκτως θ' ἀποθάνῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν
λύπην του. Τότε ὁ εὐλογημένος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν μετὰ θάρρους, καὶ
εἶπε δὲν ἐντρέπεσαι Μπαχρῇ Ἀγᾶ νὰ μοῦ λέγῃς αὐτὰ τὰ λόγια ; αὐτὸ
εἶνε τὸ καλὸ ὅπου θέλεις νὰ μοῦ κάμῃς ; ἔχει το διὰ τὸν ἑαυτὸν σου,
καὶ ἐγὼ δὲν γίνομαι Τοῦρκος, ἀλλὰ Χριστιανὸς ἐγεννήθην, Χριστιανὸς
εἶμαι, καὶ Χριστιανὸς θ' ἀποθάνω. Μάθε δὲ πρὸς πλείωτέραν βεβαιώσιν
τῆς σταθερότητός μου, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμησα τὸ μαρτύριον, καὶ ἐ-
ζήτησα ἀπὸ τὸν Χριστὸν μου νὰ με ἀξιώσῃ νὰ τὸ ἀπολαύσω. Καὶ τώρα
(ἄς εἴνε δεδοξασμένος) ὅπου με ἤξιώσε τοῦ ποθουμένου, νὰ φανῶ πόσον
ἄφρων ; νὰ καταφρονήσω τῆς θείας του δωρεᾶς ; μὴ γένοιτο, μὴ γένοιτο
νὰ πράξω τὸ τοιοῦτον οὐδέποτε, καὶ τώρα μάλιστα ἐὰν θέλῃς νὰ σοῦ εἰπῶ
καὶ τοῦτο διὰ τὸ καλὸν τῆς ψυχῆς σου, σὺ ἔπρεπε νὰ γείνης Χριστια-
νὸς ὅπου εἶσαι γεννημένος ἀπὸ μητέρα χριστιανὴν καὶ ἠξεύρεις ἀπὸ αὐ-
τὴν πολὺ καλὰ τὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, διὰ δὲ τοὺς γονεῖς, τὴν
ἀδελφὴν καὶ τὸν ἀδελφόν μου μὴ σε μέλη, διότι Ἰσα Ἰσα, ἅμα ἀπο-
θάνω διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μου, θὰ ἔχω παρρησίαν εἰς Αὐτόν

καὶ θὰ τοὺς προστατεύω χιλιάκις περισσότερον καὶ καλλίτερον. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἀκούσας ὁ Μπαχρῆς καὶ αἰσχυνθείς καὶ ἀπελπισθείς ἅμα, ἀφῆκεν αὐτόν. Τότε παραλαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν εἰς χριστιανὸς ἀξιωματικὸς Χατζῆ Ἐμμανουὴλ Γουλλανάκης ὀνομαζόμενος, λέγει εἰς αὐτόν, βρε Γεωργάκη κάμε αὐτὸ ὅπου σοὺ λέγει ὁ Μπαχρῆ Ἄγας διὰ τὴν ἀπατήσῃς τὴν ζωὴν σου, καὶ ὅταν ὑπάγῃς εἰς τὸ σπῆτι σου, πάλιν εἶσαι χριστιανός, καὶ ὁ Θεὸς σὲ συγχωρεῖ διότι βλέπει τὴν ἀνάγκην. Τότε λέγει εἰς αὐτόν ὁ Γεώργιος· δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεόν, Καπετὰν Μανώλη, νὰ μοὺ λέγῃς αὐτὰ τὰ διαβολικὰ λόγια; ἂν καὶ δὲν τα λέγῃς ἀπὸ κακίαν σου, ἀλλ' ἀπὸ πλάνην, δὲν ἤξευρες τί λέγει τὸ Εὐαγγέλιον διὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις; Ἀκουσε τί λέγει ὁ Χριστός: «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἀρνήσομαι αὐτόν καὶ ἐγὼ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.» Λοιπὸν ἐὰν πράξω αὐτὸ ὅπου μοὺ λέγεις πρέπει πάλιν νὰ χύσω τὸ αἷμά μου διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀποπλύνω τὴν ἀρνήσιν, καὶ μάλιστα ἐὰν μάλιστα πράξω αὐτὸ ὅπου μοὺ λέγετε ἐξ ἁπάντος θὰ μοὺ ὀργισθῇ ὁ Χριστός, καὶ θὰ μὲ καταστρέψῃ ὡς καταφρονήτην τῆς μεγάλῃς του ταύτης εἰς ἐμὲ χάριτος, τὴν ὁποίαν μοὺ ἔδωσε καθὼς τοῦ ἐζήτησα. Λοιπὸν ἂς μὴ ἔχῃ ἐλπίδα οὐδεμίαν ὁ Μπαχρῆ ἄγας ὅτι θὰ γείνη τὸ θέλημά του. Τότε παραλαβόντες αὐτόν οἱ στρατιῶται τὸν ἔφεραν πάλιν εἰς τὸν Μπαχρῆν ὅστις καὶ πάλιν τοῦ λέγει: Αἱ τί ἀπεφάσις; ὁ δὲ μακάριος Γεώργιος τοῦ λέγει μὲ μεγάλην χαράν, καὶ μὲ πολὺ θάρρος· ὅ,τι σοὺ εἶπα καὶ πρὶν, αὐτὸ σοὺ λέγω καὶ τώρα, καὶ αὐτὸ θὰ λέγω καὶ μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς. Δηλαδή ὅτι χριστιανὸς ἐγεννήθην, χριστιανὸς εἰμαι, καὶ χριστιανὸς θέλω νὰ ἀποθάνω, δὲν ἀρνοῦμαι τὸν Χριστόν μου, δὲν γίνομαι τοῦρκος, δὲν ἀφίνω τὴν ὑπέρλαμπρόν μου πίστιν νὰ πιστεύσω εἰς τὴν ζωοδεσπότην καὶ σκοτεινοτάτην ἰδικὴν σὰς σατανικὴν πλάνην· τότε ἀπελπισθείς παντελῶς τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς δημίους οἱ ὅποιοι τὸν παρεκίνουν νὰ πῇ ροῦμι μίαν φιάλην, ἀλλ' αὐτὸς ἐγέλασε, καὶ τοὺς λέγει σὰς εὐχαριστῶ, δὲν θέλω ροῦμι νὰ πῶ, διότι ἔχω νὰ βαδίσω μεγάλον δρόμον, καὶ πρέπει νὰ ἔχω σφῶς τὰς φρένας· τότε ἤρχισαν νὰ τὸν κατακόπτουν καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἐν ᾧ αὐτοῦ κατακοπτομένου ἐκλαίον καὶ ἐθρήνουν οἱ χριστιανοὶ ὁ εἰς τὴν ζωὴν του, ὁ ἄλλος τὴν γυναῖκά του καὶ τὰ τέκνα του, αὐτὸς ὅμως ὁ εὐλογημένος ἴστατο ὡς λίθος πελεκώμενος, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐφώναξεν, ἀλλ' οὐδὲ ποσὺς ἐδάκρυσεν ἢ ἐσπέναξεν, ἀλλ' ἐχαιρεν ὡς νὰ ἐστέκετο γαμβρὸς ἐν ὧρα στέψεως, καὶ ἐδόξαζε καὶ εὐχαρίστει τὸν Θεόν ὅτι τὸν ἤξίωσε νὰ ἐλθῇ εἰς τοιαύτην πανευφρόσυνον

ὥραν· γελῶν δὲ εὐχαρίστει καὶ τοὺς δημίους λέγων εἰς αὐτούς· σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, διότι μοὺ προσένετε μεγάλην δόξαν καὶ χαράν, μὲ αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους πόρους, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ κάμετε περισσότερα κομμάτια ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι ὅσον περισσότερον μὲ βασανίσῃτε τόσον περισσότερον θὰ μὲ δοξάσῃ ὁ Χριστὸς μου εἰς τοὺς οὐρανούς· ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔκοψαν τὰς χεῖρας, τὰ ὦτα, τὴν ῥινά, τὰ ἀπόκρυφα μέλη, τὴν γλώσσαν καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξώρυσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἔκοψαν τελευταῖον καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ οὕτω ἔλαβε τὸ μακάριον τέλος τοῦ μαρτυρίου ὡς ἐπόμεν καὶ ἔνδοξον στεφανηφόρος εἰς τὰ οὐράνια ἵνα λάβῃ ἐντελῶς τὰ βραβεῖα τῆς λαμπρᾶς νίκης, ὁμολογίας καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγωνοθέτου. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον λείψανον ἐνώσαντες οἱ ἀγαρηνοὶ μετὰ τῶν λειψάνων τῶν πρὸ αὐτοῦ φονευθέντων χριστιανῶν ὡς εἰπομέν ἀνωτέρω ἔρριψαν αὐτὰ εἰς τόπον ἀπόκρυφον καὶ ἀγνωστόν μέχρι σήμερον. Τοιοῦτον εἶνε, ἀδελφοὶ χριστιανοί, τὸ φρικτὸν μαρτύριον τοῦ ἁγίου τούτου νέου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κρητὸς καὶ ἂς μὴ διστάσῃ καὶ ἂς μὴ ἀμφιβάλῃ οὐδεὶς, διότι ἐγράφη πιστῶς καὶ ἀκριβῶς ὅπως τὸ διηγούντο μεγαλοφώνως οἱ ἀνωτέρω αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι ἀξιόπιστοι μάρτυρες. Τοιαῦτα δὲ κατόρθώνει ἡ πίστις εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνων οἱ ὅποιοι προσκολληθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ διὰ τελείας ἀγάπης ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Τὰ πάντα οὗτοι θυσιάζουσι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἀγαπωμένου Χριστοῦ, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ δοξασθῶσιν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θὰ τύχωσιν αἰωνίου μακαριότητος, ἧς εἶθε νὰ τύχωσι πάντες οἱ χριστιανοί. Ἀμήν. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* *ὁ* *ἐν* *Κωνσταντινουπόλει* *μαρτυρήσας* *ἅγιος* *Γρηγόριος* *Πατριάρχης*, *καὶ* *τελευταῖος* *οὗτος* *ὁ* *προρρηθεὶς* *ἅγιος* *Γεώργιος* *Κρητῆς*. *Συμποσούνται* *δὲ* *ἅπαντες* *οἱ* *ἐνταῦθα* *ἀναφερόμενοι* *εἰς* *ἑκατὸν* *τέσσαράκοντα* *ἑπτὰ*. *Κληρικοὶ* *μὲν* *πεντήκοντα* *εἰς*, *λαϊκοὶ* *δὲ* *ἐννεήκοντα* *ἐξ*. *Ὁ* *δὲ* *πρὸς* *τὴν* *παρούσαν* *διήγησιν* *ἐπιλόγος* *ἐστὶν* *ὁ* *περὶ* *τοῦ* *ἁγίου* *Φωτὸς* *συνοπτικὸς* *λόγος*. *Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* *ὁ δὲ νεομάρτυρ* *ἔστω* *ἡμεῖς* *ἀρχόνται* *λοιπὸν οἱ* *Νεομάρτυρες* *οὗτοι* *ὅσους* *ἠδυνήθημεν* *καὶ* *ἠθροῦμεν* *κληρικοὶ* *τε* *καὶ* *λαϊκοί*, *τὸ* *χιλιοστὸν* *πεντακοσιοστὸν* *ἔτος* *σχεδόν*, *καὶ* *λήγουσι* *τὸ* *χιλιοστὸν* *δωτακοσιοστὸν* *ἐξηκοστὸν* *ἑβδομον* *ἐξ* *ὧν* *πρώτος* *ἐστὶν* <

ἅγια λείψανα καὶ τοὺς τάφους τοῦ Ἁγίου τοῦτο Φῶς, ὡς ὁ αὐτὸς Φωτοδότης Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδόξε καὶ δοξάζει τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον, ἐφ' ᾧ τὸ τεθεωμένον Αὐτοῦ κατετίθη Σῶμα, ὃ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν λαβεῖν κατεδέξατο. Διὰ τοῦτο, λέγω, ἐνεκρίθη ἐνταῦθα εὐλογος ἡ περὶ τούτου διήγησις.

93) Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ὑπηρετεῖτο πρότερον εἰς τὴν σκιάν τοῦ νόμου ὁ ναὸς τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀλλ' ὅτε ἡ αἰχμαλωσία ἐγένετο, λαβόντες αὐτὸ οἱ ἱερεῖς κατέκρυψαν εἰς ξηρὸν λάκκον, καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπιστροφὴν ἀνοίξαντες τὸν λάκκον οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἑσδρά, ἤραν αὐτὸ ὡς πεπηγὸς ὕδωρ, καὶ τοῦτο ἐπιτεθὲν ἐπάνω τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἐξῆψε πῦρ, καὶ ἐτέλεσαν τὸν ἐνδελειχισμόν, καὶ ἀπ' ἐκεῖνο ὑπηρετεῖτο ὁ ναὸς ἄχρι τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως. Ἐκτοτε οὖν, ἀπὸ μὲν τοὺς ἀπιστήσαντας Ἰουδαίους ἐξέλειψεν, εἰς δὲ τὴν νέαν χάριν ἤρξατο· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει ἐλαμψεν, ὁπότεν ἀπεκλύσθη ὁ λίθος ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ οἱ φύλακες ἐνεκρώθησαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Πέτρος ὅτε ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ μνημεῖον, τοῦτο τὸ Φῶς ἰδὼν κατεπλήρυσεν. «Ὅθεν καὶ κατείδε τὰ ὀνόματα μόνα. Οὐδεὶς γὰρ βλέπειν δύναται ἐν νυκτὶ τὰ προκείμενα» ὡς ψάλλει τοῦτο ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία.

94) Περὶ τοῦ Ἁγίου λοιπὸν τούτου Φωτὸς εὐρίσκειται γεγραμμένον εἰς τὸν τύπον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς τοῦ ἁγίου Σαββά ἱερᾶς μονῆς, ὅτι δηλαδὴ εἰς τὰς ἡμέρας Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογέννητου καὶ τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐν ἔτει 915, Νικήτας ὁ κληρικὸς ἀπελθὼν εἰς προσκύνῃσιν τοῦ Παναγίου Τάφου τῇ 7 Ἀπριλίῳ, ὡμίλησε μετὰ τοῦ Πατριάρχου τοῦ τότε Ἱεροσολύμων κυροῦ Χριστοδούλου, καὶ ἐγένετο τὸ ἐφεξῆς διήγημα. ὁπότεν (λέγει) ἐπλησίασεν ἡ ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὃ πάντοτε φθονῶν τὸ καλὸν Διάβολος, οὐκ ἀφῆκεν ἡμᾶς ἀπαράχους, ἀλλ' ἐκίνησεν ἀπὸ τοῦ Μπαγδάτι κάποιον Ἀμυρᾶν, καὶ εἰσέβη εἰς Ἱεροσόλυμα περὶ τὴν πρώτην ὥραν τῆς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἡμέρας. Οὗτος, πορευθεὶς εὐθὺς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ὥρισεν μετὰ ἀπειλῆς καὶ ἔφεραν ἐμπρόσθεν αὐτοῦ τὸν Πατριάρχην πρὸς τὸν ὁποῖον εἶπε μετὰ μεγάλης ὀργῆς· «οὐκ ἔχεις τὴν ἀρετὴν εἶναι ἐκτελέσῃς ἡδὴ τὴν ἐορτὴν σου καθὼς καὶ πάντοτε. Δι' αὐτὸ γὰρ καὶ μόνον ἦλθον ἐνταῦθα, ἐπειδὴ διὰ μαγικῆς κακοτεχνίας ποιεῖς τὸ θαῦμα τοῦ Φωτός, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκίνησας ὅλην σχεδὸν τὴν Συρίαν, ἵνα πιστεύσῃ εἰς τὴν θρησκείαν σου, καὶ ἀφήσῃ τὴν ἡμετέραν». Πρὸς ταῦτα ὁ Πατριάρχης μετὰ πρᾶξις φωνῆς ἀπεκρίθη· «Ἐὰν μὴ ἐπληροφορήθῃτε ἅπασι, καὶ ὅς, καὶ πολλὰς διὰ τὸ τοιοῦτον θαῦμα, εἰχετέ τι εἰπεῖν· καθὼς οὕτω διετάξατε καὶ τὸν πρὸ ἐμοῦ Πατριάρχην καὶ ἐπέθηκε σιδηρᾶν κανδήληθραν εἰς τὴν κανδήλῃν τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἥ ὅποια καὶ

σιδηρᾶ οὖσα, ἀναφεν ὁμῶς παραδόξως ἐλθούσης τῆς διωρισμένης ὥρας, καθὼς καὶ ὑμεῖς αὐτόπται γεγονάτε τοῦ θαύματος. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα κηρύττει τὴν ἀλήθειαν, ἵνα τί κατακυριεύετε ἡμᾶς;» Πρὸς ταῦτα ἀποκριθέντες οἱ γραφεῖς αὐτοῦ, λέγουσιν αὐτῷ· «Οὐκ ἔστι καλόν, αὐθέντα, ἵνα ἐμποδισθῇ ἡ μεγάλη ἐορτὴ διὰ γὰρ ταύτης τῆς ἐορτῆς συναθροίζεται ὅδε τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἐξ οὗ συνάγεται τὸ βαρυτελὲς δόσιμον· εἰ οὐ γινώσκεις ὅτι ἅμα εἰδοπαίσαντες ταῦτα εἰς τὸν Πρωτοσύμβουλον τῆς Συρίας, εὐθὺς φερόμεν κατὰ σοῦ δὴν ἐκεῖνου τὴν ἀγανάκτησιν;» ταῦτα ὁ δαίλαιος ἐκεῖνος ἀκούσας, καὶ ὀργισθεὶς, ἐφεῖρεν ἄλλην μέθοδον τῆς ἑαυτοῦ κακίας, καὶ ἐζήτησεν ἐπὶ αὐτῇ χιλιάδας φλωρίων. Ὁ δὲ Πατριάρχης μὴ δυνάμενος ἀποδοῦναι ταῦτα, ἐσπέναξεν ἐκ βάθους καρδίας ζητῶν τὸν θάνατον. Τότε οἱ γραφεῖς αὐτοῦ δόντες αὐτῷ τὰς δύο μόνον χιλιάδας, καὶ ὑποσχόμενοι εἰς τὰ ἐπιλοιπὰ συγκάτεπεισαν τὸν μαίρην ἐκεῖνον καὶ ἔδωκε τὴν ἀδειαν.

95) Τούτων οὕτω γενομένων, εἰς τὸ πραιτώριον ὃ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐδείξε ποιούτων θαῦμα, ἔωθεν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως δύο τρίψυα κανδήλια κρεμαμένα ἄνωθεν τῆς ἁγίας Ἀποκαθλίψεως, ἐγέμωσαν ἀπὸ ἁγίου Φωτός. Ὅθεν ἀπήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐνταῦθα συνέδραμον τὰ πλῆθη τῶν ὀρθοδόξων ἐκεῖ, συνέδραμον δὲ καὶ οἱ ἀγαρηνοὶ μετὰ γυνὰ ξίφη καὶ λόγχας ἔνδον τοῦ ἁγίου Ναοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ συμφωνίᾳ, ὥστε ἂν τολμήσῃ τις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἵνα ἀνάψῃ κηρίαν, νὰ φονεύσῃ αὐτόν. Εἰσελθὼν οὖν καὶ ὁ Πατριάρχης ἔνδον τοῦ Ναοῦ μετ' ὅλων τῶν κληρικῶν, καὶ ἰδὼν ἔνδον τοῦ ἁγίου Κουβουκλίου ὅτι οὐκ ἔφάνη εἰσέτι τὸ ἁγιον Φῶς, ἀπέκλεισε τὰς θύρας, εἶτα σταθεὶς κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ ὤψσας τὰς χεῖρας μωσαϊκῶς πρὸς τὸν Θεόν, ἐδέετο σὺν παντὶ τῷ λαῷ. Περὶ δὲ τὴν ἑκτὴν ὥραν τῆς ἡμέρας ἐναστένισας εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, εἶδε τὴν θείαν φωτοφανείαν, καὶ ἔλαβε κηρίαν ἵνα ἀνάψῃ. Ἀλλὰ τί τὸ μετὰ ταῦτα; Ἐξείληται ὁ Ναὸς τόσον ἐπληρώθη ἀπὸ ἁγίου Φωτός, ὥστε πᾶς ὁ χριστιανικὸς λαὸς συνεφέρετο πότε εἰς τὰ προύλατα, πότε εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Ναοῦ, πότε εἰς τὸν ἅγιον Γολγοθᾶν, καὶ πότε εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁμοῦ τοῦ θαυμαζόμενοι. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐξεπλάγησαν εἰς τὸ παράδοξον. Καθότι ἄλλοτε μὲν εἰς ἓν καὶ μόνον μέρος κατεῖς ἐν κανδήλιον τοῦ ἁγίου Κουβουκλίου ἐφαίνετο τὸ ἁγιον Φῶς, τότε δὲ εἰς ὅλον τὸν ἅγιον Ναὸν ἐξέχυθη. Ἐκ τούτου λοιπὸν πάντες οἱ εὐσεβεῖς ἐδόξαν μεγαλοφώνως· «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;» Ὁ δὲ ἐπάρατος ἐκεῖνος Ἀμυρᾶς, ἄνωθεν τῶν Κατηχομένων ἱστάμενος μετὰ γυνὴν μάχαιραν, προέκυψεν εἰς τὸ κατὰ τὸν Ναὸν, καὶ ἰδοὺ βλέπων μίαν κανδήλιαν κρεμαμένην, ἥτις κατὰ θείαν οἰκονομίαν μετ' ἐχούσα ἐλαίον καὶ κανδήληθραν, ἐπληρώθη ἁγίου

Φωτός, ἔμεινεν ἄφωνος. Ὡς γὰρ αὐτὸς ὡμολόγησεν ἔπειτα, εἶδε τῷ ὄντι πύρινον χεῖρα, ἥτις ἐποίει ὅλα ἐκεῖνα τὰ θαύματα, δίδουσα φῶς εἰς τὰς κανδήλας. Ἀλλὰ καὶ ἄνωθεν τοῦ δρακοντείου Σταυροῦ, ἐφάνη εἰς τὸ μέσον ἀστὴρ ἡλιόμορφος περιουγάζων, ὅστις μερισθεὶς ἔπειτα εἰς τέσσαρα μέρη, ἐφάνετο σταυροειδῶς λάμπων. Τοῦτο τὸ θαῦμα βλέποντες μετὰ ταῦτα οἱ πάντες ἑδραμον ὁμοθυμαδὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅτινες πλήρεις θαυμασμοῦ γενόμενοι, δόξαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμπον. Ταῦτα καὶ ἐτι πλείονα γράφει Νικήτας ὁ κληρικός, οὐχὶ τὴν κατ' ἔτος γινομένην φωτοχυσίαν ἥτις ἐστὶ γνωστὴ τοῖς πᾶσιν, ἀλλὰ τὰς ἀντιστάσεις ἃς ἐπραξαν περὶ αὐτῆς οἱ κατὰ καιροὺς θεωράχοι ἀγαρηνοί, καὶ οἱ διεστραμμένοι αἰρετικοὶ εἰς τὰς ἡμέρας αὐτοῦ τοῦ κληρικοῦ Νικήτα. Καθότι οὐ μόνον κατὰ τὸ 915 ἔγραφε περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 947. Περὶ δὲ τῆς ἀπλῶς γινομένης φωτοφανείας τῆς ἀπαξ δηλονότι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἡμέρᾳ, γράφει καὶ Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός, ὅστις ὦν εὐσεβέστατος Αὐτοκράτωρ, ἐλέγχει τρόπον τινα τοὺς σποράδην εὐρισκομένους ἀπίστους τοῦ ἁγίου Φωτὸς καίπερ ὀρθοδόξους χριστιανούς τυγχάνοντας. Ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ περὶ τοῦ ἁγίου Φωτός, καὶ περὶ τῶν Νεομαρτύρων. Ὡν ταῖς ἁγίαις προσεβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΑΝΑΞΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ

Ἐν τοῖς χρόνοις οἷς περ ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος ἦν τις ἱερεὺς ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ μέθυσος πάνυ· αἰεὶ ἐν τοῖς καπηλείοις μετὰ τῶν οἰνοποτῶν διέτριβεν· ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, Ἀρχὼν τις τῆς αὐτῆς χώρας ἔστειλε τὴν ἑαυτοῦ δούλην πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἱερέως· καὶ ἤρρε τὴν ἑαυτοῦ Πρεσβυτέρα καὶ λέγει αὐτῇ, ποῦ ἐστιν ὁ ἱερεὺς; ἡ δὲ λέγει οὐκ οἶδας ὅτι ἐν τοῖς καπηλείοις ἐστίν; ἡ δὲ δούλη τοῦ Ἀρχόντος εἶπεν· ὁ αὐθέντης μου μὲ ἔστειλεν ὅπως αὐρίον ἔχῃ λειτουργίαν εἰς μνημόσυνον τῶν γονέων αὐτοῦ· ταῦτα εἰπούσα ἀπῆλθεν· ἡ δὲ Πρεσβυτέρα ἔχουσα καὶ αὐτὴ δούλην εἶπε πρὸς αὐτήν· «ἐγὼ μὲν ἀπέρχομαι εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρός μου ὅπως κοιμηθῶ ἐκεῖ, καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης σου ὁ ἱερεὺς, ἀνάπαυσον αὐτὸν ἐν τῇ κλίνῃ καλῶς διότι μέλλει αὐρίον λειτουργῆσαι»· ὡς δ' ἐσπέρα ἐγένετο ἦλθεν ὁ ἱερεὺς μεμεθυμένος πολὺ, καὶ ἀνέπεσεν εἰς τὴν κλίνην αὐτοῦ· ἡ δὲ δούλη αὐτοῦ ἐπειδὴ εἰσῆλθεν ὁ Διάβολος ἔσω αὐτῆς ἐπεσε πλησίον τοῦ ἱερέως· ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ἱερεὺς, συνεγένετο μετ' αὐτῆς νομίσας ὅτι ἡ Πρεσβυτέρα αὐτοῦ ἐστὶ. Πρωίας δὲ γενομένης, ἔλθοῦσα ἡ Πρε-

σβυτέρα ἤρρεν αὐτὸν ὑπνοῦντα ἐν τῇ κλίνῃ, καὶ λέγει αὐτῇ· «ἀνάστα ψάλλε τὴν ἀκολουθίαν σου, διότι ὁ δεῖνα Ἀρχὼν ἔχει λειτουργίαν τῶν γονέων αὐτοῦ»· ὁ δὲ ἱερεὺς στρέψας εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἀφύπνωσε· καὶ πάλιν ἔλθοῦσα ἡ Πρεσβυτέρα λέγει· «Οὐκ εἰπά σοι, ἀνάστα, διότι μέλλεις σήμερον λειτουργῆσαι»· ὁ δὲ ἱερεὺς μειδιάσας λέγει αὐτῇ· «τί λέγεις, ταλαίπωρε, οὐκ οἶδας τί ἐποίησαμεν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀλλὰ λέγεις λειτουργῆσαι ἔχω;» ἡ δὲ Πρεσβυτέρα εἶπε· «τί ἐποίησαμεν; ἐγὼ γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου ἐκοιμήθην»· τότε ὁ ἱερεὺς λέγει· «ἐγὼ τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἐπεσον μετὰ γυναικὸς· καὶ πῶς ἦν ὁ θηρεύσας ἡμᾶς;» τότε ἠρώτησαν τὴν δούλην· ἡ δὲ εἶπεν· «ὁ Σατανᾶς ἐπείραξέ με καὶ ἐπεσα πλησίον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπεσε μετ' ἐμοῦ»· τότε ἔκλαυσαν καὶ ἐλυπήθησαν οὐκ ὀλίγον· εἶτα λέγει ὁ ἱερεὺς· σιωπήσατε, μήπως καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν κρατούντων εἰσέλθῃ, καὶ οὐ μετρίως κολάσωσιν ἡμᾶς· ὁ γὰρ Θεὸς εὐσπλαγχνὸς ἐστὶ καὶ πολυέλεος, καὶ δι' ἐξομολογήσεως ἐξιλεώσας ἔχω αὐτόν»· ὁμοῦς ἐψάλεν ὀλίγην ἀκολουθίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντραπεῖς τὸν Ἀρχόντα ἐπορεύθη λειτουργῆσαι· μετὰ δὲ τὴν προσκομιδὴν, ὅταν εἶπε τὴν εὐχὴν, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον κλπ. ἦλθεν ὁ Ἀγγελος, ἵνα τελειώσῃ τὰ ἅγια δῶρα, καὶ ἰδὼν τὸν ἱερέα, λέγει πρὸς αὐτόν· «ὦ ἀφωρισμένε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας εἰσελθεῖν λειτουργῆσαι τὰ θεία μυστήρια· οὐκ οἶδας ὅτι βέβηλος καὶ ἀκάθαρτος εἶ, διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἣν ἐπραξας ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ἡμεῖς ἀσώματοι καὶ ἄυλοι ὄντες, εὐλαβούμεθα ἰδεῖν τὸ ἅγιον πρόσωπον τῆς μακαρίας Θεότητος, ἀλλὰ ταῖς πτέρυξιν ἡμῶν περικαλύπτοντες τὰ πρόσωπα παριστάμεθα μετὰ φόβου καὶ φοβεροῦ τρόμου· καὶ σὺ καταφρονῶν ἐτόλμησας ἐπιχειρῆσαι τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐπὶ στόματος φαγεῖν μέλλεις;» ὁ δὲ ἱερεὺς ἀντείπεν εἰς τὸν Ἀγγελον· «ἐπειδὴ οὕτω μὲ ἀφώρισας, ἔσο καὶ σὺ ἀφωρισμένος»· καὶ ὁ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἀπεπτερώθη ὁ Ἀγγελος, καὶ ἔμεινεν ὡς ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὁ δὲ ἱερεὺς οὐκ εἰδὼς τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχόντος, καὶ ἀριστήσας τῇ ἡμέρᾳ ἔκειν ἁπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς ἀπέθανεν ἄνθρωπος τις ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐκάλεσαν τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ψάλλειν τὸ λείψανον, διότι ἦσαν καὶ ἄλλοι ἱερεῖς εἰς ἐκείνην τὴν χώραν, διότι ἦν ἡ μεγίστη· ἐκάλεσαν καὶ αὐτὸν τὸν ἱερέα· καὶ εἰπόντων τῶν ἱερέων τὴν εὐχὴν, ἦλθε καὶ οὗτος ὁ ἱερεὺς ἵνα εἴπῃ τὴν εὐχὴν, καὶ ὁ τοῦ θαύματος! ὅταν εἶπε, «ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις», εὐθὺς ὁ νεκρὸς ἀνεκάθισε, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἱερέα· «ὅτι καὶ νεκροὺς ἀναστήσεις, ἀλλ' οὐκ εἶ ἄξιός τοῦ φορέσαι ἐπιτραχήλιον, ἢ λειτουργῆσαι, ἢ ποιῆσαι ἱερατικόν τι»· καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ νεκρὸς πάλιν κατέπεσεν· οἱ δὲ λαοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς ἰδόντες τὸ παράδοξον

Εἶτα τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἑπαρχίαν αὐτοῦ, καὶ ἔγραψε τὴν διήγησιν ταύτην τοῦ ἱερέως εἰς πολλῶν ὠφέλειαν, ἵνα ἀκούοντες καὶ ἡμεῖς οἱ ῥάθυμοι διορθώμεθα, καὶ προσεκτικοὶ καὶ σπουδαῖοι γινώμεθα, καθαροὶ τε λογισμῶν αἰσχροῦν, καὶ ἐπιθυμιῶν ἀπρεπῶν, ὅτε τὴν ἱερωσύνην ἐπιτελοῦμεν ὁφείλομεν εἶναι ἀμέτοχοι λαγνείας καὶ ἀσελγείας, διότι ὁ ἔχων ἐπιθυμίαν εἰς πορνείαν καὶ εἰς σαρκικά, καὶ εἰς ἄλλα πάθη, πολυφαγίαν τε καὶ πολυποσίαν, μέθην, φιλαργυρίαν, μνησικακίαν, κενοδοξίαν, ὑπερηφανίαν, ἀνάξιος καθίσταται τῆς ἱερωσύνης καὶ καταφρονήτης καὶ ὕβριστῆς τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων· διὰ τοῦτο προσφειλομένοι ἀμίαντοι ὑπάρχειν, ὅτε μέλλομεν παρίστασθαι τῇ Ἁγίᾳ Τραπεζῇ, καὶ ὅτε τὴν φρικτὴν ἱερουργίαν ἐπιτελοῦμεν. Πολλοὶ τινες καταφρονητικῶς ταύτην ἐπιτελοῦσι, καὶ οὔτε ἐξομολόγησιν ποιοῦσιν, οὔτε τὴν συνήθη ἀκολουθίαν ψάλλουσιν, ὥς μὴ μέλλοντες ἄποθανεῖν οἱ κατ' ἐμὲ τάλανες, ἀμνημονοῦντες τὴν φοβερὰν τοῦ Κυρίου ρητὴν ἐντολὴν «ὅ γινούς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ μὴ ποιήσας, πολλὰ δαρήσεται»· ἡγοῦν «ὅποιος ἤξέουρι τὸ θέλημά μου καὶ δὲν το κάμνει, ἐκείνος μεγάλως θὰ κολασθῇ». Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἰδοὺ ἐμάθαμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰς τὴν γῆν μεγαλείτερον τῆς ἱερωσύνης, οὔτε βασιλεία, οὔτε ἄλλο τίποτε, καὶ ὅποιος εἶνε ἀνάξιος τῆς θείας μυσταγωγίας καὶ δὲν παύσῃ, ἐκείνον ἂν τὸν εὖρη ὁ θάνατος ἀμετανόητον κολάζεται μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, εἰς ἐκείνην τὴν κολασίν, ὅπου ἄλλη χειροτέρα δὲν εἶνε. Τοῖνυν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ἀκούοντες ταῦτα, ἐκδιασώμεθα ἑαυτοὺς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσωμεν τὸ θέλημα τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅπως ἀξιωθώμεν τῆς ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ παραστάσεως εἰς τὴν δευτέραν Αὐτοῦ Παρουσίαν, καὶ κληρονόμοι τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν γενώμεθα μετὰ τῶν δικαίων· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (1)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1897.

Κ. Χ. Δουκᾶκης.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ· ΘΕΩ· ΔΟΞΑ.

(1) Ἐρρανίσθημεν ἐκ παλαιοῦ χειρογράφου δοθέντος ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρ' Ἀμφιλοχίου Τζίγκου μοναχοῦ Ἀγιορείτου ἐκ Μεσσηνίας. Σ. Ε.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ (1)

ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Γ. Α. Κοκκίνου φοιτητοῦ τῆς νομικῆς

Σχολῆς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΠ. ΔΟΥΚΑΚΗ

συμφοιτητοῦ αὐτοῦ

Τῇ 3ῃ Μαρτίου 1897 ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

«Πέφτει τὸ τριαντάφύλλο

ἐάνθεϊ τὸ κυπαρίσσι.»

Βαρὺ πένθος καὶ ὀδύνη ἄφατος ἐπλήρωσεν ἀπὸ τῆς χθὲς τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν εἰς τὸ ἀποτρόπαιοι καὶ ἀλγεινὸν ἀκουσμα, ὅτι ὁ προσφιλέτης, ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν Κώστας δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν τῇ ζωῇ. Φεῦ! προῶς ἀνηρπάγη ἐξ ἡμῶν ἐν μέσῳ τῶν θρήνων, τῶν κοπετῶν τῶν ἀτυχῶν αὐτοῦ γονέων, τῶν ἀπαρηγορήτων οἰκειῶν καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Ἐπεσε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὡς ἱαρινὸν ἄνθος, μαρνανθὲν ὑπὸ τῆς παγερᾶς πνοῆς βορείου ἀνέμου· ἀπεχωρίσθη ἀφ' ἡμῶν ἐν τῇ πρωίᾳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, μόλις τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἔχων· εὐελπίς, κεκτημένος πάντα τὰ προσόντα ὅπως διατρίβῃ εὖ καὶ λαμπρὸν βιωτικὸν στάδιον. Προῶς φεῦ! ἐσβέσθησαν οἱ πλήρεις ζωῆς καὶ σθένους ὀφθαλμοὶ τοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ ἐσβέσθησαν καὶ συνεξέλιπον αἱ γλυκεῖαι ἐλπίδες τῶν γεννητόρων τοῦ ἀλγεινὸν δ' ἔρεβος ἐκάλυψε τὸν οἶκον αὐτῶν. Τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν Κώστα εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον βαρὺ, ὅσῳ ἐν αὐτῷ ἐστερήθημεν πολυτιμοτάτης ὑπάρξεως, νέου κεκοσμημένου ὑπὸ πολλῶν σπανίων καὶ ἐπιζητητῶν ἀρετῶν καὶ προτερημάτων, νοημοσύνης δὲ οὐχὶ κοινῆς. Ὁ ἄρτι μεταστὰς ἐξ ἡμῶν ἦτον ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων νέων, οἵτινες ἐμβριθῶς σκέπτονται περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ βίου καὶ τῆς ἐν τῇ βιωτικῇ σταδιοδρομίᾳ ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου· εἶχε συναίσθησιν τῆς εὐγενούς ἀποστολῆς τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως καὶ προσηκόντως κατενόει πόσον ὕψηλός καὶ ἱερός εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς! Ὅθεν ἐνωρίς μετ' ἀπείρου ζήλου ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀσκήσιν παντός δυναμένου ν' ἀνψώσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸν ὠραῖον, τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐκπαγλὸν κόσμον τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν χρήσιμον τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας μέλος καὶ ἄξιον ὑπηρέτην τῶν ὑψίστων τῆς πατρίδος συμφερόντων.

Οἱ συμμαθηταὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Γυμνασίῳ, οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ ἐν τῷ Ἑθνι-

(1) Οὗτος ὁ ἐπικήδειος Λόγος καθὼ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου Ἀ-φίερωσιν δημοσιεύεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀφιερώσεως καὶ ἐνταῦθα. Σ. Ε.

κῶ Πανεπιστημίῳ, εἰς δ' ἐπὶ ἐξάμηνον ἤδη ἐφοῖτα, ἀνομολογοῦσι τὰς παντοει-
δεῖς αὐτοῦ ἀρετὰς, τὴν χρηστότητα, τὴν πραότητα, τὴν καλοκάγαθίαν, τὴν
εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἐκτακτὸν φιλοπονίαν αὐτοῦ. Εὐνόητον εἶνε
ἡ ποῖος ἡδύνατο νὰ ἀποδῇ, ἐὰν ἡ σκληρὰ εἰμαρμένη, δι' ἀσπλάγχχνου τοῦ
θανάτου χειρὸς, δὲν ἀπέκοπτε τοσοῦτον προῶς τὸ νῆμα τοῦ εὐέλπιδος βίου
αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοιαύτη ἀτυχὴς ἡ μοῖρα τῶν ἀγῶν καὶ γενναίων ψυχῶν, ἐ-
νωρίς, προῶς ἐξαρπάζονται ἐκ τοῦ ματαίου καὶ πλήρους ταλαιπωριῶν
τούτου κόσμου, τερματίζουσαι ἐν τῇ ἐνάρξει εἰσέτι τὸ πολυδάκρυ καὶ πολυ-
θάσανον τῆς ζωῆς ὄραμα, μεταφερόμεναι εἰς κόσμον ἄλλον τελειότερον καὶ
ὕψιλότερον.

Οἱ παρήγοροι λόγοι τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας, οὓς πρὸ μικροῦ ἠκούσα-
μεν ἐν τοῖς ἱεροῖς βίβλοις τῆς ἐκκλησίας, «ὅτι καὶ αὐτῷ ἡτοιμάσθη τόπος
ἀναπαύσεως», ἡ παρηγορήσας πάντας ἡμᾶς τοὺς φίλους, τοὺς συγγενεῖς
καὶ ἰδίᾳ, ἡ ἐνσταλάξασα γλυκὺ καὶ πραῦντικὸν βάλαμον ἐπὶ τοῦ εὐρέως ἀ-
νοιχθέντος τραύματος ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπαρηγορητῶν αὐτοῦ
γονέων καὶ ἀδελφῶν. Ἀλλ' ἐὰν λίαν ἐνωρίς ἀπεχωρίσθῃ ἀφ' ἡμῶν ἡ μακα-
ρία καὶ ἀγνή ψυχὴ τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν καὶ πολυκλαύστου Κώστα, ἡ
μνήμη ὅμως τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ καὶ προτερημάτων θὰ μείνῃ ἐσαεὶ ἀχώρι-
στος καὶ ἀνεξάντλητος ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, παρέχουσα ἐπίζηλον παρά-
δειγμα μιμήσεως διὰ βίου παντός.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, γλυκυτάτε καὶ πολυπόθητε Κώστα!

Αἰωνία ἡ μνήμη σου, πολυκλαυτέ φίλε!

Ἐστω ἀλησημόνητος ἡ ἀνάμνησίς σου καὶ ἐλαφρὰ ἡ τοῦ τάφου σου γῆ.

ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΙΩΣΗΦ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΥΡΝΟΒΟΥ

- 1 Κλαύσωμεν καὶ δακρύσωμεν, τῷ βίῳ περιόντες,
- 2 Πρὶν ἐκπεμφθῶμεν εἰς δεῖνός, κολάσεις ἀνυποίστους.
- 3 Πρὶν ἐμπλεῖσι γενώμεθα, δακρύων αἰωνίων,
- 4 Μηδόλως ἀμελήσωμεν, στένειν πενθεῖν καὶ κλαίειν.
- 5 Πρὶν ἂν ἡ κολάσις ἡμᾶς, πενθεῖν καταναγκάσῃ.
- 6 Ὁδὸς τοῦ κλαίειν ἀπλανής, ἐστὶ πρὸς σωτηρίαν.
- 7 Κλαύσωμεν πάντες τοιγαροῦν ὁδὸς οὐκ ἐστὶν ἄλλη.
- 8 Κλαύσωμεν καὶ πενθήσωμεν ἡμέρα προσεγγίζει.
- 9 Καθ' ἣν πενήθουσιν κενῶς, αἱ μὴ πενθεύοντες πρῶτον.
- 10 Κλαύσεται πᾶς ὁ μὴ πενθῶν, ἐν τῷ παρόντι βίῳ.
- 11 Μῆτε δακρύων ἐαυτὸν. Ποιμὴν φησὶν ὁ μέγας.
- 12 Ψυχὴ μὴ κλαίουσα φησὶ τὴν αὐτῆς ξενητεῖαν,
- 13 Μὴ παροικίαν στένουσα, τὴν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ,
- 14 Τοῦ λογικοῦ καὶ νοεροῦ, παντάπασιν ἐξέστη.
- 15 Συμπαρεβλήθη κτήνεσιν, ἀλόγοις ὁμοιωθῇ, τοῖς ἀνόητοις ὡς μωρὸς, ἀλό-
γως παρείκασθῃ.

- 16 Καὶ πάλιν ὡς τῷ σώματι, σκιά συμπαρatreχέι,
- 17 Καὶ πάντα περιάγεται, καὶ φέρεται σὺν τούτῳ,
- 18 Οὕτω τὸ πένθος πάντοτε ψυχῇ συνομαρτεῖται.
- 19 Συμπαρ ακολουθεῖται τε, καὶ συνεπίσθω ταύτῃ.
- 20 Ἀδύνατον ἱμάτιον, τῶν ρύπων ἀποπλύναι, ἄνευ ὑδάτων καὶ παντός
ἀποκαθῆραι ἐπίλου.
- 21 Χωρὶς δὲ πένθους τὴν ψυχὴν πταίσασαν λευκαναι, ἐκ τῶν προτέρων μο-
λυσμῶν, οὐκ ἀντὶς δυναθεῖται.
- 22 Ψυχῇ ποθοῦσα σφίζεσθαι τὸ κλαίειν ἀναγκαῖον.
- 23 Ψυχὴν τὸ πένθος ἀνυψοῦν πρὸς τὸν Θεὸν ἐπαίρει.
- 24 Καὶ τίθησι τῶν ὑλικῶν ἀπάντων ὑπερτέραν.
- 25 Ἐνθεον πένθος συγκαθὲν, καὶ συναφθὲν ὀδύνῃ.
- 26 Καὶ μετὰ λύπης ἐνωθέν, ψυχὴν κατα φωτίζει.
- 27 Σκότος ἐξαίρων τῶν παθῶν, καὶ τῶν κακῶν τὸν Ζόφον,
- 28 Φῶς τῇ σελήνῃ δίδωσιν, ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου,
- 29 Σέλας ἐνίησι ψυχῇ, τὸ κατὰ Πνεῦμα πένθος.
- 30 Καὶ λαμπροτέραν δεικνύσι, καὶ φῶς ἡμφιεσμένην.
- 31 Ὁ κατὰ κόσμον ἄνθρωπος, τοῦτο σημεῖον ἔχει.
- 32 Καὶ μετανοίας σύμβολον, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία.
- 33 Ὡς δὴλον ἐκ Νινευιτῶν, ἐκ τε Ναβουχοδονόσορ.
- 34 Οἱς σὺνταττε καὶ Μανασσῆν, ἅμα καὶ Ἑζεκιάν.
- 35 Καὶ πᾶσαν ἄρδην τὴν πληθύν, τῶν σωζομένων πάντων.
- 36 Ὁ δὲ Γρηγόριος φησὶν ὁ Μέγας Θεολόγος, ἐν εὐδενί τῶν παρ' ἡμῶν, κα-
λῶς ἐκτελουμένων,
- 37 Ἐπαναπαύσεται Θεός, ὡς τῇ κακοπαθείᾳ.
- 38 Δάκρυσιν ἀντιδίδονται, τὰ τῆς φιλανθρωπίας,
- 39 Οὕτω αὐτὸς ὁ Πάνσοφος, ἐν ἄλλοις ἐκδιδάσκει,
- 40 Δάκρυε πρὸ τῆς προσευχῆς, ἐν ταύτῃ, μετὰ ταύτην.
- 41 Ἵνα τὴν ἐνυπάρχουσαν, τῇ σῇ ψυχῇ μαλᾶξῃ.
- 42 Ἀπῆνεια, ὁμότης, λήθη, ἀναισθησίαν,
- 43 Τὰς δὲ εὐθύνας πρὸς Θεόν, τὰς σὰς ἐξαγορεύσῃ.
- 44 Καὶ λάβῃς τὴν συγχώρησιν, ὧν ἑπτασας ἐκ τούτων.
- 45 Ἀπας ἀπλῶς κατὰ Θεὸν πενθῶν μακαριστέος, ὡς παρακληθησόμενος
καὶ νῦν καὶ μετὰ τέλος.
- 46 Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν βραχεῖ, ἀναμνησκῶ πάντας, φιλαδελφίας ἔρωτι
φιλοπλησίου πόθῳ.
- 47 Νικώμενος, ἀγόμενος, ὡς ὁ χαλκός, μαγνήτης.
- 48 Κλαύσας ἀπαντες πικρῶς, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.
- 49 Εἴπερ ποθεῖτε ψυχικὴν, ὠφέλειαν εὐρεσθαι.
- 50 Καὶ δόξαν ἀναπέμψατε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ κράτος καὶ προσκύ-
νησιν τῇ παναλκεῖ Τριάδι.

ΜΕΓΑΣ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ Ἡ ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ

Πάντες οἱ βίοι τῶν ἁγίων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας καὶ κινή-
των ἑορτῶν τὰ Συναξάρια ἐξεδόθησαν μέχρι τέλους ἐμπεριέχοντες Ἀκολου-
θίας μὴ ἐμπεριεχομένας εἰς τὰ μηνιαία καὶ Λόγους ἐγκωμιαστικούς, καθὼς
καὶ τὸ Πανάγιον μετὰ ἁλφαθητικοῦ καταλόγου πάντων τῶν ἁγίων ἐκ τριῶν
χιλιάδων περίπου, καὶ πότε ἕκαστος ἑορτάζεται καὶ εἰς ποῖον βιβλίον Συνα-
ξαριστοῦ εὐρίσκεται. Εἰς δεκατέσσαρας τόμους, ἕκαστος δὲ τόμος τιμᾶται
δραχ. τριῶν διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας, οἱ δύο δὲ τελευταῖοι τόμοι, περιέχοντες
τὰ Συναξάρια τῶν κινήτων ἑορτῶν Τριωδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου, δίδον-
ται εἰς τοὺς συνδρομητὰς μόνον ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστος τόμος. Τὸ σύγ-
γραμμα ὅλον ἐκ 450 τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς δεκατέσσαρας τόμους καὶ
δύο παραρτήματα ἐκ σελίδων 7,170 τιμᾶται δραχ. 37, διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας
δρ. 40 ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 40 χρυσῶν.

— Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐκδότη Κ. Χ. Δουκάνη εὐρίσκονται καὶ πολλὰ ἄλλα θρη-
σκευτικὰ βιβλία δυσεύρετα, καθὼς καὶ διάφορα τοῦ ἁγίου Ὁρους ἐργόχειρα
ἦτοι Σταυροὶ δι' ἁγιασμόν, διὰ λαμὲν, ἀντιμίνισια ὠρεῖα καὶ λοιπὰ θρησκευτικὰ
εἶδη. Ἀνταλλάσσονται δὲ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα καὶ γίνονται
παραγγελίαι πρὸς τύπωσιν Ἀγγελίων καὶ βιβλίων ἱερῶν. Παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐκ-
δότῃ ἐγγράφονται καὶ συνδρομῆται τοῦ Ἑορτοδρομίου.

— Ὀλίγαι σειραὶ τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ μένουσιν. Ὁ βουλούμενος ν'
ἀποκτήσῃ αὐτὴν πρὶν ἢ ἐξαντληθῇ ἢ ὅτι δῆποτε βιβλίον ἀποστέλλει τὰ ἀν-
τίτιμον καὶ εὐθὺς διὰ πρῶτου ταχυδρομείου λαμβάνει τὸ αἰτούμενον.

— Εὐρίσκεται ἡ παρούσα ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότη, ὁδὸς Πετράκη 36,
πλησίον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ τῆς Μητροπόλεως· καὶ παρ' ἀπασί
τοῖς κ.κ. βιβλιοπώλαις καὶ ἐν Καλάμῃς ἐν τῷ κατεστήματι τοῦ κ. Φιλο-
στράτου Γ. Στρούμπου.

— Εὐρίσκεται δὲ ὑπὸ τὰ πικστήρια ἡ Πνευματικὴ Τράπεζα ἡ Γερασίου
Παπαδοπούλου τὰ εὐρισκόμενα. Τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἀντὶ δραχμῶν
3, διὰ δὲ τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ τὸ ἐξωτερικὸν δραχμῶν ἀργυρῶν. Πᾶσα πλη-
ρωμὴ γενομένη εἰς ἄλλο πρόσωπον ἐπιδικρύνει τὸν πληρῶσαντα.

Ἐπειδὴ πολλαὶ ἀγγελίαι δέν μας ἐπεστράφησαν ἐγκαίρως εἰμεθα ἡναγκα-
σμένοι νὰ μὴ δημοσιεύσωμεν τὰ δνόματα τῶν κ.κ. συνδρομητῶν, δι' ὃ ζητοῦ-
μεν παρ' αὐτῶν συγγνώμην.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν σφραγίδα μου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ κα-
τασχέσιμον κατὰ τὸν νόμον.

Ἡ παρούσα τιμᾶται δραχμῆς καὶ λεπτῶν 50.